

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΖ'

Κυριακή 19 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μέλη της Ένωσης Τελωνιακών Υπαλλήλων Αττικής, σελ. 12287

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 12283-12308

3. Ανακοινώνεται επιστολή του Προέδρου της Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπανδρέου προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, σχετικά με κυβερνητική μεταβολή, σελ. 12293-12296

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 12297, 12305, 12306

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. , σελ. 12284, 12286, 12300, 12301, 12302

ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 12290, 12292, 12304

ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 12287, 12300, 12302, 12303, 12304

ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 12298, 12300, 12306, 12307

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΖ'

Κυριακή 19 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 19 Ιουνίου 2011, ημέρα Κυριακή και ώρα 12.39' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω, κατ' αρχάς, όλες και όλους για τις ευχές που μου στείλατε στη διάρκεια της ταλαιπωρίας που είχα με την υγεία μου. Σαραντάρια πυρετό ομολογώ ότι είχα να ζήσω από τότε που ήμουν παιδί.

Σας ευχαριστώ πολύ. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμεθα τώρα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 και 97 του Κανονισμού της Βουλής. Θα ολοκληρωθεί σε τρεις συνεδριάσεις και θα περατωθεί την Τρίτη το βράδυ με αγόρευση του Πρωθυπουργού.

Η ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με τον Κανονισμό, διεξάγεται το αργότερο τη δωδεκάτη νυχτερινή της τρίτης ημέρας, δηλαδή, τη δωδεκάτη νυχτερινή της Τρίτης.

Η συζήτηση θα αρχίσει τώρα με την αγόρευση του Πρωθυπουργού και θα ακολουθήσουν οι αγορεύσεις των πολιτικών Αρχηγών. Για την καλύτερη οργάνωση της συζήτησης και σύμφωνα με την κοινοβουλευτική πρακτική που ακολουθείται σε αυτές τις συζητήσεις, θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής (άρθρο 65 παράγραφος 5), την υποβολή καταλόγων ομιλητών από τα κόμματα, εάν βέβαια αυτά το επιθυμούν. Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο για επτά λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας. Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα. Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και το όνομά τους δεν περιλαμβάνεται στους καταλόγους των κομμάτων τους ή εάν το κόμμα τους δεν έχει δώσει κατάλογο, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα από την έναρξη της ομιλίας του Πρωθυπουργού και μέχρι το τέλος της ομιλίας του τρίτου πολιτικού Αρχηγού που θα ακολουθήσει στο Βήμα τον κύριο Πρωθυ-

πουργό, δηλαδή μέχρι το τέλος της ομιλίας του κ. Καρatzαφέρη.

Μετά τις ομιλίες του Πρωθυπουργού και των Αρχηγών των κομμάτων προτείνω να υπάρξει ένας πρώτος κατάλογος κατά προτεραιότητα ομιλητών με έναν Βουλευτή από κάθε κόμμα, στη συνέχεια καταρτίζεται ενιαίος κατάλογος Βουλευτών για να τηρηθεί η κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης εκπροσώπηση των κομμάτων με κύκλους ομιλητών, στους οποίους θα εγγράφονται πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία και με εναλλαγή ενός ομιλητή από τα λοιπά κόμματα συμπεριλαμβανομένων και των ανεξαρτήτων. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα έχει διπλή συμμετοχή.

Τυχόν αλλαγές στη σειρά εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με την έγκριση του Προεδρείου και το υπογραμμίζω με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης. Μόνο σε περίπτωση αμοιβαίας αλλαγής ονομάτων και σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις για ειδικούς εξαιρετικούς λόγους θα γίνεται μετά από συνεννόηση με το Προεδρείο κάποια τέτοια αλλαγή.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι ο οριζόμενος στο άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής. Δηλαδή, η διάρκεια της αγόρευσης του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μέχρι είκοσι λεπτά, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι δεκαπέντε λεπτά.

Οι Υπουργοί, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό, λαμβάνουν το λόγο όποτε το επιθυμούν. Θα ήταν προτιμότερο όμως να λαμβάνουν το λόγο ύστερα από ομιλητή της Αντιπολίτευσης.

Υπενθυμίζω, επίσης, ότι ο Πρωθυπουργός, οι πολιτικοί Αρχηγοί και οι Υπουργοί έχουν δικαίωμα παρεμβάσεων, όπως το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής ορίζουν.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, εάν δηλαδή προηγηθεί αγόρευση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στην οποία ανήκουν, δικαιούνται το χρόνο που αντιστοιχεί στη δευτερολογία ή στην τριτολογία τους.

Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει στις 16.00' το απόγευμα.

Επίσης, προτείνω, προκειμένου να λάβουν το λόγο περισσότεροι συνάδελφοι Βουλευτές –θα το δούμε σε λίγο άλλωστε με την εγγραφή– αύριο Δευτέρα και μεθαύριο Τρίτη να προστεθούν

και πρωινές συνεδριάσεις με ώρα έναρξης τη δεκάτη πρωινή.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η πρόταση, όπως τη διατύπωσε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Θα σας παρακαλούσα, αν έχετε θέσει τις κάρτες στις ειδικές θήκες για την ηλεκτρονική εγγραφή να τις βγάλετε όλες, για να μην υπάρξει εμπλοκή στο σύστημα και θα σας ανακοινώσω εγώ σε λίγο πότε θα ανοίξει το σύστημα για να κάνετε την εγγραφή.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου, να λάβει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα την ανανέωση της εμπιστοσύνης του Κοινοβουλίου προς τη νέα Κυβέρνηση, που σχημάτισα την Παρασκευή, γιατί η χώρα βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Και τη ζητώ, όπως ζητώ και την εθνική συνεννόηση, στη βάση συγκεκριμένων βασικών επιλογών και παραδοχών.

Πρώτη παραδοχή, αν θέλετε, πρώτος πυλώνας για την εθνική συνεννόηση: Το χρέος και τα ελλείμματα αποτελούν εθνικό πρόβλημα και το πρόβλημα αυτό, μας θέτει υπό ιδιότυπη κηδεμονία.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι αν θέλουμε να είμαστε εκτός, να μην είμαστε δηλαδή σε αυτήν την ιδιότυπη οικονομική εξάρτηση, ως συμφωνήσουμε και ως βάση της εθνικής συνεννόησης ότι, πρώτοι εμείς χρειάζεται να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας και ότι είμαστε όλοι διατεθειμένοι να κάνουμε τα πάντα, για να φύγουμε από την εξάρτηση, έστω και αν αυτή σήμερα μας προστατεύει από τη χρεοκοπία.

Και να συμφωνήσουμε ότι τα προβλήματά μας δεν πρόκειται να λυθούν με το να διώξουμε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με το να διώξουμε τους εταίρους μας ή με το να μην ξαναπατήσουμε τη τρένα στη χώρα μας. Ας κατανοήσουμε ότι είναι δική μας πια η ευθύνη για την πορεία της χώρας και ότι είναι στο δικό μας χέρι να αλλάξουμε την κατάσταση και την αλλάζουμε την κατάσταση, και αυτή είναι η δέσμευσή μας. Όσο δύσκολο και επίπονο και αν είναι, εμείς θα το καταφέρουμε, κανένας άλλος!

Θέλω εδώ να ζητήσω τη συμφωνία σας, αγαπητοί συνάδελφοι. Εμείς πάντως ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης, όχι για να βρούμε εξελαστήρια θύματα, ή να ψάχνουμε συνομωσίες και συνωμότες, αλλά για να αναλάβουμε κάθε δράση, πολιτική πρωτοβουλία και μεταρρύθμιση εμείς, οι Έλληνες, ώστε η Ελλάδα του αύριο να μην εξαρτάται από δάνειες δυνάμεις.

Δεν υπάρχουν ευθύνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν υπάρχουν ευθύνες στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα; Και βέβαια, να έλθουμε και σε αυτές, αλλά κανείς δεν θα ακούσει την ελληνική φωνή, πρόταση, απαίτηση ή ακόμα και διαμαρτυρία και κριτική απέναντί τους, αν δεν βλέπουν ότι αξιόπιστα εμείς διορθώνουμε τα λάθη μας, λάθη πολλών δεκαετιών.

Δεύτερο σημείο συνεννόησής μας: Οι βασικές επιλογές μας για τη διαχείριση του χρέους μας. Τον περασμένο Μάιο, πριν ζητήσουμε τη στήριξη του μηχανισμού, φώναξα συνεργάτες οικονομολόγους και τους αρμόδιους Υπουργούς στο γραφείο μου και έγραψα στον πίνακα, όπως συνηθίζω, τρεις επιλογές, τις τρεις μοναδικές πραγματικές επιλογές που είχαμε μπροστά μας. Εφόσον, είπα, δεν μπορούμε να βρούμε στις αγορές για να δανειστούμε, αξιολογήστε και επιχειρηματολογήστε υπέρ ή κατά των τριών παρακάτω επιλογών:

Πρώτη επιλογή, η χρεοκοπία. Δηλώνουμε, δηλαδή, στάση πληρωμών. Δεύτερη επιλογή, φεύγουμε από το ευρώ και δηλώνουμε και εδώ στάση πληρωμών, γιατί δεν θα μπορούσαμε ούτε να σκεφτούμε να πληρώσουμε σε δραχμές το χρέος μας, που είναι σε ευρώ. Τρίτη επιλογή, ζητάμε βοήθεια από το νέο ευρωπαϊκό μηχανισμό, που εμείς οι ίδιοι δημιουργήσαμε, και διαπραγματευόμαστε έναν δύσκολο, αλλά οργανωμένο δρόμο μπροστά στην κρίση.

Δεν έχω το χρόνο σήμερα, βέβαια, να αντιπαραθέσω όλη την επιχειρηματολογία, γιατί απορρίφθηκαν οι δύο πρώτες επιλογές. Στην τρίτη επιλογή κατέληξε και το άτυπο Υπουργικό Συμβούλιο της 22ας Απριλίου 2010, την παραμονή της ανακοίνωσης της αίτησής μας για βοήθεια από το μηχανισμό στήριξης.

Μπορώ να σας πω, όμως, ότι οι συνέπειες μιας επιλογής βίαιης

χρεοκοπίας ή εξόδου από το ευρώ, θα ήταν άμεσες και καταστροφικές για το ελληνικό νοικοκυριό, τις τράπεζες, αλλά και την αξιοπιστία της χώρας μας που μπορεί να μας έφερνε πάλι στα ίδια, δηλαδή σε μια ιδιότυπη οικονομική κηδεμονία από τον ίδιο ή άλλο μηχανισμό, έχοντας όμως πληρώσει ένα τεράστιο τίμημα ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Υπενθυμίζω ότι, χωρίς τον μηχανισμό στήριξης, θα πηγαίναμε κατευθείαν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, χωρίς ευρωπαϊκή στήριξη. Αλλά ένα από τα μεγαλύτερα προγράμματα στήριξης που έχει δώσει ποτέ το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, είναι αυτό της Βραζιλίας, δηλαδή 30 δισεκατομμύρια δολαρίων. Πού θα έβρισκε 110.000.000.000 ευρώ και άλλα τόσα περίπου στο νέο πρόγραμμα που συζητείται;

Προσπάθησα λοιπόν, να αφυπνίσω τους ευρωπαίους εταίρους, για να μας στηρίξουν ενώ ταυτόχρονα αγωνίστηκα για να αλλάξει ο τρόπος λειτουργίας και κατεύθυνσης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Στην αρχή, βρήκα πόρτες κλειστές κανείς δεν μας άκουγε, κανείς δεν μας πίστευε, κανείς δεν πίστευε την Ελλάδα και τους Έλληνες. Τους είχαμε κοροϊδέψει για πολλοστή φορά, είχαμε πει και επισήμως ψέματα για το έλλειμά μας.

Έδωσα μάχη και να στηθεί εκ του μηδενός ένας ευρωπαϊκός μηχανισμός στήριξης. Τη μάχη αυτή την κέρδισα, την κερδίσαμε, την κέρδισε η Ελλάδα, με την αξιοπιστία της, την κέρδισαν οι πολίτες αυτής της χώρας.

Με ειλικρίνεια σας λέω, επίσης ότι από τότε ξέραμε ότι το ελληνικό χρέος είναι δυσθεώρητο και δύσκολο να το διαχειριστούμε, με όποιο καλό πρόγραμμα και να είχαμε. Γι' αυτό και σας λέω σήμερα –δεν θα μπορούσα να το πω χθες– ότι από τότε ξεκίνησαν μελέτες, προετοιμασίες και αθόρυβες διαπραγματεύσεις, για να φτάσουμε πρώτα από όλα, πρώτον στη μείωση του επιτοκίου και στην επιμήκυνση του θεσμικού δανείου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αυτό που τελικά το καταφέραμε μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις τον Μάρτιο του 2011, δηλαδή πριν από δυο μήνες και αυτό έχει ως αποτέλεσμα, για μόνο το σκέλος του δανείου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να έχουμε μια ανάσα 48.500.000.000 ευρώ μέχρι το 2015 και 4.000.000.000 ευρώ μείωση των επιτοκίων.

Δεύτερον, σήμερα γίνεται οργανωμένα συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διαχείριση του ιδιωτικού χρέους, δηλαδή αυτού που οφείλει η Ελλάδα σε ξένες και ελληνικές τράπεζες και σε ταμεία. Αυτό γίνεται πια σήμερα. Και τότε, όμως, είχαμε ξεκινήσει αυτές τις διαπραγματεύσεις και δεν θα βρισκόμασταν εδώ, αν δεν είχαμε δείξει αυτούς τους μήνες, όλον αυτόν το χρόνο αξιοπιστία και συνέπεια στο πρόγραμμά μας. Δεν θα είχαμε φτάσει να συζητάμε για τη λύση του μεγαλύτερου προβλήματος αυτής και των επόμενων γενεών της Ελλάδας.

Ποτέ όμως δεν θα μπορούσαμε να συζητάμε τις κινήσεις μας δημοσίως, παρά τις φωνές, παρά τις κριτικές της Αντιπολίτευσης, παρά τις εκκλήσεις αναλυτών έγκυρων και μη. Σήμερα αυτή η συζήτηση έχει γίνει αντικείμενο επίσημης διαπραγματεύσεως στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Θέλω να σας ομολογήσω ότι, ακόμα και εάν με πολύ δύσκολη διαπραγμάτευση έχουμε μια επιτυχή έκβαση στο τέλος αυτής της εβδομάδας ή, αν θέλετε, τον επόμενο μήνα, το ζήτημα της διαχείρισης του ελληνικού χρέους δεν έχει τελειώσει. Όμως, θεωρώ, ότι η βασική επιλογή της οργανωμένης αντιμετώπισης του χρέους, της αντιμετώπισης του χρέους σε συνεργασία με τους εταίρους μας, με τρόπο που δεν δημιουργεί απότομες αντιδράσεις αγορών, δυσπιστία, ανοργάνωση και ανεξέλεγκτα τελικά χρεοκοπία –έναν ξαφνικό θάνατο– είναι η δεύτερη βάση, πάνω στην οποία μπορεί και πρέπει να υπάρχει εθνική συνεννόηση και ψήφος εμπιστοσύνης.

Και ρωτώ και γι' αυτό αν συμφωνείτε με αυτή τη βασική μας επιλογή.

Τρίτο σημείο συνεννόησης μεταξύ μας είναι ότι το χρέος και τα ελλείμματα είναι τα συμπτώματα της ασθένειας που βιώνουμε, όχι τα αίτια. Τα αίτια είναι πολύ βαθύτερα. Μπορούμε να συμφωνήσουμε στις αιτίες, στις ρίζες του προβλήματος και αυτές να χυπτήσουμε; Ίσως είναι πιο δύσκολο, γιατί ενέχουν και έντονα ιδεολογικό χαρακτήρα.

Για εμάς θεωρούμε ότι η βάση του προβλήματος είναι η ανισότητα στην κοινωνία μας. Ανισότητα, άνιση δηλαδή διαχείριση του πλούτου, άνιση κατανομή εξουσίας, άνιση κατανομή βαρών αλλά και καρπών της ανάπτυξης, άνιση, κακή και ιδιοτελής διαχείριση του δημόσιου πλούτου, που ιδιοποιείται, είτε από μεγαλοπαράγοντες είτε και από την γραφειοκρατία, από συντεχνίες ή προνομιούχους, σε βάρος των πολλών.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ένα πελατειακό κράτος, κοστοβόρο, υπέρογκο, συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό και αδιαφανές, που κάθε άλλο παρά συνέβαλε στη βιώσιμη ανάπτυξη. Και σ' αυτό προστέθηκε και ο σχετικό εύκολος και φτηνός δανεισμός λόγω ευρώ, που εκτόξευσε επιχειρήσεις –φούσκες, μικρές και μεγάλες, οι οποίες βασίστηκαν σε μια υπερκατανάλωση εισαγωγών και όχι σε μια βιώσιμη ελληνική παραγωγή. Αυτά είναι πρωτίστως πολιτικά προβλήματα, εμείς κληθήκαμε από τον ελληνικό λαό, πρώτιστα, να κάνουμε βαθιές τομές σε ένα σύστημα πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και θεσμικό, που είχε φτάσει στην παρακμή. Και αν αυτές είχαν γίνει, αν είχαν γίνει πριν από την κρίση του χρέους και του ελλείμματος, τότε ίσως θα είχαμε αποφύγει ή τουλάχιστον μετριάσει τις επιπτώσεις μιας παγκόσμιας κρίσης, όπως τα κατάφεραν άλλες χώρες. Αναφέρομαι στη Χιλή, που είναι κοντά μας στα μεγέθη μας και στην ιστορία μας. Εκεί τους βρήκε η κρίση με θεσμούς ισχυρούς, διαφάνειας, με πλεονάσματα και με καλή διαχείριση του πλούτου του λαού της Χιλής, και δεν αισθάνθηκαν καν την οικονομική κρίση.

Μπορούμε λοιπόν να εγγυηθούμε στον ελληνικό λαό, ότι θα κάνουμε τις απαραίτητες θεσμικές αλλαγές στο κράτος, στο πολιτικό σύστημα, στη διάρθρωση της οικονομίας και αυτά να αποτελέσουν τον τρίτο και βασικό πυλώνα μιας νέας εθνικής συνεννόησης;

Τέταρτο σημείο: Με ρωτάτε: Είναι σωστός ο δρόμος που έχουμε πάρει; Ξέρουμε πού θέλουμε να πάμε; Μήπως το φάρμακο είναι σε λάθος δόση ή είναι λάθος η συνταγή;

Να συμφωνήσουμε στις πραγματικές διαστάσεις της πορείας μας, λοιπόν, και των δυσκολιών και των επιτευγμάτων, διότι είναι πολύ εύκολο, αυτήν την εποχή, σε αυτήν την εθνική κρίση, να ασκεί ο καθένας αντιπολιτευτική κριτική που ηχεί ευχάριστα ή που ξύνει πληγές των πολιτών, για ψηφοθηρικούς λόγους. Είναι πολύ βολικό να θέλει να βγάλει κανείς τελικά συμπεράσματα, ενώ βρίσκεται στη μέση του δρόμου και, μάλιστα, ίσως στο πιο δύσκολο σημείο. Είναι τόσο εύκολο να τα ισοπεδώνουμε όλα και να λέμε έτσι αβασάνιστα, «αποτύχαμε, δεν έπιασαν τόπο οι θυσίες του ελληνικού λαού».

Αγαπητοί συνάδελφοι, έπιασαν τόπο οι θυσίες του λαού. Δεν έχουμε φθάσει στο τέλος, αλλά έχουμε σοβαρά και θετικά αποτελέσματα. Φανήκαμε μέχρι τώρα συνεπείς σε όλες τις βασικές μας δεσμεύσεις. Πέρασαμε μέχρι τώρα θετικά όλες τις εξονυχιστικές αξιολογήσεις. Μειώσαμε πέρυσι το έλλειμμα μας κατά πέντε μονάδες του ΑΕΠ όσο καμμία άλλη χώρα της Ευρωζώνης δεν έχει καταφέρει μέχρι τώρα, ένας πραγματικός άθλος του ελληνικού λαού. Βάλαμε μπροστά μεγάλες αλλαγές: Το ασφαλιστικό, τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», την αξιοκρατία στο δημόσιο, την απόλυτη διαφάνεια στις κρατικές αποφάσεις, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, την αλλαγή του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας, με πράσινη ενεργειακή πολιτική. Αυτές είναι μόνο μερικές από τις μεγάλες αλλαγές, που έπρεπε να είχαν γίνει πολλά χρόνια πριν. Και είναι αλλαγές που, σταδιακά, θα μας οδηγήσουν σε μια οικονομία και μια κοινωνία βιώσιμη, παραγωγική, ανταγωνιστική και πιο δίκαιη. Αλλαγές, που θέλουν βεβαίως και το χρόνο τους.

Όμως, έχουμε και δυσκολίες, βέβαια, έχουμε αλλού και αποκλίσεις για τις οποίες πρέπει να μιλήσουμε ειλικρινά. Ποιες ήταν οι δυσκολίες και τα λάθη; Ένα βασικό ήταν ότι οι εταίροι μας προέβλεπαν πως, με την εφαρμογή του προγράμματος αυτού, το 2012, η Ελλάδα θα μπορούσε να αρχίζει να δανείζεται και πάλι κανονικά. Αυτό φαίνεται ότι δεν είναι εφικτό. Ήταν μια λάθος πρόβλεψη, μια πρόβλεψη που έγινε σε μια εποχή, πριν μεγαλώσει η κρίση χρέους στην Ευρώπη, και πριν χρειαστεί να ενταχθούν και άλλες δύο χώρες της Ευρωζώνης σε αυτόν το μηχανισμό στήριξης.

Αλλά αυτή η λάθος πρόβλεψη δεν ήταν δική μας, ήταν όλων

των εταίρων μας και διεθνών οργανισμών, όπως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Εμείς, είχαμε μιλήσει νωρίς για την κρίση του ευρώ και όχι μόνο για την ελληνική κρίση.

Ας μην αδικούμε, λοιπόν, τους εαυτούς μας για το γεγονός, ότι αυτή η πρόβλεψη δεν επαληθεύτηκε, δεν φταίει η Ελλάδα. Μάλιστα, εμείς πάντα μιλούσαμε για ένα μηχανισμό, που θα αντιμετώπιζε αποτελεσματικά τις αγορές, όπως τα ευρωμόλογα. Να δανειζεται, δηλαδή, η Ευρωπαϊκή Ένωση εκ μέρους των κρατών –μελών, και οι χώρες με κακή διαχείριση, όπως η Ελλάδα, να πληρώνουν ένα σημαντικό πρόστιμο, αλλά όχι τοκογλυφικά επιτόκια. Κι αυτό πρέπει να το πούμε πολύ καθαρά, για να πάψουμε να αυτομαστιγωνόμαστε ως χώρα.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι εμείς δεν τηρήσαμε τις δεσμεύσεις μας ή ότι η συνταγή ήταν λάθος. Το πρόβλημα δεν ήταν ότι μειώσαμε κατά 5 και όχι κατά 5,5 μονάδες του ΑΕΠ το έλλειμμα. Οι αγορές δεν αντέδρασαν σε αυτό. Το πρόβλημα είναι ότι υπάρχουν σοβαρά συστημικά προβλήματα. Υποτιμήθηκε διεθνώς –και κυρίως, στην Ευρώπη– το βάθος της κρίσης, το μέγεθος της αστάθειας στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Οι οίκοι αξιολόγησης αποφασίζουν κατά το δοκούν. Συντηρούνται φορολογικοί παράδεισοι, παρά τις διαμαρτυρίες και προσπάθειες της Ελλάδας και άλλων χωρών, όπου πολλοί μεταφέρουν πόρους από την Ελλάδα, που θα έπρεπε είτε να φορολογηθούν είτε να διατεθούν για επενδύσεις.

Οι κερδοσκόποι των παραγώγων έχουν κάθε λόγο να δουν την Ελλάδα να αποτυγχάνει ενώ οι αναλυτές καθημερινά προβλέπουν χρεοκοπία. Αυτό και μόνο, μαζί με τα μέσα ενημέρωσης που δημιουργούν πανικό, επηρεάζει την ελληνική οικονομία, αποτρέπει επενδυτές και φοβίζει τον Έλληνα επιχειρηματία να επενδύσει.

Μην αδικούμε λοιπόν εαυτούς. Μην δίνουμε τροφή σε όσους θέλουν την αποτυχία μας, ισοπεδώνοντας τα πάντα και ιδιαίτερα τις θυσίες του ελληνικού λαού. Αυτές είναι οι θυσίες που πρέπει να σεβαστούμε, γιατί πραγματικά μας έχουν δώσει αξιοπτία και διαπραγματευτική δύναμη για να συνεχίσουμε, χωρίς ανασφάλεια, μια δύσκολη πορεία.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, το γεγονός ότι η χώρα μας δεν θα μπορέσει να δανειστεί το 2012 από τις αγορές, αποτελεί μια νέα, απρόβλεπτη επιπλοκή, μια απειλή για τη χώρα μας. Μια απειλή, που πρέπει να δούμε κατάματα, όμως και να την αντιμετωπίσουμε, χωρίς να βάλουμε το κεφάλι στην άμμο.

Γι' αυτό, ξεκινήσαμε και πάλι –και αυτή η Κυβέρνηση, αυτό έχει μπροστά της– διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας, για να βρούμε λύση βιώσιμη λύση αυτή τη φορά, σε μακροπρόθεσμη βάση, για το πρόβλημα του υπέρογκου χρέους της χώρας και για να καλύψουμε ομαλά τις δανειακές μας ανάγκες τα επόμενα χρόνια.

Ζητώ λοιπόν κι εδώ ψήφο εμπιστοσύνης, για να μπορέσουμε με ισχυρή φωνή να διαπραγματευτούμε μια νέα συμφωνία, που θα προστατεύει την Ελλάδα από τις άγριες διαθέσεις των αγορών, για τα επόμενα χρόνια.

Κανείς δεν μας επιβάλλει την εθνική συνεννόηση, αλλά σκεφτείτε: Όταν το θέμα του ελληνικού χρέους αποτελεί κύριο αντικείμενο συζητήσεων σε όλες τις διεθνείς συναντήσεις, όταν η Ελλάδα και το πρόβλημα χρέους της είναι και πάλι πρωτοσέλιδο σε όλες τις εφημερίδες του κόσμου, όταν οι εταίροι μας δείχνουν πρόθυμοι να μας βοηθήσουν και πάλι, όταν τα κοινοβούλιά τους, συνήθως και διακομματικά, ψηφίζουν υπέρ της Ελλάδας και διαθέτουν χρήματα των δικών τους φορολογουμένων, εγώ θεωρώ ότι είναι καθήκον μας να ομονοούμε σε μία εθνική προσπάθεια, σε αυτήν την ιδιαίτερη για την Ελλάδα στιγμή. Η εικόνα της διαίρεσης καθόλου δεν μας βοηθάει. Μας κάνει λιγότερο πειστικούς και δημιουργεί ανησυχία για τη σοβαρότητα, για την οποία αξιοποιούμε τα χρήματα και τις αλλαγές που πρόκειται να κάνουμε, για να γίνουμε βιώσιμοι και ανταγωνιστικοί.

Ρωτούν: Θα αποπληρώσουμε τα δάνειά μας; Πάντως περισσότερο από εμάς, θέλουν οι ίδιοι να απεμπλακούν από αυτήν την ιδιότυπη κηδεμονία. Πολιτικά, αντιδρούν στο να μας στηρίζουν, περιμένουν να σταθούν εμείς στα πόδια μας. Αυτό, για όσους θεωρούν ότι η ένταξή μας στο μηχανισμό είναι μια συνομοσία.

Και ας μην ξεχνάμε ότι η λύση δεν είναι δεδομένη, υπάρχουν ακόμα πολλά προβλήματα και αντιστάσεις. Πολλές ευρωπαϊκές χώρες αντιδρούν, έχοντας δυσκολίες να πείσουν την κοινή τους γνώμη, ακόμη και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, όπου υπάρχουν αναδυόμενες χώρες, φτωχότερες, οι οποίες λένε: «Γιατί τόσα, σε μια πλούσια χώρα, όπως η Ελλάδα;». Γι' αυτό χρειάζεται εθνική ενότητα και την επιδιώκω με κάθε τρόπο.

Η νέα Κυβέρνηση έχει ως πρώτο καθήκον, όπως είπα, να ολοκληρώσει την τρέχουσα διαπραγμάτευση. Είναι υπαρκτό πρόβλημα και το θέτει η πραγματικότητα με άμεσο τρόπο. Ξέρετε πολύ καλά ότι τα διαθέσιμα του δημοσίου θα εξαντληθούν σύντομα, αν δεν λάβουμε την πέμπτη δόση του δανείου. Παράλληλα, όμως, έχουμε και το μέλλον, τα επόμενα χρόνια. Γι' αυτό, δίνουμε μία δύσκολη μάχη διαπραγμάτευσης, για να διασφαλίσουμε την ηρεμία, την ασφάλεια και τη σιγουριά μας.

Θα συναντήσω αύριο και μεθαύριο τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κ. Βαν Ρομπέι, και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Μπαρόζο, ακριβώς γι' αυτά τα θέματα. Αυτά συζητά και ο νέος Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Βενιζέλος, στο σημερινό έκτακτο Eurogroup.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Πρωθυπουργού)

Δύο λεπτά θα μου δώσετε ακόμα, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι σημαντική η μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα τα έχετε, κύριε Πρόεδρε. Το Προεδρείο θα δείξει κατανόηση, ούτως ή άλλως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Πέραν της κρίσιμης διαπραγμάτευσης, η Κυβέρνησή μας έχει ως στόχο και προχωρά στις μεγάλες αλλαγές που χρειάζεται η χώρα: Πρώτα απ' όλα, την επίσημη δημοσιονομική εξυγίανση, που το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα προβλέπει, δίνοντας ένα τέλος στην παραγωγή ελλειμμάτων, με πρώτο σταθμό το 2012. Διπλός στόχος-στοίχημα: Να πετύχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Δηλαδή, απλά, το κράτος να πάψει να ξοδεύει περισσότερα απ' όσα εισπράττει. Και αυτό θα είναι ένα σαφές σήμα, επίσης, ότι δαμάζουμε πια το έλλειμμα και το χρέος.

Και δεύτερον, μία ανάπτυξη βιώσιμη και όχι παρασιτική που παράγει βάρη και ελλείμματα για τον ελληνικό λαό. Και αυτός ο δεύτερος στόχος της Κυβέρνησης, είναι η προσπάθεια ευρύτερης αψυγνότητας και αλλαγής του αναπτυξιακού προτύπου.

Η νέα Κυβέρνηση προσαρμόζει τις νέες προτεραιότητες, για να αντιμετωπίσει πέντε βασικούς άξονες. Πρώτα απ' όλα, να διορθώσουμε αδικίες που ανέδειξε η τελευταία περίοδος που βιώνουμε. Προσέξτε τι λέω: Αδικίες προϋπάρχουσες, τις οποίες ανέδειξε, μεταξύ άλλων, ακόμα και η εφαρμογή του μνημονίου. Δεν έφταιξε γι' αυτές το μνημόνιο να είμαστε καθαροί και ειλικρινείς. Όταν καλούμαστε να μειώσουμε ραγδαία τα ελλείμματα, αναγκαστικά, τραβάμε χρήματα από το κράτος και την οικονομία. Όταν όμως υπάρχει ένα αδιαφανές, δαιδαλώδες και άνισρο σύστημα εισπράξεων επιβολής φόρων και εισφορών, αλλά και ανεξέλεγκτων δαπανών, που δημιουργεί τεράστια σπατάλη και ευνοεί τη διαφθορά, τότε βεβαίως υπάρχει αδικία.

Για να το πούμε απλά, τραβάμε από τον κουμπαρά που έχουμε και δεν τραβάμε από τα λεφτά που είναι είτε κλεμμένα είτε κρυμμένα και αυτό αδικεί τον καλοπληρωτή ή και αυτόν που δεν μπορεί να κρύψει και ευνοεί σκανδαλωδώς το φοροφυγά.

Παρ' ό,τι, κύριε Σαμαρά είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε και νέα και καλύτερα φορολογικά συστήματα και να τα συνδιαπραγματευτούμε, το πραγματικό πρόβλημα στην Ελλάδα είναι αυτό. Ας συμφωνήσουμε, λοιπόν, εδώ ότι πρέπει να φτιάξουμε καλύτερους και αποτελεσματικότερους φορολογικούς μηχανισμούς, για να αντιμετωπίσουμε δραστηρίως τη φοροδιαφυγή και να διαμορφώσουμε μία φορολογική συνείδηση στη χώρα που, χωρίς, αυτήν αδικούνται οι πιο αδύναμοι.

Να δούμε, επίσης, τη διαφυγή των κεφαλαίων στο εξωτερικό. Όπως ξέρετε, είμαι ήδη σε επαφή με την Πρωθυπουργό της Ελβετίας και κάνουμε κινήσεις για την είσπραξη φόρων από Έλληνες καταθέτες, που φοροδιαφεύγουν μέσω Ελβετίας. Η αίσθηση αδικίας στη χώρα μας δεν είναι μόνο υπαρκτή, αλλά μπορεί και να τινάξει στον αέρα το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Στην κορυφή των προτεραιοτήτων μας, είναι ένα νέο Σύν-

ταγμα, εύληπτο, κατανοητό στον κάθε πολίτη. Δεν θα περιορίσουμε την προσπάθειά μας σε μία τεχνική αναθεώρηση. Επιδιώκουμε μία ευρεία συζήτηση για τις ανάγκες ενός νέου καταστατικού χάρτη. Αυτονόητο: Στρεβλώσεις όπως το άρθρο 86, σχετικά με την ποινική ευθύνη των Υπουργών, πρέπει να εκλείψουν οριστικά.

Έχω προτείνει στους Αρχηγούς των κομμάτων και προτίθεμαι να δημιουργήσω μία επιτροπή είκοσι έως είκοσι πέντε προσωπικοτήτων, που θα εκπροσωπούν ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, η οποία θα καταγράψει και θα επεξεργαστεί προτάσεις για τις αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, προτάσεις από τους πολίτες, το διαδίκτυο και τους φορείς. Από τη λειτουργία της Βουλής, τον αριθμό των Βουλευτών, την ευθύνη των Υπουργών, τη χρηματοδότηση των κομμάτων, τη θητεία των εκλεγμένων αξιωματούχων, το εκλογικό σύστημα μέχρι τη δικαιοσύνη και πολλά άλλα ακόμη, τα οποία θα μας παραδοθούν στην Κυβέρνηση, για να τα επεξεργαστεί η αρμόδια Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και, αμέσως μετά, να πάμε σε δημοψήφισμα. Δηλαδή, το Φθινόπωρο, να πάμε σε δημοψήφισμα για τις μεγάλες αλλαγές σ' αυτόν τον τόπο.

Ξέρω ότι τα «βέλη» της πλατείας, πολλές φορές, αδικώς στρέφονται προς της Βουλή, όμως, θα έχουν απόλυτο δίκιο, εάν αυτή η Βουλή δεν προχωρήσει σε μεγάλες τομές στο πολιτικό σύστημα. Κι από αυτό θα κριθούμε, και η Κυβέρνηση, και όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Έχουμε βεβαίως και το πρόγραμμα των μεγάλων αλλαγών στη δημόσια διοίκηση, για τις οποίες θα σας μιλήσει ο αρμόδιος Υπουργός.

Δεύτερη προτεραιότητα, η αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου, με τα πρώτα σημάδια περιορισμού της ύφεσης, που έχουμε μετά από χρόνια, και αύξησης ρεκόρ των εξαγωγών, με άνοιγμα επαγγελματιών, με θεσμικό πλαίσιο για επιτάχυνση μεγάλων επενδύσεων, με χρηματοδοτικά εργαλεία ETEAN, με απλοποίηση διαδικασίας ίδρυσης επιχειρήσεων και απλοποίηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Επίσης σπάσιμο της γραφειοκρατίας, ηλεκτρονικές υπηρεσίες του κράτους, μείωση συντελεστών στα κέρδη των επιχειρήσεων, που επενδύονται με επίκεντρο την πράσινη ανάπτυξη, παραγωγή εξαγωγικών προϊόντων αιχμής και στήριξη της αγροτικής εξαγωγής. Κύριο θέμα, όμως, και κύρια μεγάλη αλλαγή, είναι η επένδυση στο ίδιο το ανθρώπινο κεφάλαιο της χώρας μας, ξεκινώντας με ένα νέο σύστημα εκπαίδευσης, που προάγει δεξιότητες και ταλέντα μαθητών και σπουδαστών, καθώς και με μία ιστορική μεταρρύθμιση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Θεωρώ ότι πάνω σ' αυτήν τη βάση θα μπορούσαμε επίσης να έχουμε ευρύτερες συνεργασίες. Και για την ανάπτυξη, βάζουμε για πρώτη φορά ένα τεράστιο πρόγραμμα σε εφαρμογή, αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του κράτους που θα φέρει θέσεις εργασίας, τεχνογνωσία, επενδύσεις, δυνατότητες και υπηρεσίες στους πολίτες.

Δεσμευόμαστε ότι αυτό θα γίνει με τον πλέον διαφανή τρόπο, με πλήρη ενημέρωση της Βουλής και των Ελλήνων πολιτών, θέτοντας ως απαρέγκλιτη προϋπόθεση την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Τρίτη προτεραιότητα, το αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος. Μία νέα ισορροπία μέσα στο δύσκολο πρόγραμμα του μνημονίου, που εγγυάται και τη μείωση των ελλειμμάτων, αλλά δημιουργεί κι όλες τις συνθήκες για την προστασία των πιο αδύναμων στρωμάτων.

Προχωράμε στη στοχευμένη και δικαιότερη κατανομή των κοινωνικών δαπανών και ενοποιούμε όλες τις κοινωνικές παροχές, έτσι ώστε να παρέχονται από μία υπηρεσία.

Πρώτο βήμα, η βάση για να θεμελιώσουμε ένα σύστημα ελάχιστου εγγυημένου επιπέδου διαβίωσης, δίκαιες και αποτελεσματικές ρυθμίσεις στις ασφαλιστικές εισφορές, καθώς και ιατρική κάλυψη σε όλους τους άνεργους, που δεν καλύπτονται από ταμεία. Όπως έχουμε δεσμευτεί, προχωράμε στη ριζική αλλαγή του τρόπου απονομής συντάξεων, με στόχο τη σημαντικά ταχύτερη απονομή τους. Και παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, προτεραιότητα και απόφασή μας είναι η ενίσχυση των χαμηλών συντάξεων- και αυτό θα γίνει το ταχύτερο δυνατό.

Βασικό μέλημα, βέβαια, της κοινωνικής πολιτικής είναι η ανερ-

γία. Παρεμβαίνουμε δυναμικά, ώστε τετρακόσιες χιλιάδες άτομα να διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας τους με στοχευμένα προγράμματα επιχορήγησης εισφορών. Δημιουργούμε, μέσω της επιδότησης ασφαλιστικών εισφορών, εξήντα πέντε χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Στόχος μας είναι να προωθηθεί η επιχειρηματικότητα. Θεσμοθετούμε την κοινωνική οικονομία, ως εργαλείο προαγωγής του συνολικού κοινωνικού συμφέροντος. Επίσης, την επέκταση της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, βελτιώνοντας υπηρεσίες και μειώνοντας δαπάνες. Θέτουμε για πρώτη φορά σε ισχύ το σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Τέταρτη προτεραιότητα είναι η περαιτέρω ενίσχυση της διενόησης της χώρας μας. Θα συνεχίσουμε και είμαστε απολύτως ξεκάθαροι εδώ ότι τα μεγάλα ζητήματα της εποχής μας, που αφορούν θέματα εθνικής κυριαρχίας και εθνικών μας δικαιωμάτων, δεν θα παζαρευτούν ποτέ με το οικονομικό πρόβλημα που έχει σήμερα η Ελλάδα. Κι αυτό, το έχουμε αποδείξει σε συγκεκριμένες στιγμές, όταν απειλήθηκε για παράδειγμα το δικαίωμα ψήφου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω του οικονομικού προβλήματος, όπου βάλαμε ξεκάθαρο βέτο.

Αλλά, να προσθέσω και μια πέμπτη προτεραιότητα, μπροστά και στο νέο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Να κινηθούμε μαζί για όλα τα παραπάνω, αλλά και για μεγάλες κατακτήσεις και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να προωθήσουμε, ναι, μεγάλες αλλαγές, παρά τη συντηρητική Ευρώπη γιατί είμαστε ελάχιστοι οι προοδευτικοί στη διακυβέρνηση χωρών-μελών της Ε.Ε.. Προοδευτικές αλλαγές, που θα βοηθήσουν την ανάπτυξη, όπως τα ευρωμόλογο και ο φόρος επί των χρηματιστηριακών συναλλαγών, αλλαγές που θα βοηθήσουν και τις χώρες της περιφέρειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα πιο γρήγορη και λιγότερη γραφειοκρατική εκταμίευση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ, καθώς και νέα προγράμματα μεγάλων υποδομών, συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, που θα δώσουν αναπτυξιακή δυναμική στη χώρα. Και βεβαίως, ιδιαίτερα και επιπλέον προγράμματα για τη φτώχεια και την ανεργία, αλλά και για τη μεταφορά τεχνολογίας σε τομείς όπως είναι η παιδεία, η υγεία και η ηλεκτρονική διακυβέρνηση.

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα ευαίσθητο για όλους μας θέμα –στο οποίο δεν έχω σηκώσει τους τόνους, επειδή θέλω να πιστεύω ότι με τους εταίρους μας μπορούμε να το λύσουμε– είναι το ζήτημα των εμπράγματων εγγυήσεων για το νέο δάνειο. Θεωρώ ότι και εδώ πρέπει να υπάρχει εθνική συνεννόηση και σύμπνοια, ως προς το ότι δεν μπορούμε να αποδεχούμε όρους υποτιμητικούς για τη χώρα, αλλιώς, μπορεί να φτάσουμε σε αδιέξοδο, με ό,τι αυτό σημαίνει για όλους μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρομε ότι ως λαός κάνουμε πολλές θυσίες. Κατανοούμε και ακούμε τις αγωνίες των Ελλήνων πολιτών, ακούμε τα ερωτήματά τους και θα εξακολουθήσουμε να το κάνουμε να τα αφουγκραζόμαστε και να τα αντιμετωπίζουμε, μέσα στο δύσκολο πλαίσιο αυτής της κρίσης.

Θέλω να διαβεβαιώσω όλους σήμερα, για ακόμα μια φορά, ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού θα πιάσουν τόπο. Υπάρχει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, με αρχή, μέση και τέλος. Ας δώσουμε τον καλύτερο μας εαυτό, για να δημιουργήσουμε μια νέα Ελλάδα, μια διαφορετική χώρα, δημιουργική, με αποτελεσματικό κράτος, με ισονομία, με δυναμική και εξωστρεφή οικονομία, με ένα σύστημα δικαιοσύνης που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εποχής, με ένα πολιτικό σύστημα διαφορετικό, διαφανές και δημοκρατικό, κοντά στον πολίτη, με σοβαρούς θεσμούς. Όλοι θα αλλάξουν, όλοι θα αλλάξουμε μέσα από αυτήν τη διαδικασία, αλλά θα πετύχουμε να δημιουργήσουμε μια καλύτερη και σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατική χώρα.

Δίνουμε αυτήν την υπόσχεση για τη νέα Ελλάδα, για την οποία η Κυβέρνηση ζητά σήμερα την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής. Μια ψήφο εμπιστοσύνης που σηματοδοτεί μια βαθύτερη εμπιστοσύνη, την εμπιστοσύνη στις προσπάθειες του ελληνικού λαού, αυτήν την κρίσιμη στιγμή. Την εμπιστοσύνη ότι, αυτές οι προσπάθειες θα μας φέρουν –και θα μας φέρουν– σε ένα καλύτερο μέλλον και σε ένα καλύτερο αύριο. Την εμπιστοσύνη ότι μπορούμε και ότι θα τα καταφέρουμε για να δημιουργήσουμε μια δημοκρατία με περισσότερο οξυγόνο και συμμετοχή, μια οικονομία βιώσιμη και ανταγωνιστική και μια κοινωνία δίκαιη.

Για όλα αυτά, ζητώ ψήφο εμπιστοσύνης από την ελληνική Βουλή.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μέλη της Ένωσης Τελωνειακών Υπαλλήλων Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνιος Σαμαράς.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Παπανδρέου, αυτήν την εβδομάδα έχουν γίνει απίστευτα πράγματα στον τόπο. Όπως ξέρετε και ξέρω, δεχθήκατε να παραιτηθείτε για να κάνουμε κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας.

Εγώ κατάλαβα ότι ήσασταν ειλικρινής εκείνη τη στιγμή, άσχετα με το τι έγινε μετά και υπαναχωρήσατε. Αντιλαμβάνομαι, όμως, πως όταν φτάνει ένας Πρωθυπουργός να δέχεται να παραιτηθεί με τον τρόπο αυτό, η κατάσταση έχει πια οδηγηθεί –αυτό σημαίνει– σε απόλυτο αδιέξοδο, κάτι δηλαδή που απαιτεί έκτακτες λύσεις.

Τι άλλαξε μέσα σε μία μέρα, ώστε να ισχυρίζεστε σήμερα ότι με ένα ανακάτεμα της τράπουλας, της κομματικής σας τράπουλας, ως διά μαγείας έχουν όλα αλλάξει; Αν τα προβλήματα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με έναν ανασχηματισμό, όπως αυτός που τελικά κάνατε, τότε γιατί τη δραματοποιήσατε την κατάσταση; Προς τι αυτή η εξάωρη ακυβερνησία;

Κύριε Παπανδρέου, δεν δίνουμε ψήφο στη νέα σας κυβέρνηση, γιατί κατά βάθος ούτε κι εσείς δεν την εμπιστεύεστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν ήταν η πρώτη σας επιλογή! Δεν τη θέλατε! Μπορούσατε να κάνετε οποτεδήποτε ανασχηματισμό, αλλά δεν τον κάνατε. Ξέρατε ότι δεν θα βγει πουθενά και προσπαθήσατε να κάνετε κάτι άλλο, που δεν σας άφησαν να το κάνατε. Κι αφού εσείς δεν την εμπιστεύεστε αυτή την κυβέρνηση, γιατί να της δώσουμε εμείς ψήφο εμπιστοσύνης;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν σας δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης, κύριε Παπανδρέου και για έναν ακόμα απλό λόγο: Διότι η Κυβέρνησή σας επιμένει σε μία πολιτική που όχι απλώς δεν λύνει το πρόβλημα, όχι απλώς το κάνει χειρότερο, αλλά δημιουργεί και νέα προβλήματα.

Δεν ήθελα σήμερα να πω ούτε έναν αριθμό. Είπατε, όμως, για ορισμένες προβλέψεις σας, οι οποίες επαληθεύτηκαν και για πολλές που δεν επαληθεύτηκαν. Εγώ θα ήθελα να ξέρω μόνο για έναν αριθμητικό στόχο του προγράμματός σας, που το περιγράψατε ως πρόγραμμα αξιοπίστο και συνεπές, έναν αριθμό που να έχει πέσει μέσα. Έναν!

Και θα σας πω και κάτι άλλο. Όλη αυτή η φασαρία γιατί γίνεται; Όλες αυτές οι θυσίες του ελληνικού λαού γιατί γίνονται; Γίνονται για να μειωθεί το έλλειμμα. Και χτες βγάλατε αποτελέσματα του πενταμήνου του 2011. Εκεί που προβλέπατε ότι θα πέσει το έλλειμμα -4, ανέβηκε στο +13. Αυτό δεν λέγεται «τζάμπα θυσίες του ελληνικού λαού»; Αν αυτό δεν λέγεται, τι ονομάζετε εσείς «θυσιά του ελληνικού λαού»;

Και μην το ξαναπείτε ότι αποκλειστικά υπεύθυνη είναι η τρόικα και ότι εσείς δεν φταίτε σε τίποτα. Εάν δεν φταίτε εσείς σε τίποτα και φταίει σε όλα τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν η τρόικα, τότε, κύριε Παπανδρέου, θα έπρεπε να ήσασταν μαζί μας στην πρώτη γραμμή του αγώνα για επαναδιαπραγμάτευση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκεί θα διορθώνατε τις αδικίες, που τώρα ξαφνικά ανακαλύψατε για τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Δέκα φορολογικά νομοσχέδια έχετε περάσει για αυτούς.

Και μας είπατε ότι ανακαλύψατε και τα δημοψηφίσματα. Εύχομαι να μην βάλετε κανένα δημοψήφισμα διχαστικό για τον ελληνικό λαό. Αρκετή πολιτική ένταση έχετε δημιουργήσει. Μην προσθέσουμε νέες διαιρέσεις και διχασμούς, κύριε Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λέξεις, λέξεις, λέξεις! Λέξεις, όπως το δημοψήφισμα, η συναίνεση κ.λπ. σωστές λέξεις, τις βάζετε όμως εσείς προσχηματικά. Είναι λέξεις καταφύγια, για να αποφύγετε τη μόνη και μοναδική σας ευθύνη, που είναι να κυβερνήσετε, κύριε Παπανδρέου! Και δεν κυβερνάτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς σας το λέγαμε από πέρυσι να αλλάξει αυτή η πολιτική σας. Δεν αστόχησε η οικονομική σας πολιτική μόνο λόγω λαθών ή παραλείψεων ή αδυναμιών ή λόγω της τρόικας, που ανακαλύφθηκε τώρα ότι εκείνη έφταγε για όλα. Υπήρξαν βέβαια κυβερνητικά λάθη, παραλείψεις, τεράστια, πάρα πολλά. Απέτυχε, όμως, γιατί ήταν η πολιτική λαθεμένη, η συνταγή λαθεμένη. Και εμείς δεν σας συζητάμε να εφαρμόσετε στο εξής καλύτερα τη λάθος συνταγή. Σας ζητάμε να αλλάξετε τη συνταγή!

Και αν δεν το βλέπετε τώρα, εγώ ρωτώ: Πότε θα το δείτε; Τι άλλο χρειάζεται ακόμα να πάει στραβά για να το καταλάβετε;

Μας λένε κάποιοι –μερικές φορές το λέτε κι εσείς– ότι «εντάξει, αυτή η πολιτική μας είναι λάθος, αλλά οι δανειστές μας δεν μας αφήνουν να την αλλάξουμε». Ωρες-ώρες μοιάζετε να κρύβεστε πίσω από την επιμονή της τρόικας σε κάποια μέτρα. Όμως, μια που μιλάμε ανοιχτά, να πούμε το εξής: Ας αφήσουμε προς στιγμή την τρόικα. Ας δούμε εσείς τι πιστεύετε. Πιστεύετε ότι αυτή η πολιτική, που σήμερα ακολουθείτε, είναι σωστή ή όχι; Αν πιστεύετε ότι είναι σωστή, τότε πηγαίνετε μαζί με την τρόικα. Αν πιστεύετε ότι η πολιτική αυτή είναι λάθος, τότε θα πρέπει να αλλάξετε πορεία. Γιατί εμείς αυτή τη στιγμή το πρώτο που προσπαθούμε να σας πείσουμε είναι ότι είναι λάθος η πολιτική.

Εάν, κύριε Παπανδρέου, εσείς τελικά δείτε αυτό που βλέπουν οι διατρεπότεροι οικονομολόγοι στις στήλες του διεθνούς Τύπου, από εκείνους μέχρι και τον άνθρωπο που ξεχύνεται σήμερα στους δρόμους, ότι τα νούμερα αυτής της πολιτικής δεν βγαίνουν, τότε αφήστε το «τρόικα ή μη τρόικα». Πείτε το δημόσια. Βγείτε και πείτε το: «Αυτά τα νούμερα δεν βγαίνουν. Αυτό που μου ζητάτε δεν μπορεί να γίνει». Αφήστε, λοιπόν, την τρόικα. Πείτε μας καθαρά εσείς τι πιστεύετε! Ασφαλώς και πρέπει να πείσουμε τους δανειστές μας. Αλλά και πώς να πείσουμε εκείνους, όταν εσείς οι ίδιοι δεν έχετε πειστεί;

Πέραν, όμως, από την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας, υπάρχει κι ένα θέμα προσωπικής εμπιστοσύνης. Μπορεί να διαφωνούμε σε πολλά, αλλά ένα κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ μας πρέπει να υπάρχει. Το χρωστάμε ο ένας στον άλλον, αλλά και οι δύο στη χώρα και το λαό μας. Το χρωστάμε ο ένας στον άλλον, το εννοώ από τη θέση που βρίσκόμαστε. Αλίμονο, αν δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας.

Προχθές έγινε μία προσπάθεια για κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας. Τελικά ναυάγησε. Το γιατί ο κόσμος το γνωρίζει πια. Αλλά αυτά τα αστεία περί επικοινωνιακής διαχείρισης δεν τα δέχομαι, όχι μόνο γιατί ακούστηκαν πράγματα που δεν έγιναν εκείνο το βράδυ, αλλά κυρίως το λέω –και εδώ τίθεται το θέμα εμπιστοσύνης– διότι το τελευταίο διάστημα ακούω μια τεράστια καμπάνια διαστρέβλωσης των απόψεών μας στο εξωτερικό. Και αυτό είναι θέμα εμπιστοσύνης. Διότι όλη αυτή η διαστρέβλωση δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γίνεται από εμάς. Δεν διαστρεβλώνουμε εμείς τις απόψεις μας. Κάποιος άλλος τις διαστρεβλώνει.

Νομίζω ότι δεν είναι άσχετο το κόμμα σας, ούτε οι συνεργάτες σας. Και αυτό σας το λέω ευθέως, κύριε Παπανδρέου. Δεν ενισχύει την εμπιστοσύνη ανάμεσά μας. Την υπονομεύει. Δεν μπορεί από τη μια πλευρά να μου ζητάτε συναίνεση και από την άλλη, όπου βρεθούν κι όπου σταθούν οι συνεργάτες σας να κάνουν ό,τι μπορούν για να διαστρεβλώνουν τις απόψεις μας. Εγώ, όταν βγαίνω στο εξωτερικό, φοράω πάντα την εθνική φανέλα. Και αν δεν μιλάω για τα κατορθώματά σας σε εφημερίδες και τηλεοπτικά προγράμματα, δεν είναι γιατί δεν μου προσφέρεται η δυνατότητα. Κάθε άλλο. Σας διαβεβαιώ. Να βλάψω τη χώρα μου

δεν θέλω! Αν συνεχίσετε αυτό που γίνεται τώρα, εγώ και πάλι στην Ευρώπη εθνική φανέλα θα φορέσω. Και πάλι δεν πρόκειται να βλάψω τη χώρα. Αλλά, αν το συνεχίσετε, τότε να το ξέρετε ότι μέσα στην Ελλάδα –και θα το καταλάβετε καλά τότε– ότι τα αστεία τελείωσαν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άλλωστε, εμείς είμαστε, κύριε Παπανδρέου, το κόμμα της Ευρώπης, του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Μαθήματα ευρωπαϊκής συμπεριφοράς δεν περιμένουμε να πάρουμε από σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διαβάζουμε και ακούμε πράγματα που ποτέ δεν είπαμε, πράγματα που ποτέ δεν κάναμε, πράγματα που είναι αντίθετα από εκείνα που υποστηρίξαμε.

Σήμερα οι δανειστές και οι εταίροι μας ζητούν, κύριε Παπανδρέου, από την Ελλάδα να εφαρμόσει διαρθρωτικές αλλαγές. Πείτε μου: Δεν ξέρετε ότι τη συντριπτική πλειονότητα των νόμων, που φέρατε για διαρθρωτικές αλλαγές, την έχουμε ψηφίσει; Να σας πω κι εγώ ποιες προσπάθους να προωθήσει η Νέα Δημοκρατία, όταν ήσασταν εσείς Κυβέρνηση, το κόμμα σας κι εσείς προσωπικά. Και ήσασταν τότε στα κάγκελα για να τις ακυρώσετε. Πότε βγήκατε να το παραδεχθείτε αυτό δημόσια; Πότε βγήκατε να ζητήσετε «συγνώμη» γι' αυτό;

Φέτος, στο Ζάππειο 2 σας υποδείξαμε περικοπές, σπατάλες –στοχευμένες, όχι οριζόντιες– ύψους 18,4 δισεκατομμυρίων. Περικοπές, 4,2 δισεκατομμύρια μόνο για τον πρώτο χρόνο. Πότε έγινε ποτέ αυτό αναλυτικά και κοστολογημένα στην Ελλάδα από κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Ποτέ!

Ποιος διαδίδει, λοιπόν, στον ξένο Τύπο ότι εμείς –έτσι γράφτηκε ακριβώς– δεν θέλουμε να υπάρχει μείωση της κρατικής σπατάλης; Ποιος άραγε; Και μετά μας λέτε ότι τάχα δεν πείθουμε εμείς τους έξω. Το αν τους πείθουμε ή όχι, θα το δούμε αμέσως, αλλά πείτε μου κάτι: Εσείς πού τους έχετε πείσει ως τώρα;

Η διαφορά μας είναι ότι εμείς πάμε έξω για να τους πείσουμε, εσείς δεν πάτε έξω για να πείσετε, πάτε για να πειστείτε και μετά να γυρίσετε να μας πείσετε και μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ρωτώ πρακτικά: Πώς να μας πείσετε; Εσείς μας διαβεβαιώνετε ότι αν πιστέψουμε αυτά που είπατε σήμερα, δεν θα επιβληθούν νέα μέτρα για την έκρηξη της έβδομης δόσης, όταν αποδειχθεί ότι κι αυτά τα μέτρα που παίρνετε τώρα, θα πέσουν στο κενό, θα τα φάει η ύφεση; Να γιατί επιμένω στο ποιος λέει έξω τι. Όχι γιατί φοβάμαι το ψέμα, τη συκοφαντία, τη διαστρέβλωση. Αυτά όλα έχουν κοντά ποδάρια.

Πέρυσι διαστρεβλώνονταν οι απόψεις μας μέσα στην Ελλάδα. Φέτος η ελληνική κοινωνία υιοθετεί σε μεγάλη πλειονότητα την κριτική μας. Υιοθετεί και τις ίδιες τις απόψεις μας όλο και περισσότερο. Πέρυσι μας αποκαλούσατε απαξιωτικά –το θυμάστε– «Χάρι Πότερ». Φέτος προσυπογράψατε αυτά που πέρυσι ερωνεύοσταν και ζητάτε τώρα συνεργασία από τους «Χάρι Πότερ»!

Για να καταλάβετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέγεθος της παραπληροφόρησης, ακούστε το εξής.

Η γαλλική εφημερίδα «LES ECHOS» έφθασε χθες στο σημείο να επιτεθεί προσωπικά σε μένα με το εξής απίστευτο επιχείρημα και σας διαβάζω επί λέξει: «Η παραίτηση Παπανδρέου απορρίφθηκε από τον Αντώνη Σαμαρά και από την άκρα κομμουνιστική Αριστερά».

Κύριε Παπανδρέου, πείτε σ' αυτούς που τα δίνουν όλα αυτά, ότι υπάρχει κάτι πέρα από την αθλιότητα: η γελοιότητα. Αυτά εμένα δεν με αγγίζουν, την Ελλάδα βλάπτουν!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό είδαμε ένα όργιο λαϊκισμού κι αυτή τη φορά με επίκεντρο τη λέξη «συναίνεση». Πράγματι είχε όλα τα χαρακτηριστικά του κλασικού λαϊκισμού. Επικεντρώθηκε σε μια λέξη-σύνθημα, αφού την άδειασαν βέβαια πρώτα από κάθε περιεχόμενο. Προσπάθησε να πολώσει την ελληνική κοινωνία σε βάρος της Νέας Δημοκρατίας και ποντάρισε στις φοβίες του ελληνικού λαού, στη χρεοκοπία. Μόνο που αυτή τη φορά ο λαϊκισμός έπεσε στο κενό.

Γιατί, πρώτον, καταδείξαμε ότι αληθινή συναίνεση είναι η συμφωνία όλων των πολιτικών δυνάμεων με το σωστό, όχι με το λάθος και με αυτό που θέλει η κοινωνία, όχι με αυτό που δεν αν-

τέχει η κοινωνία. Και αντιπροτείνουμε συναίνεση για αλλαγή της λαθεμένης πολιτικής και για επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου.

Και δεύτερον, φαίνεται να καταρρέει οριστικά η άποψη ότι θα μπορούσε ποτέ η Ευρώπη να εγκαταλείψει το ευρώ και την Ελλάδα. Αυτό δεν θα συμβεί, όπως διαβεβαίωσαν προχθές στη συνάντησή τους, άλλωστε, Σαρκοζί και Μέρκελ. Ούτε εμείς βέβαια θέλουμε να συνεχιστεί η κατάσταση που υπήρξε μέχρι προχθές. Προφανώς δεν το θέλουμε. Αλλά πρέπει να βρούμε άλλους τρόπους για να εξαλείψουμε τα ελλείμματα, να μειώσουμε το χρέος, να βγούμε από την κρίση.

Ακούστε επί λέξει τι είπε ο Πρόεδρος του Eurogroup κ. Γιούνκερ σε χθεσινή του συνέντευξη σε βελγική εφημερίδα για την ανάγκη αλλαγής συμπεριφοράς των ξένων απέναντι στην Ελλάδα. Είπε ο Γιούνκερ «η Ευρώπη πρέπει να ξαναδώσει την ελπίδα στους Έλληνες και ως εκ τούτου, δεν πρέπει η Ευρώπη –ακούστε- να συμπεριφέρεται στην Ελλάδα σαν τον πατέρα που μαστιγώνει το παιδί του, κάνοντας βίαιη εισβολή μέσα στην ελληνική πραγματικότητα, χωρίς όμως να λαμβάνει υπ' όψιν του όλη την ελληνική πραγματικότητα». Κι ακόμη ο Γιούνκερ έφθασε να προτείνει στην Κομισιόν αυτό που ποτέ δεν θα το σκεφτόταν κανένας πριν λίγα χρόνια, το απίστευτο, λόγω των δύσκολων ωρών που περνάμε: να επιτραπεί στην Ελλάδα να μη συγχρηματοδοτεί εκείνη τα κοινοτικά προγράμματα, δηλαδή το ΕΣΠΑ. Κι αυτό, όπως λέει ο ίδιος, θα ήταν ένα «μπαλόνι οξυγόνου» για την Ελλάδα για ελπίδα και ανάπτυξη.

Αυτά που δηλώνει ο Γιούνκερ είναι αυτά που φωνάζω εγώ εδώ και ενάμιση χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά που δηλώνει ο Γιούνκερ είναι αυτά που δεν τολμήσατε ένα χρόνο να τα πείτε στους Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρόσφορο έδαφος λοιπόν υπάρχει στην Ευρώπη. Πίστη και ψυχή δεν βλέπω να υπάρχει στην Κυβέρνηση!

Εγώ θα ρωτήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν αναρωτήθηκε κανείς γιατί όλοι ζητούν αυτή τη στιγμή από τη Νέα Δημοκρατία συναίνεση σε μία λάθος πολιτική. Μήπως δεν είχε η Κυβέρνηση άνετη Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία; Είχε. Μήπως δεν είχε η Κυβέρνηση εφεδρικά «εξαπτέρυγα» να τη στηρίξουν, όπως έγινε πέρυσι; Είχε, αλλά μ' αυτά που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο, ούτε τα «εξαπτέρυγα» τολμούν πια να στηρίξουν αυτό το αδιέξοδο, μέχρι στιγμής τουλάχιστον. Μήπως η Νέα Δημοκρατία εμπόδισε σε τίποτα την Κυβέρνηση να εφαρμόσει την αδιέξοδη πολιτική της; Μήπως κατεβάσαμε εμείς κόσμο στους δρόμους, όπως κάνατε πάντα εσείς όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση; Ούτε αυτό συνέβη ποτέ. Τότε γιατί επιμένουν τόσο να στηρίξουμε εμείς το λάθος; Πρώτον, γιατί δεν θέλουν συναίνεση. Συνενοχή θέλουν. Η Νέα Δημοκρατία όμως κατήγγειλε το μνημόνιο έγκαιρα και σήμερα αυτή η τακτική μας και η πολιτική μας και η πρόβλεψή μας δικαιώνεται απολύτως. Παρουσιάσαμε έγκαιρα μία συνολική εναλλακτική λύση που στην αρχή διαστρεβλώθηκε, χλευάστηκε, αλλά τώρα αρχίζετε σταθερά αλλά πολύ σταδιακά και λίγο-λίγο, να αποδέχεστε ότι υφίσταται ως εναλλακτική πρόταση, να παραδέχεστε ότι σε πολλά έχουμε δίκιο.

Κάτι ακόμα: Το λέω αυτό γιατί εμείς έγκαιρα θέσαμε το αίτημα της επανεκκίνησης της οικονομίας, της επαναδιαπραγμάτευσης Μνημονίου και Μεσοπρόθεσμου, αίτημα που πολλοί ήθελαν να αποτρέψουν, αλλά αυτό το αίτημα πλέον, κυρίες Παπανδρέου, το «υιοθετεί» ολόκληρη η κοινωνία. Τελευταία μιλάει και η Κυβέρνηση για επαναδιαπραγμάτευση. Αυτό διαβάζω, αυτό ακούω. Δεν ξέρω αν το εννοεί, δεν ξέρω πόσο το εννοεί.

Εμείς πάντως δημιουργήσαμε ένα κλίμα πραγματικής συναίνεσης με το λαό και μ' ένα πολύ μεγάλο τμήμα του πολιτικού κόσμου για επαναδιαπραγμάτευση. Άλλωστε αυτό που εμείς ζητάμε, εκτός από λογικό και απαραίτητο, είναι και ρεαλιστικό. Τα ίδια και πιο προχωρημένα ακόμα τα περιλαμβάνουν ήδη τα αντίστοιχα μνημόνια στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία. Αν ενοχλεί κάποιους η λέξη «επαναδιαπραγμάτευση», αυτό έγινε ήδη από τη νέα κυβέρνηση της Ιρλανδίας.

Αυτή λοιπόν για μας είναι η βάση της περίφημης συναίνεσης: Επανεκκίνηση της οικονομίας, αποκατάσταση της κοινωνικής

συνοχής με ανάκαμψη, με επαναδιαπραγμάτευση.

Πριν από λίγες μέρες δεχτήκαμε να στηρίξουμε πράγματι μία Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας που θα προχωρούσε τολμηρά σ' αυτή την επαναδιαπραγμάτευση. Ο Πρωθυπουργός τελικά δεν μπόρεσε να τολμήσει Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας και προχώρησε σ' αυτό που είδαμε όλοι, σε Κυβέρνηση για την κομματική του σωτηρία και κατάφερε με πολύ κόπο να σχηματίσει Κυβέρνηση. Οι πρώτες επιλογές φαίνεται ότι αρνήθηκαν κατηγορηματικά. Έγινε μία Κυβέρνηση «συγκόλλησης» εν όψει της κατάρρευσης του ΠΑΣΟΚ, όχι ενόπτηας του λαού και των πολιτικών δυνάμεων εν όψει της επαναδιαπραγμάτευσης. Θα τα καταφέρει τώρα να κάνει την επαναδιαπραγμάτευση; Του το ευχόμαστε, αλλά δεν το βλέπουμε.

Άκουσα σήμερα γι' αυτό το καινούργιο δάνειο που είπατε ότι πρόκειται να πάρουμε μ' όλα αυτά τα περίπλοκα που είπατε. Θα είναι με τους ίδιους όρους; Θα τους αλλάξετε; Ξέρετε τι επιδιώκετε; Πιστεύετε αυτά που κάνετε ή παραπαίετε; Για παράδειγμα, πώς θα προχωρήσετε στις αποκρατικοποιήσεις όταν διατηρείτε τα προνόμια των συντεχνιών κάποιων ΔΕΚΟ που είναι δικές σας –του ΠΑΣΟΚ είναι- και που μέχρι σήμερα στηρίζουν την άποψη ότι θα πρέπει να κατεβάσουν τους διακόπτες του ηλεκτρικού και να βυθίσουν τη χώρα στο σκοτάδι; Μ' αυτούς τι θα κάνετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για να γίνουμε λίγο πιο συγκεκριμένοι, θέλω να επαναλάβω ορισμένα ερωτήματα τα οποία είναι και προς βοήθειά σας, αν θέλετε, για να τα διαπραγματευθείτε αυτές τις μέρες έξω.

Σε ποιες κινήσεις θα προχωρήσετε, για παράδειγμα, προκειμένου να αξιοποιήσετε τις δυνατότητες που παρέχουν η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ή και η Παγκόσμια Τράπεζα –προσέξτε το αυτό- και που επίμονα ζητώ εδώ και καιρό; Θα βάλετε μπροστά τα έργα συμβάσεων παραχώρησης, ανάμεσα στα οποία και οι πέντε μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι που έχουν αυτή τη στιγμή ουσιαστικά σταματήσει και που ακούγεται ότι οι τέσσερις από τους πέντε διακόπηκαν οριστικά;

Θα επισημειώσετε την απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ –πρόταση Γιούνκερ- τουλάχιστον την απορρόφηση εκείνων που υπάρχουν; Θα προχωρήσετε επιτέλους τον αναγκαίο συμψηφισμό για χρέη από και προς το δημόσιο; Μιλώ για ρευστότητα, για το μεγάλο ασθενή της ελληνικής οικονομίας. Θα συνεχιστεί η παροχή εγγυήσεων προς το ελληνικό τραπεζικό σύστημα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τουλάχιστον ακόμα ένα χρόνο, ώστε τις πιστώσεις αυτές να τις δούμε κάποτε να φτάνουν στην πραγματική ελληνική οικονομία;

Γιατί, όπως και να το κάνουμε, απαιτείται από την Ευρώπη σήμερα –και εδώ είναι που πρέπει να γίνει η πραγματική μάχη- ένας μηχανισμός ανάκαμψης, ανάπτυξης –το λένε και οι Αμερικανοί στις δικές τους ανακοινώσεις, επίσημοι και ανεπίσημοι- που θα καλύψει για την Ελλάδα το κενό από τα ευρωμόλογα έργων –πρόταση Μπαρόζο που δεν έγινε δεκτή- και για τα κανονικά ευρωμόλογα που αποτελεί πρόταση που δυστυχώς δεν προχωρεί.

Αλλά σήμερα γνωρίζω, κυρίες Παπανδρέου, ότι δίνουν πολλοί τη μάχη για να έρθουν επιτέλους τα ευρωμόλογα, που θα ήταν σωτηρία λύση για μας, με πρώτο τον Γιούνκερ. Και πιστεύω πραγματικά ότι πρέπει να κινηθείτε και εσείς δυναμικά προς αυτή την κατεύθυνση.

Σε κάθε περίπτωση όμως και το ελάχιστο να πετύχει σε μια προσπάθεια επαναδιαπραγμάτευσης η Κυβέρνηση, αυτό για μας θα είναι και μια δικαίωση. Γιατί αν είχαμε εμείς δώσει συναίνεση στο μεσοπρόθεσμο, όπως μας ζητούσαν και αν δεν είχαμε θέσει επιτακτικά το θέμα της επαναδιαπραγμάτευσης, σήμερα η Κυβέρνηση δεν θα την ψέλλιζε καν τη λέξη «επαναδιαπραγμάτευση» ή «συνδιαπραγμάτευση» ή «νέα διαπραγμάτευση», όπως θέλετε ονομάστε την. Γιατί φαίνεται να σύρεστε προς αυτή την επαναδιαπραγμάτευση. Δεν πρέπει κανείς ποτέ να πάει σε διαπραγματεύσεις με το ζόρι. Δεν μπορεί τότε να αξιοποιηθεί ούτε τα ελάχιστα από εκείνα που κέρδισε.

Πραγματική, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, για μας λύση είναι πλέον η προσφυγή στο λαό. Ο λαός ξέρει. Το κλίμα στην Ευρώπη αλλάζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλος ο υπόλοιπος κόσμος καταλαβαίνει ότι η πολιτική που

ασκήθηκε μέχρι τώρα στην Ελλάδα έκανε κακό, όχι καλό. Και η συνέχιση της θα κάνει μεγαλύτερο κακό.

Η βρετανική σοσιαλιστική «GUARDIAN» ονομάζει αυτό που κάνουμε σήμερα στην Ελλάδα «δημοσιονομικό μαζοχισμό». Ο «ECONOMIST», ο συντηρητικός, λέει ξεκάθαρα ότι με περισσότερη λιτότητα, όπως αυτή που κάνετε κάθε μέρα, δε θα υπάρχει ανάκαμψη. Τα αποτελέσματα θα είναι χειρότερα. Ο ίδιος ο κ. Τόμσεν της τρόικας –το ξέρετε άλλωστε– δήλωσε δημόσια ότι η ελληνική οικονομία δεν αντέχει άλλους φόρους. Διαβάστε αυτές τις στήλες του έγκυρου διεθνούς τύπου. Θα διαπιστώσετε ότι την ουσία της κριτικής μας για το αδιέξοδο στο οποίο οδήγησε η οικονομική πολιτική, αυτή πια την κατανοούν, την υιοθετούν στο εξωτερικό. Και το ξέρουν καλά και οι ίδιοι οι Έλληνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση που φτιάχτηκε με συγκόλληση ανάμεσα σε στελέχη που λίγες ώρες πριν αλληλοκατηγορούνταν για να διασώσει όσα προλάβει από το καταρρέον ΠΑΣΟΚ, όχι για να κάνει υπέρβαση για όλη τη χώρα.

Καλούμαστε σήμερα να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση που εξακολουθεί να ταλαιπωρεί ακόμα και εκείνους τους αναπτυξιακούς μας πρωταθλητές: τη ναυτιλία και τον τουρισμό.

Τη ναυτιλία καταργώντας για μια ακόμα φορά το Υπουργείο της. Άποψή μου πια είναι, κύριε Παπανδρέου, ότι δεν τους θίγεται απλώς της των ανθρωπών, ούτε ο Υπουργός της Άμυνας. Και τον τουρισμό τον υποβαθμίζετε ακόμα περισσότερο αρνούμενοι να διορθώσετε το λάθος της κατάργησης του Υπουργείου του.

Καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε ένα σχήμα στην Κυβερνητική Επιτροπή του οποίου δε συμμετέχουν ούτε ο Υπουργός των Εξωτερικών, ούτε ο Υπουργός της Άμυνας. Πρωτοφανές στα ευρωπαϊκά χρονικά. Αποπληστική ομολογία είναι ότι ο ανασχηματισμός ήταν μια λύση έσχατης ανάγκης, όχι έκτακτης ανάγκης. Λύση απελπίσας, όχι λύση ελπίδας. Έτσι θα πάρετε τις μεγάλες αποφάσεις για την ΑΟΖ, για την ασφάλεια των πολιτών, για το μεταναστευτικό;

Πώς ακριβώς θα σταθεροποιήσετε την οικονομία όταν η κοινωνία αποσταθεροποιείται συνεχώς από μεταναστευτικά κύματα που προσελκύει ο νόμος που ψηφίσατε πέρυσι για την ιθαγένεια; Τι άλλο θέλετε να γίνει ακόμα στη Βόρεια Αφρική, στη Μέση Ανατολή, για να καταλάβετε ότι αυτός ο νόμος πρέπει αμέσως να αλλάξει; Διότι κι αυτές οι εξελίξεις –και μην κάνετε λάθος– έχουν γίνει πια αναπόσπαστο μέρος, ως πρόβλημα, για την επανεκκίνηση της οικονομίας. Μόνο που αυτός ο νόμος περί ιθαγένειας δεν είναι από εκείνα που θα πρέπει να επαναδιαπραγματευτείτε με την τρόικα, αλλά με τον εαυτό σας.

Είμαι βέβαιος ότι πολλοί από εσάς έχετε μετανιώσει που ψηφίσατε πέρυσι το νόμο. Να δούμε αν θα πάρετε πίσω αυτό το νόμο. Μη σας νοιάζει, όμως. Αν δεν πάρετε πίσω το νόμο –θα το λέω και θα το ξαναλέω– σύντομα θα το κάνουμε εμείς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πέρυσι καταφέρατε ένα πρόβλημα ελλείμματος κοινό για όλη την Ευρώπη, να το μετατρέψετε σε κρίση δανεισμού.

Πριν λίγες ημέρες πετύχατε κι άλλο κατόρθωμα. Να μετατρέψετε την οικονομική κρίση σε συνολική κρίση του πολιτικού μας συστήματος. Από τους ίδιους τους δικούς σας, όχι εμάς. Όχι εμάς! Χωρίστηκαν οι άνθρωποι σας σε κηπουρούς, μία στιγμή «οι άλλοι» καταγγέλλονται ως επίδοξοι αποστάτες και την επόμενη αναδεικνύονται σε επίδοξους σωτήρες!

Πώς είναι δυνατόν από όλες αυτές τις συνιστώσες της διάλυσης να βγει μία συνισταμένη στοιχειώδους κυβερνητικής συνοχής για το καλό του τόπου;

Δεν δίνουμε, λοιπόν, εμπιστοσύνη σε μία τέτοια κυβέρνηση. Εσείς μπορεί να νομίζετε ότι κερδίζετε λίγο χρόνο. Εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε να μη χάσει η Ελλάδα άλλο χρόνο! Θα επιμείνουμε στην επαναδιαπραγμάτευση! Θα επιμείνουμε στην επανεκκίνηση! Θα επιμείνουμε στο ότι ο μόνος δρόμος για να βγούμε από την αβεβαιότητα είναι η προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία, σε εκλογές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στο μεταξύ θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να κερδηθεί οτιδήποτε για τον τόπο, έστω και το παραμικρό. Δεν πρόκειται εμείς

να αποσταθεροποιήσουμε τη χώρα. Αρκετά την αποσταθεροποιεί η ίδια η Κυβέρνηση. Δεν θέλουμε αύριο να κυβερνήσουμε πάνω σε ερείπια. Η μόνη λύση είναι οι εκλογές. Και αυτό σύντομα θα το καταλάβετε κι εσείς, γιατί ανεξάρτητα από την έκβαση της μεθυστικής ψηφοφορίας, την εμπιστοσύνη του λαού την έχετε χάσει οριστικά πια. Αυτό δεν αντιστρέφεται. Αυτό δεν αλλάζει. Έχει πάρει τη δυναμική του. Το ποτάμι έχει ξεκινήσει. Κι όσο πιο γρήγορα το καταλάβουν, τόσο καλύτερο για την Ελλάδα, για να γλιτώσει από μαθητευόμενους μάγους του «λεφτά υπάρχουν», από την αναιδία του «μαζί τα φάγαμε», από τους εκβιαστικούς μονόδρομους στα αδιέξοδα. Όσο νωρίτερα το καταλάβετε, τόσο το καλύτερο για την Ελλάδα. Διότι η Ελλάδα θέλει να ελπίσει, δικαιούται να ελπίσει, μπορεί καλύτερα, αξίζει καλύτερα. Σήμερα βουλιάζει σε τέλμα και αυτό πρέπει να τελειώνει το ταχύτερο. Και ο μόνος που μπορεί να το τελειώσει το ταχύτερο είναι ο ελληνικός λαός.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, είμαστε εδώ πέρα ενωμένοι όσο ποτέ, αποφασισμένοι να βάλουμε τέλος στα ψευτοδιλήμματα, να δώσουμε ελπίδα και προοπτική σε αυτόν τον τόπο!

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος, κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορώ να δώσω μία διαβεβαίωση, με όλη την ευθύνη, εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας: Η ανασχηματισμένη Κυβέρνηση, δηλαδή το πάντοτε ίδιο ΠΑΣΟΚ –αναπόφευκτο είναι αυτό– δεν μπορεί να ξεγελάσει σήμερα όλους όσους ξεγελούσε μέχρι τώρα. Αυτό είναι καθαρό, ό,τι προσπαθείς και να κάνετε.

Για εμάς, θα περάσετε πραγματικά –η τρέχουσα Κυβέρνηση– σαν μία κυβέρνηση –συνέχεια, βεβαίως, της διακυβέρνησης του τόπου και από τα δύο κόμματα– η οποία θα κλείσει την ελεγχόμενη χρεοκοπία –αυτό θα συμφωνηθεί– που βεβαίως είναι ανεξέλεγκτη και διαρκής και ισόβια με βάση τις υποθέσεις της χρεοκοπίας για το λαό και την ελεγχόμενη χρεοκοπία, που θα εξασφαλίσει στους διάφορους πιστωτές, που ξέρουμε τι αντιπροσωπεύουν, να πάρουν όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων τους σε όσο γίνεται λιγότερο χρόνο για να επανεκκινήσει, να επανακάμψει η κερδοφορία που υπήρχε πιο πριν και μάλιστα να μεγαλώσει και πιο πάνω.

Θα είσατε μια κυβέρνηση, βεβαίως, που θα κλείσετε διαδοχικά μνημόνια, το μεσοπρόθεσμο ανάλογα από το πόσο θα μείνετε, βεβαίως, στη διακυβέρνηση. Θα είσατε η κυβέρνηση που θα κλείσετε τον έκτακτο δανεισμό-μαμούθ των 90 ή 100 δισεκατομμυρίων. Όλα, δε, αυτά –και είσατε βεβαίως– θα τα παρουσιάσετε ως μια μεγάλη νίκη. Θα πείτε: «Νικήσαμε!». Αυτό θα εμφανίσετε σαν νίκη, αυτή, δηλαδή, τη χρεοκοπία.

Θέλω να υπογραμμίσω και το εξής πράγμα εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ. Δεν θα κάνετε απλώς ιδιωτικοποιήσεις, άλλωστε σ' αυτές έχετε επιδοθεί χρόνια τώρα, θα υποθηκεύσετε τις κρατικές επιχειρήσεις, την κρατική περιουσία, γιατί εδω που τα λέμε του λαού δεν ήταν ποτέ, τυπικά ήταν δημόσια. Θα υποθηκεύσετε με πολύ άγριο τρόπο την κρατική περιουσία, όπου ό,τι εισπραχθεί απ' αυτό που θα πουληθεί θα πάει κυρίως και εξ ολοκλήρου για δάνεια και για την επανάκαμψη της κερδοφορίας.

Το θίξατε, ήδη, αυτό στην ομιλία σας, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι αυτό σας ζητούν οι περίφημοι εταίροι σας. Και ζητάτε τώρα και συναίνεση από το λαό γι' αυτό το πράγμα. Πραγματικά, θα είσατε αυτό που θα υπογράψει, ο τελευταίος νεκροθάφτης, αυτός που θα βάλει την τελική φτυαριά στα λαϊκά δικαιώματα και στην υποθήκευση της κρατικής περιουσίας.

Κατά τη γνώμη μας, όμως, δεν θα αρκестείτε στο ξεγέλασμα του λαού. Εμείς περιμένουμε και προειδοποιούμε το λαό να αυξηθεί η κρατική καταστολή, η πολιτική της τρομοκρατίας και της προβοκάτσας. Άλλωστε, ο ένας εκ των δύο Αντιπροέδρων, γνω-

στός και μη εξαιρετέος, το διατυμπάνισε χθες στη συνέντευξή του στη τηλεόραση. Και την προβοκάτσια δήλωσε ότι θα τη χρησιμοποιήσει και θα χτυπήσει, μάλιστα, αυτούς που παλεύουν εναντίον του καπιταλιστικού συστήματος αλύπητα.

Τέτοια δείγματα έχετε δώσει. Θα τα κάνετε χειρότερα. Δεν ξέρω, πείτε μου τώρα: Όταν θα γίνει η σαρανταοκτώωρη απεργία, θα χτίσετε τείχη σαν αυτά που βάλατε στην πλατεία Συντάγματος για να προστατεύσετε τη Βουλή, στις βιομηχανικές ζώνες, στις γειτονιές που θα ξεσηκώνονται; Διόλου απίθανο να το κάνετε και αυτό. Άλλωστε, με εκείνο το κράτος που έχει περιβάλει με τείχη τούς Παλαιστίνιους έχετε πάρα πολύ καλές σχέσεις. Δεν ξέρω αν θα βάλετε και ηλεκτροφόρα καλώδια στα τείχη. Το βέβαιο, όμως, είναι ότι χρησιμοποιείτε τα τείχη της εργοδοσίας και του εκβιασμού και θα κάνετε και πραγματικά τείχη.

Εμείς σας έχουμε δηλώσει, αυτό που είπαμε λίγες μέρες μετά τις εκλογές, ο λαός να ετοιμάσει τον πόλεμο απέναντι στον πόλεμο που διεξάγετε εσείς και βεβαίως και όλα τα κόμματα που συμφωνούν σε μια τέτοια πολιτική και οι μηχανισμοί. Αυτόν τον πόλεμο εμείς θα προσπαθήσουμε να το διεξάγουμε με ακόμα πιο αποφασιστικό και πιο αποτελεσματικό και πιο συσπειρωτικό τρόπο.

Πετάξατε εδώ και ένα χαρτί, το οποίο το είχατε πετάξει και στη συνάντηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στις τηλεφωνικές μας συνδιαλέξεις, το δημοψήφισμα. Και εδώ πρόκειται για την άλλη όψη της όγριας καταστολής και του ξεγέλασματος του λαού. Μάλιστα, εδώ το δημοψήφισμα το εμφανίζετε ότι αποτελεί μια παροχή στην πλατεία.

Κοιτάξετε να δείτε, εδώ που τα λέμε, αυτοί οι οποίοι πάτησαν τα κουμπιά στο διαδίκτυο και συνέβαλαν στη διαμόρφωση της πλατείας -βεβαίως, στη διαμόρφωση της πλατείας συνέβαλε η αγανάκτηση, η ταξική αδικία, η αδικία γενικά, γιατί τίποτα δεν μπορεί να είναι κατευθυνόμενο αν δεν συνοδεύεται και από τη λαϊκή δυσανεμία- και, αν θέλετε, αξιοποίησαν τη λαϊκή δυσανεμία, ποιοι είναι;

Κύριε Πρωθυπουργέ, αν θέλετε με ακούτε, αν δεν είμαι βαρετή.

Είναι το τμήμα εκείνο των μεσοστρωμάτων και των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα και στις ΔΕΚΟ με το οποίο είχατε μια συστηματική πολιτική συμμαχιών – εσείς πριν και εν μέρει η Νέα Δημοκρατία το υιοθέτησε- και τους συμμαχούς τους είχατε για να διασπάσετε το ενιαίο κίνημα των εργατοϋπαλλήλων, να διασπάσετε την κοινωνική συμμαχία και να φτάσετε εκεί που φτάσατε το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, τουλάχιστον στο μεγαλύτερο μέρος του και ιδιαίτερα στα ηγετικά του κλιμάκια. Αυτοί οι πρώην σύμμαχοί σας είναι σήμερα στις πλατείες και μουντζώνουν και λένε «Κρεμόλα στους τριακόσιους» ή είναι στην κάτω πλατεία όπου εκεί είναι –θα το πω καθαρά- οι καθηγητές των πανεπιστημίων που είναι επικεφαλής –όχι όλοι βεβαίως- και που έχουν ενδιαφέρει στα διάφορα λόμπι από εδώ και από εκεί και λένε διάφορες προτάσεις.

Όλο αυτό λοιπόν, το καταστάλαγμα της πλατείας σε βάρος, αν θέλετε, και των απλών, αγνών ανθρώπων που πηγαίνουν στις πλατείες θα το μετατρέψετε σε ένα δημοψήφισμα, το οποίο θα είναι –σας το είπα και στο τηλέφωνο- οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη λειτουργία του πολιτικού, του κοινοπολιτικού συστήματος της Ελλάδας. Αυτά βεβαίως θα τα κάνετε σαν μέσο για να διαμορφώσετε καινούργιες συμμαχίες μέσα στο λαό σε αντιστάθμισμα των συμμαχιών που σπάτε με τους δημόσιους υπάλληλους, που μετατρέπετε τις συνθήκες εργασίας τους όμοιες με αυτές των υπαλλήλων στον ιδιωτικό τομέα ή αν θέλετε, με το γεγονός ότι απελευθερώνετε μια σειρά από μεσαία επαγγέλματα. Και εκεί θα κυριαρχήσουν οι πιο ισχυροί, τα μονοπώλια σε βάρος ενός σημαντικού μέρους μικρομεσαίων επιχειρηματιών.

Όσον αφορά το δημοψήφισμα, λοιπόν, όχι απλώς πρέπει να απασχολήσει τον ελληνικό λαό ποιο δίλημμα θα έχει, αλλά θα πρέπει να το ματαιώσουμε. Και ένας από τους τρόπους ματαίωσης, πέρα βεβαίως από το κύριο για εμάς που είναι η ανάπτυξη, η όξυνση της ταξικής πάλης για την υπόσκαψη πραγματικά αυτού του αστικού πολιτικού συστήματος, είναι και το αίτημα για εκλογές. Αν θέλετε για εμάς, οι εκλογές δεν έχουν ακριβώς το

ίδιο περιεχόμενο που έχουν ενδεχομένως για άλλα κόμματα, που τους ενδιαφέρει να δώσουν μια συνέχεια –αυτό ισχύει και για τη Νέα Δημοκρατία- στο παραμύθι που ξεκίνησε –που δεν είναι παραμύθι- αυτό της συναίνεσης.

Μπορεί αυτές τις μέρες η όλη υπόθεση να ήταν μια φαρσοκωμωδία: να γελάσαμε όλοι με το ότι στο παρά πέντε ετοιμάστηκε συνεργασία ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας και ότι από ορισμένα άλλα κόμματα μερικοί πήραν το ευαγγέλιο να ορκιστούν ως Υπουργοί και παρά τρία να γίνουν Υπουργοί. Και αυτό έγινε.

Δεν απέτυχε αυτή η διαδικασία. Εξοικειώθηκε η κοινή γνώμη με αυτή. Για σκεφθείτε πριν πέντε, έξι, επτά χρόνια να συζητούσε κανείς μέσα στον κόσμο του ΠΑΣΟΚ ότι μπορεί να γίνει κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας! Θα τον έπαιρναν με τις πέτρες. Με τη Δεξιά; Εξοικειώθηκε ένα μέρος του λαού. Ας είναι καλά και οι δημοσκοπικοί που βάζουν αυτό το ερώτημα πρώτο και καλύτερο.

Εν πάση περιπτώσει, το σενάριο θα προχωρήσει και μάλλον για ορισμένους το αίτημα για εκλογές είναι για να προχωρήσει αυτό το σενάριο αφού έχει διαμορφωθεί ή έχει τροποποιηθεί η παλιά διάταξη των πολιτικών δυνάμεων.

Εμείς λέμε: Όχι στο δημοψήφισμα. Και θα πω μετά τι σημαίνει «όχι στο δημοψήφισμα». Εμείς λέμε: Ναι στις εκλογές. Είναι μια ευκαιρία για το λαό να διαμορφώσει ένα νέο συσχετισμό δυνάμεων γιατί δυστυχώς, με αυτές τις εκλογές δεν μπορεί να λυθεί το πολιτικό πρόβλημα της χώρας. Και απωρώ πως υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που λένε ότι μπορεί να προκύψει ένας προοδευτικός συσχετισμός –μακάρι να μπορούσε να γίνει έτσι εύκολα- αλλά να προκύψει ένα ισχυρό, ταξικό λαϊκό κίνημα και μια αδύναμη κυβέρνηση. Αν δεν μπορούμε να έχουμε μια ισχυρή, φιλολαϊκή κυβέρνηση, καλύτερα να έχουμε μια αδύναμη αντιλαϊκή κυβέρνηση, είτε συνεργασίας είτε κεντροδεξιά είτε κεντροαριστερά ή όπως να είναι.

Βεβαίως ο κύριος Πρωθυπουργός θα το διαμορφώσει, είναι υπό διαμόρφωση. Και αυτά τα περί είκοσι σοφών που θα φτιάξουν τα ερωτήματα, δεν χρειάζονται. Θα πάρουν την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης και θα τη μοστράρουν σαν δημοψήφισμα. Εκεί τι θα βάλει; Θα βάλει τη λειτουργία των κομμάτων, δηλαδή κόμματα ανώνυμες εταιρείες. Με βάση το Συμβούλιο της Ευρώπης –και αυτό θα πρέπει να ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία- τα κόμματα θα πρέπει να λειτουργούν σαν ανώνυμες εταιρείες, να εκλέγουν τους αρχηγούς τους ή τους γραμματείς όπως έχουμε εμείς ή τα καθοδηγητικά τους όργανα με συγκεκριμένες διαδικασίες λες και είναι Βουλή.

Απαγορεύεται, λέει, να διαγράψουν κάποιον Βουλευτή ή κάποιο στέλεχος τους, γιατί αυτός μπορεί να προσφύγει στο Συνταγματικό Δικαστήριο. Θα πιάσουν τα οικονομικά των κομμάτων, θα πιάσουν μια σειρά από ευαίσθητα σημεία, όπως τάχα της εξυγίανσης του πολιτικού συστήματος, της καταπολέμησης του μαύρου χρήματος και θα φτιάξουν ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο τυπικά θα είναι ισότιμο για όλα τα κόμματα-ανώνυμες εταιρείες. Νομίζω, όμως, ότι τα κόμματα που υπηρετούν το καπιταλιστικό σύστημα δεν νοιάζονται και πολύ, εάν θα τα πούμε ανώνυμες εταιρείες ή όχι, καθώς έχουν διεκδικητικές για να ξεφύγουν.

Σας λέω το εξής πράγμα. Εάν τολμήσετε –και μπορεί να τολμήσετε- μέσα σ' αυτό το δημοψήφισμα να βάλετε και κάποιους φραγμούς για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, θα πρέπει να σας πω ότι αυτούς τους φραγμούς θα τους καταρρίψουμε. Δεν πρόκειται να συμμορφωθούμε, γιατί δεν αφορούν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μόνο, αφορούν κάθε προοδευτική φωνή, κάθε προοδευτική ριζοσπαστική συσπείρωση, αφορούν τους πάντες που είτε σήμερα είτε αύριο θέλουν να σηκώσουν κεφάλι.

Ακούμε για τη μείωση του αριθμού των Βουλευτών, γι' αυτό καλλιεργείται αυτή η πλατεία με τις μούντζες στους τριακόσιους. Θέλω να σας πω, όμως, ότι δείχνει και κάτι άλλο. Όταν η κρίση –και αυτό είναι εκτίμηση όλων των κομμάτων της Βουλής, πλην ΚΚΕ, με διαφορές μεταξύ τους και δεν το λέω ισοπεδωτικά- αναδεικνύεται σε κρίση χρέους ή κρίση χρηματοπιστωτικού συστήματος και πολιτικού συστήματος, τότε βεβαίως μπορείτε να κάνετε καινούργιες συμμαχίες και στο κοινωνικό και στο πολιτικό επίπεδο στην εξής βάση: Να αλλάξουμε τη «μόστρα» του πολιτι-

κού συστήματος.

Το πολιτικό σύστημα, όμως, είναι πιο ευέλικτο σε σχέση με το πεδίο της οικονομίας, σε σχέση με τη δικτατορία των μονοπωλίων, με τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και τη λειτουργία της καπιταλιστικής αγοράς. Μπορεί να γίνεται πιο ευέλικτο. Άρα δεν έχετε κανένα πρόβλημα να χτυπήσετε αλύπητα και με δικές σας εκφράσεις το πολιτικό σύστημα. Δεν έχετε κανένα πρόβλημα να στείτε και πολιτικούς στη φυλακή, μερικά ναυάγια, ας πούμε, του πολιτικού συστήματος. Δεν έχετε κανένα πρόβλημα να κάνετε και χαρακίρι, αρκεί να γεννηθούν και νέα πολιτικά σχήματα, τα οποία θα διασφαλίσουν την αναπαραγωγή του συστήματος στο πεδίο της οικονομίας ως έχει, στο πεδίο της πολιτικής, ώστε να μπορεί το σύστημα να χειραγωγεί και με το «καρότο και με το μαστίγιο» κατά περίπτωση.

Εμείς αυτό το δημοψήφισμα θα το πολεμήσουμε. Δεν είμαστε εναντίον των δημοψηφισμάτων, αλλά τώρα με ενάμισι εκατομμύριο ανέργους που θα έχουμε, με την όποια κρατική δημόσια παρουσία υποθηκευμένη, με ένα δάνειο-μαμούθ 90 ή 100 δισεκατομμυρίων ευρώ, θα μας φέρει η Κυβέρνηση ένα δημοψήφισμα με πολλές παγίδες, που θα λέει και για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, για τις δύο θητείες των Βουλευτών; Μόλις, δηλαδή, αλλάζουν κάθε δύο θητείες οι Βουλευτές, αμέσως η Βουλή έγινε αγγελοῦδι! Κοροϊδεύει η Κυβέρνηση τον κόσμο. Και αυτό συμβαίνει, όταν στις πλατείες δεν υπάρχει αυτό που χρειάζεται σήμερα, που ίσως πριν από τριάντα χρόνια δεν ήταν κατανητό, δηλαδή καθαρή, ριζοσπαστική, εναλλακτική, πολιτική λύση εξουσίας και οικονομίας.

Θέλω να σταθώ λίγο στο ζήτημα των δανείων. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το εξής πράγμα. Εμείς, τα κράτη-πιστωτές, τα κράτη-οφειλέτες, τις επιχειρήσεις-πιστωτές, τις επιχειρήσεις-οφειλέτες του καπιταλισμού, ναι, τα βάζουμε στο ίδιο τσουβάλι. Είναι διαφορετικές όψεις του ίδιου νομίσματος. Και τα κράτη-οφειλέτες υπηρέτησαν το καπιταλιστικό σύστημα και κατέφυγαν στο δανεισμό και τα κράτη-πιστωτές έκαναν το δανεισμό, γιατί μέσω του δανεισμού εντείνεται, ανεβαίνει, δυναμώνει η κερδοφορία και επιπλέον ο δανεισμός είναι για το καπιταλιστικό σύστημα ένα καταπληκτικό μέσο για μια αναδιανομή σε βάρος του λαού. Γιατί τα χρέη που προκύπτουν από τα δάνεια, είτε αυτά είναι καθαρά δάνεια είτε είναι τα τοξικά ομόλογα, τα πληρώνει ο λαός με φορολογία και με χίλιους άλλους τρόπους.

Θα αναφέρω συγκεκριμένα παραδείγματα. Κατ' αρχάς, πείτε μου ποιο καπιταλιστικό κράτος δεν είναι υπερχρεωμένο. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η πιο υπερχρεωμένη χώρα. Και η Ελλάδα ήταν υπερχρεωμένη τόσα χρόνια, απλώς λόγω της ύφεσης τώρα φαίνεται περισσότερο.

Σε 628.000.000.000 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή τρία ΑΕΠ της χώρας, ανέρχονται τα χρήματα που τσέπωσαν οι δανειστές του ελληνικού κράτους την περίοδο 1985-2011. Την περίοδο των είκοσι έξι χρόνων το χρέος της χώρας αυξανόταν με μέσο ετήσιο ρυθμό 22%. Αυτό τώρα είναι ζήτημα του Μάνου, του Παπαντωνίου, του Αλογοσκούφη μόνο και δεν έχει σχέση με τις τρύπες που ανοίγονταν στο καπιταλιστικό σύστημα, ακριβώς εξαιτίας της κερδοφορίας; Δηλαδή αυτά τα δάνεια οφείλονται σε μισθούς, μεροκάματα και συντάξεις, σε κοινωνική πολιτική; Αντίθετα ο λαός πρέπει να σας δώσει το χρέος που έχουν οι κυβερνήσεις και το καπιταλιστικό σύστημα απέναντί του. Άμα βάλουμε και τα 600.000.000.000, που λένε ότι έχουν πάει στις ξένες τράπεζες, καταλαβαίνετε ότι μιλάμε για ένα απίστευτο ποσό.

Υπάρχουν και πολιτικές δυνάμεις εδώ μέσα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ κ.λπ., που λένε να χωρίσουμε το χρέος σε ληστικό και μη, σε τοκογλυφικό κ.λπ.. Καλά, δεν είναι γνωστό ότι τα επιτόκια είναι ανάλογα με τη θέση της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή για να το πούμε αλλιώς, όπως λέμε εμείς, στην περιφερειακή ή στην παγκόσμια ιμπεριαλιστική πυραμίδα; Είναι όπως, όταν πάω εγώ να κάνω ένα δάνειο ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Λίγη ησυχία, συνάδελφοι!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ας τους να μιλάνε, βρε Σπύρο. Βαριούνται να πάνε στο καφενείο. Ας τους, δεν προσβάλλομαι εγώ. Οι ίδιοι προσβάλλουν τον

εαυτό τους, εγώ δεν προσβάλλομαι. Έχουμε συνηθίσει.

Τα επιτόκια δεν είναι διαφορετικά; Άμα πάω να κάνω εγώ ασφάλεια ζωής τώρα, στην ηλικία που είμαι, θα μου βάλουν πάρα πολύ υψηλό ασφάλιστρο και θα με περάσουν από σαράντα γιατρούς. Έτσι είναι. Αυτές οι επιχειρήσεις οι καπιταλιστικές κάνουν το εμπόριο χρήματος και δανεισμού και εισπράττουν επιτόκια ανάλογα με τη δύναμη μιας χώρας. Άλλα θα πάρουν από τη Γερμανία, άλλα από την Ελλάδα. Και ανακαλύψαμε τώρα ότι εκεί είναι το τοκογλυφικό και το άλλο δεν είναι; Δεν είναι έτσι.

Με αυτήν την άποψη θα πω τα εξής για το χρέος και με αυτό θα τελειώσω. Το χρέος δεν είναι αιτία της κρίσης, είναι κρίκος για την ολομέτωπη επίθεση στο λαό, επίθεση διαρκείας, που αφορά και την αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90 με τη δραχμή το ελληνικό κράτος δανειζόταν με επιτόκια της τάξεως 20% έως 25%. Με την υποτίμηση της δραχμής το '98, αυτοί που είχαν στα χέρια τους κρατικά ομόλογα με ρήτρα ξένου συναλλάγματος έβγαλαν τρελά λεφτά, ενώ η Ελλάδα υπήρξε περιζήτητος πελάτης των ελληνικών και ξένων τραπεζών, οι οποίες της χορηγούσαν αφειδώς δάνεια, λόγω των υψηλών αποδόσεων που απολάμβαναν.

Η υπερκερδοφορία των ελληνικών τραπεζών τις δύο τελευταίες δεκαετίες σε μεγάλο βαθμό στηρίχτηκε στις υψηλές και αφορολόγητες αποδόσεις των κρατικών ομολόγων που κρατούσαν στα χαρτοφυλάκιά τους. Αυτά καθ' αυτά τα κρατικά ομόλογα κατέστησαν μοχλός λεόντειας αναδιανομής -αυτά τα έχουμε γράψει και ως κόμμα- του εισοδήματος και διεύρυνσης του χάσματος, ας πούμε, του πλούτου και της φτώχειας, δηλαδή προκάλεσαν ένταση της ταξικής εκμετάλλευσης. Οι κάτοχοι αυτών των ομολόγων αποζημιωνόνταν με υψηλές αποδόσεις, πολλαπλάσιες των ονομαστικών αυξήσεων που έπαιρναν οι εργαζόμενοι και την περίοδο αυτή διευρύνθηκε και το λεγόμενο στρώμα των ραβιέρηδων που τοποθετούν τα κεφάλαιά τους στα κρατικά ομόλογα. Και αυτοί είναι εισοδηματίες, είναι αυτοί που μπορούσαν να ζήσουν με τους τόκους.

Το '97 έχουμε μία αναβάθμιση και της ντόπιας και της ξένης τοκογλυφίας, που ξεκαθαρίζει ότι η τοκογλυφία είναι μέσα στη λογική του καπιταλιστικού κέρδους και τίποτα παραπάνω. Τη χρονιά αυτή, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκανε δεκτό το αίτημα των δανειστριών τραπεζών να αναλάβουν οι ίδιες επί της ουσίας τη διαχείριση του τεράστιου ελληνικού κρατικού χρέους μέσω του θεσμού των βασικών διαπραγματευτών. Οι βασικοί διαπραγματευτές είναι είκοσι δύο ελληνικές και ξένες τράπεζες, όπως MORGAN STANLEY, JP MORGAN, MERYL LYNCH, GOLDMAN SACHS -που όλοι έχουν φαγωθεί με την GOLDMAN SACHS, επίσημα ήταν- η PARIBAS, η γερμανική DEUTSCHE BANK, η ελβετική CREDIT SUISSE, η ιαπωνική NOMURA και οι ελληνικές -δεν τις λέω όλες- Εθνική, EUROBANK, ALPHA BANK, Εμπορική και Πειραιώς. Συμμετέχουν στη λεγόμενη πρωτογενή αγορά κρατικών ομολόγων. Είναι οι αποκλειστικοί διαπραγματευτές με το ελληνικό κράτος, καθώς μέσω μηνιαίων δημοπρασιών αγοράζουν τα κρατικά ομόλογα και τα μεταπωλούν στη συνέχεια, φυσικά, με το ανάλογο κέρδος σε ιδιώτες ή στα λεγόμενα θεσμικά ταμεία, στα ασφαλιστικά ταμεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Το ερώτημα είναι: Ποιος διαμορφώνει το επιτόκιο της αγοράς των ομολόγων; Το επιτόκιο, λέει η Αστική Πολιτική Οικονομία, διαμορφώνεται, υποτίθεται, ως μέσος όρος των ανταγωνιστικών προσφορών που κάνουν οι βασικοί διαπραγματευτές. Λένε, όμως, τη λέξη «υποτίθεται» γιατί είναι κοινό μυστικό ότι οι δημοπρασίες δεν είναι παρά το κάλυμμα νομιμοποίησης του καρτέλ που έχουν συμμετέχουσες τράπεζες, προκειμένου να διαμορφώσουν μετά από συνεννόηση τα επιτόκια στα επιθυμητά επίπεδα. Έτσι, έγινε η Ελλάδα «χρυσή κότα» και τώρα έγινε μαγαζάτικη και τώρα μας δανείζουν για να ξαναπάμε στο φαύλο κύκλο.

Τελειώνω, λέγοντας το εξής πράγμα: Είναι σωστό αυτό που λέγεται από όλα τα κόμματα ότι η ελληνική κρίση είναι ευρωπαϊκή. Σαφώς. Το ξεκαθαρίζουμε ως εξής, όμως, εμείς: Για πολλά κόμματα, αφού είναι ευρωπαϊκή κρίση, το χαρτί είναι να διαπραγματευόμαστε καλά μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για μας το ότι είναι ευρωπαϊκή κρίση αποδεικνύει το εξής πράγμα,

ότι η Ελλάδα σήμερα, ενσωματωμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έκανε ακόμα χειρότερη τη θέση της, γι' αυτό εμείς τον αγώνα για εργατική, λαϊκή εξουσία τον συνδέουμε και με την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι διαφορετικά δεν μπορούμε να μιλήσουμε ούτε για αξιοποίηση των εγχώριων αναπτυξιακών δυνατοτήτων ούτε για κοινωνική, λαϊκή ευημερία.

Και τέλος, μια κουβέντα μόνο. Αμάν, αυτό το νέο παραγωγικό μοντέλο! Το νέο παραγωγικό μοντέλο, το οποίο εσείς προβάλλετε πρώτα-πρώτα δεν παίρνει καθόλου υπ' όψιν τις εγχώριες δυνατότητες. Ε, βέβαια, τι θα αναπτύξετε; Την κλωστοϋφαντουργία; Τα αγροτικά προϊόντα; Αφού έχετε τα κινέζικα και τα ινδικά. Δεν σας ενδιαφέρει η όσο γίνεται –πλήρης δεν θα είναι– αυτάρκεια της χώρας με βάση την ανάπτυξη των εγχώριων δυνατοτήτων, αλλά σας ενδιαφέρει η συμμετοχή της χώρας στο διεθνή ανταγωνισμό και στο λυσσαλέο πόλεμο που γίνεται.

Πού συγκεντρώνετε την προσοχή; Ενέργεια, τουρισμός υψηλών προδιαγραφών, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Εκεί που η διαπάλη είναι οξυτάτη, υπάρχουν ισχυρότατες καπιταλιστικές χώρες, ισχυρότατα μονοπώλια, που η Ελλάδα, εντάξει, φτωχός συγγενής θα είναι. Εμάς δεν μας απασχολεί. Ούτε φτωχή τη θέλουμε μέσα εκεί ούτε πλούσια. Εμείς τη θέλουμε έξω από αυτήν τη λογική. Και πάτε εκεί ακριβώς που συμφέρει το μεγάλο κεφάλαιο και δεν πρόκειται να γλιτώσετε τις αντιφάσεις πια, που είναι αντιφάσεις στο DNA του καπιταλιστικού συστήματος και δεν είναι θέμα διαχείρισης, που σας λείπει η Νέα Δημοκρατία, που σας λένε τα άλλα κόμματα της Βουλής. Ανταγωνιστικότητα σημαίνει κινεζοποίηση των εργαζομένων. Η κινεζοποίηση των εργαζομέ-

νων, όμως, οδηγεί στην ύφεση.

Λέτε εξωστρέφεια. Εξαγωγές σημαίνει στασιμότητα ή και υποχώρηση σε βιομηχανικούς κλάδους. Άρα σε ένα ενδεχόμενο όξυνσης της κρίσης οι εξαγωγές μπορεί να μην γίνουν. Εδώ, στην ίδια τη Γερμανία γίνεται ολόκληρη συζήτηση ότι η εξωστρέφεια της χώρας έχει εντείνει τις δυσαναλογίες στην ανάπτυξη των βιομηχανικών κλάδων. Και μιλάμε για τη Γερμανία, όχι για την Ελλάδα που, βεβαίως, η δυσαναλογία είναι σύμφυτη με το καπιταλιστικό σύστημα και τον καταμερισμό που έχει μέσα σε αυτές τις καπιταλιστικές, περιφερειακές και όχι μόνο ενώσεις. Η ανισομέρεια οφείλεται σε εσωτερικούς λόγους, στη δίψα για κερδοφορία στο εσωτερικό, αλλά και στην επίδραση, βεβαίως, των διεθνών συνθηκών. Ακόμα και αυτό το μοντέλο της παραγωγικής ανάπτυξης, που λέτε, θα περιπλέξει ακόμα περισσότερο την κατάσταση στην Ελλάδα.

Και, τέλος, για μας έχει πρωτεύουσα σημασία η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, που δεν ανήκουν στην εργατική τάξη τα φτωχά, και οι εγχώριες αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας. Εδώ βάζουμε και τις πολιτιστικές. Αυτά τα δύο εμείς θέλουμε να τα συνενώσουμε. Στον καπιταλισμό είναι διαχωρισμένα και απέναντι και αυτή η διαφορά μας δεν είναι μικρή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα επιστολή του Προέδρου της Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπανδρέου προς τον Πρόεδρο της Βουλής, σχετικά με την κυβερνητική μεταβολή, η οποία καταχωρίζεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1501

Ημερομ. 29/6/11

Αθήνα, 19 Ιουνίου 2011
Αρ. Πρωτ.: Υ341

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ : «Κυβερνητική μεταβολή»

Κύριε Πρόεδρε,

Έχουμε την τιμή να παρακαλέσουμε όπως ανακοινώσετε στο Σώμα ότι:

Α) με το **62/17-6-2011** Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ **145/17-6-2011** (τ. Α'), έγιναν αποδεκτές οι παραιτήσεις που υπέβαλλαν οι:

1. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου του Στεργίου, από τη θέση του Υπουργού Οικονομικών,
2. Δημήτριος Δρούτσας του Παναγιώτη, από τη θέση του Υπουργού Εξωτερικών,
3. Ευάγγελος Βενιζέλος του Βασιλείου, από τη θέση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας,
4. Κωνσταντίνα Μπιρμπίλη του Τριαντάφυλλου, από τη θέση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,
5. Δημήτριος Ρέππας του Παναγιώτη, από τη θέση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων,
6. Λουκία – Ταρσίτσα Κατσέλη του Πελοπίδα, από τη θέση της Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,
7. Χαράλαμπος Καστανίδης του Γεωργίου, από τη θέση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,
8. Χαράλαμπος Παμπούκης του Παναγιώτη, από τη θέση του Υπουργού Επικρατείας,

9. Παναγιώτης Μπεγλίτης του Ανδρέα, από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Εθνικής Άμυνας,
10. Γεώργιος Κουτρουμάνης του Σπυρίδωνα, από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,
11. Τηλέμαχος Χυτήρης του Γερασίμου, από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού,
12. Γεώργιος Πεταλωτής του Στυλιανού, από τη θέση του Υφυπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
13. Φίλιππος Σαχινίδης του Δημητρίου, από τη θέση του Υφυπουργού Οικονομικών,
14. Δημήτριος Κουσελάς του Ηλία, από τη θέση του Υφυπουργού Οικονομικών,
15. Σπυρίδων Κουβέλης του Σταύρου, από τη θέση του Υφυπουργού Εξωτερικών,
16. Αθανάσιος Μωραΐτης του Χρήστου, από τη θέση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,
17. Ιωάννης Πανάρετος του Βίκτωρα, από τη θέση του Υφυπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων,
18. Σπυρίδων Βούγιας του Αλεξάνδρου, από τη θέση του Υφυπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων,
19. Βασίλειος Κεγκέρογλου του Αλεξάνδρου, από τη θέση του Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,
20. Άννα Νταλάρα του Γεωργίου, από τη θέση της Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,
21. Ελένη – Μαρία Αποστολάκη του Γεωργίου, από τη θέση της Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και
22. Ιωάννης Κουτσούκος του Δημητρίου, από τη θέση του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Β) με το **63/17-6-2011** Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ **145/17-6-2011** (τ. Α'), διορίστηκαν οι:

1. Ευάγγελος Βενιζέλος του Βασιλείου, σε θέση Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και στη θέση του Υπουργού Οικονομικών,
2. Σταύρος Λαμπρινίδης του Ιωάννου, στη θέση του Υπουργού Εξωτερικών,
3. Παναγιώτης Μπεγλίτης του Ανδρέα, στη θέση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας,
4. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου του Στεργίου, στη θέση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,
5. Ιωάννης Ραγκούσης του Νικολάου, στη θέση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων,

- 7 1 -
6. Γεώργιος Κουτρουμάνης του Σπυρίδωνα, στη θέση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,
 7. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου του Ηλία, στη θέση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,
 8. Ηλίας Μόσιαλος του Αρχοντή, στη θέση του Υπουργού Επικρατείας,
 9. Φίλιππος Σαχινίδης του Δημητρίου, στη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών,
 10. Παντελής Οικονόμου του Σπυρίδωνα, στη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών,
 11. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος του Γεωργίου, στη θέση του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας,
 12. Ιωάννης Κουτσούκος του Δημητρίου, στη θέση του Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,
 13. Μάρκος Μπόλαρης του Ηλία, στη θέση του Υφυπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
 14. Ιωάννης Δριβελέγκας του Κωνσταντίνου, στη θέση του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και
 15. Γεώργιος Πεταλωτής του Στυλιανού, στη θέση του Υφυπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

11/11/14
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ >> }

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στη συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση ορίζεται από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

Παρακαλώ να παρακολουθούμε τις ομιλίες όλων με την ίδια προσοχή και τον ίδιο σεβασμό.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρωθυπουργέ, πρέπει να ομολογήσω ότι σας είχα υποτιμήσει. Έβλεπα ότι δεν μπορούσατε να ελέγξετε τους αδελφούς Κουρή στο «ΠΑΡΟΝ» και την «ΑΥΡΙΑΝΗ» -ο ένας Βουλευτής δικός σας- και τώρα έμαθα στην Αίθουσα ότι μπορείτε να ελέγξετε τις μεγαλύτερες εφημερίδες της Ευρώπης. Μπράβο σας! Μπορείτε να ελέγξετε, λέει, τις εφημερίδες της Γερμανίας, της Γαλλίας και όλες αυτές οι οποίες καταφέρονται εναντίον του κ. Σαμαρά. Αυτός είναι θρίαμβος! Δεν μπορείτε να ελέγξετε τις δικές μας εφημερίδες των δύο χιλιάδων φύλλων και μπορείτε να ελέγχετε τον Τύπο της Ευρώπης. Μα είναι δυνατόν;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Είναι σοβαρές τοποθετήσεις αυτές; Ο καθένας με τις τοποθετήσεις του εισπράττει και τα σχόλια. Αυτά τα οποία διάβασα την τελευταία εβδομάδα είναι ο Χατζηνικολάου της Γερμανίας, είναι η Τρέμη της Γαλλίας, είναι τα μεγαλύτερα ονόματα. Και μόρεσε ο Πεταλωτής με ένα τηλέφωνο να τους πει «γράψε κάτι εναντίον του Σαμαρά». Μα, είμαστε υπεύθυνοι άνθρωποι; Θέλω να ελπίζω ότι η Ευρώπη δεν παρακολουθεί τη σημερινή συνεδρίαση, γιατί θα δυσκολευόταν πολύ να μας δώσει την επόμενη δόση.

Κύριε Πρωθυπουργέ, έρχομαι σε σας. Σαφώς αυτό το σχήμα το οποίο παρουσιάσατε είναι πιο σφιχτό από το προηγούμενο. Δύο χρόνια γιατί ταλαιπωρήσατε και τον εαυτό σας και την Ελλάδα με αυτούς που ονόμασαν «κηπουρούς» οι δικοί σας Βουλευτές; Γιατί δεν κόντατε ένα σχήμα πιο σφιχτό εξαρχής, να μην περάσει η χώρα όλη αυτήν την ταλαιπωρία την οποία πέρασε, όλα αυτά τα οποία και εσείς υποστήκατε και, εν πάση περιπτώσει, ο ελληνικός λαός που βγήκε στις πλατείες;

Επειδή πολλά ακούγονται και ο καθένας θέλει να ερμηνεύσει τα πολιτικά γεγονότα, νομίζω ότι ο Πρωθυπουργός θα με αποδεσμεύσει, για να πω ορισμένα πράγματα που είπαμε τηλεφωνικά. Όταν ο Πρωθυπουργός με τη σειρά που εκείνος έκρινε με πήρε προτελευταίο για να μιλήσουμε, του είπα το εξής σε έναν ενικό που εκείνος έχει επιτρέψει: «Γιώργο, το πράγμα δεν τραβάει, είναι πολύ δύσκολο. Πρέπει πάση θυσία να πείσουμε το Σαμαρά να συμμετέχει σε ένα εθνικό σχήμα». Ο Πρωθυπουργός μου είπε ότι το βλέπει πάρα πολύ δύσκολο, κρίνοντας από αυτά που είχαν συζητηθεί στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών. Του είπα «προκειμένου για την Ελλάδα, μπορείς να γράψεις ιστορία και να παρατηρείς, όπως ο Τσαλδάρης ή και ο παππούς σου το '44, εάν αυτό είναι κώλυμα στον Σαμαρά και δεν ξεκολλάει». Και ο Πρωθυπουργός μου άφησε να εννοηθεί ότι και αυτό ακόμα, προκειμένου να σωθεί η κατάσταση όπως είχαμε συζητήσει, το συζητούσε. Εν συνεχεία, πληροφορήθηκα από διαρροές - θέλω να θυμίσω στην Αίθουσα για τη σοβαρότητα της καταστάσεως ότι ουδείς διαρροή υπήρξε εκ μέρους μου από τον διάλογο που είχα με τον Πρωθυπουργό για είκοσι λεπτά- ότι έγινε συζήτηση. Η μία πλευρά λέει ότι το πρότεινε ο κ. Σαμαράς. Ποσώς με ενδιαφέρει. Ή το είπε ο Πρωθυπουργός. Επίσης, ποσώς με ενδιαφέρει.

Στις 15.30' κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε το εξής γεγονός: Συζητιέται το ενδεχόμενο σχηματισμού Οικουμενικής Κυβερνήσεως με Πρωθυπουργό κοινής αποδοχής. Αυτό δεν αλλάζει. Αυτό δεν το αμφισβήτησε κανένας, ούτε η μια πλευρά ούτε η άλλη. Τι κάνεις εκείνη την ώρα; Τι θα έκανα εγώ, εάν ήμουν στη θέση του κ. Σαμαρά; Μια κουβέντα: «Γιώργο, σ' αυτό που μου είπες είσαι σοβαρός; Το κάνεις; Σε δύο λεπτά είμαι εκεί και το «κουμπώνω»». Όταν το αφήνεις να αιωρείται έξι ώρες, όταν δίνεις διαρροές δεξιά και αριστερά, βεβαίως θα υπεισέλθουν άλλες δυνάμεις που θα μπορούσαν να το ανατρέψουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ή πιάνεις την ευκαιρία ή δεν πιάνεις την ευκαιρία. Αυτή είναι η ιστορία. Όταν 15.30'η ώρα έγινε ο διάλογος, δεν χρειαζόταν ουδέν άλλο. «Έρχομαι από κοντά και λύνουμε το θέμα».

Από εκεί και πέρα, όλα αυτά τα οποία ακούστηκαν είναι μια φθηνή δικαιολογία για την Ελλάδα. Γιατί να μην έχουμε μια οικουμενική κυβέρνηση στο βαθμό που όλοι επιθυμούσαν οικουμενική κυβέρνηση ή εθνικής σωτηρίας; Γιατί κάποιος δεν το ήθελεν το εύρος. Κάποιος ήθελεν να υπηρετηθεί ο δικοματισμός για λόγους δικής τους επεξεργασίας ή φοβικών συνδρόμων. Και αντί να έχουμε μια εθνικής σωτηρίας κυβέρνηση που χρειάζεται, που επιβάλλεται σήμερα στο έθνος -και το άκουσα να λέγεται- έχουμε μία κυβέρνηση του «βαθέως ΠΑΣΟΚ». Αυτό είναι κατόρθωμα.

Έρχεται, λοιπόν, ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, ο Πρωθυπουργός, για λόγους α' ή β' που έχει επεξεργαστεί με τις δικές του νοηματικές διαδρομές και λέει: «Εγώ παραχωρώ την πρωθυπουργία και πάω σε οικουμενική κυβέρνηση». Γιατί δεν το πιάσαμε ως ευκαιρία; Δεν την πιάσαμε. Δεν θα ήταν καλύτερα για την Ελλάδα να έχουμε σήμερα ένα τρίτο πρόσωπο ως Πρωθυπουργό και ένα οικουμενικό σχήμα; Γιατί τον κλωστήσαμε; Γιατί δεν είχαμε τα αντανακλαστικά να το κάνουμε; Ποια ήταν η σκέψη εκείνη η οποία οδήγησε στο βαθύ ΠΑΣΟΚ σήμερα; Γιατί αυτό είναι. Πονηρή η σκέψη Παπανδρέου, ατελέσφορος βέβαια για την Ελλάδα. Γιατί ο κ. Παπανδρέου «έδεσε» την ομάδα του. Από τη διάλυση που είχαμε στο τέλος της εβδομάδος την έκανε γρανίτη. Καλό για τον Παπανδρέου, κακό για την Ελλάδα, γιατί δεν φτάνει αυτή η Κυβέρνηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και δεν υπάρχουν επιχειρήματα γι' αυτήν την πραγματικότητα, υπάρχουν λάθος επιλογές, επιλογές με εμμονές, με φοβικά σύνδρομα, με αγκυλώσεις, οι οποίες δεν επιτρέπουν να ατενίζει κανείς με αισιοδοξία το αύριο.

Έτσι, λοιπόν, όταν όλος ο Τύπος της Ευρώπης, σοβαρές υπογραφές στην Ελλάδα και η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κύπρου κατατάσσουν σήμερα μετά μεγάλης εκπλήξεώς μου -το διάβασα στο αεροπλάνο επιστρέφοντας και δεν το πίστευα- ότι ο κ. Σαμαράς θεωρείται -για την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», όχι για μένα- «επικίνδυνος άνθρωπος», όταν, λοιπόν, σου στέλνουν τέτοια μηνύματα, αντιλαμβάνεσαι ότι πρέπει να δεις τι δεν πάει καλά, τι δεν περπατάει. Να δούμε ποια είναι η κατάσταση της Ελλάδος. Μίλησε για άλλη μια φορά ο κ. Σαμαράς στην κουβέντα για εξαπτέρυγα, κ.λπ.. Ναι, προτιμώ να είμαι εξαπτέρυγο της ανάγκης, παρά να είμαι χερουβείμ της ανοησίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Η Ελλάδα βούλιαξε, γιατί οι κυβερνήσεις στη Μεταπολίτευση δεν στάθηκαν στο ύψος των εθνικών περιστάσεων. Βούλιαξε από ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Και δεν είναι ώρα επιμερισμού, πόσο έφταιξε το ΠΑΣΟΚ, πόσο έφταιξε η Νέα Δημοκρατία, πόσο έφταιξε ο Καραμανλής ο πρώτος, ο Καραμανλής ο δεύτερος, ο Παπανδρέου, ο Σημίτης, ο Μητσικότακης κ.λπ.. Αυτές οι κυβερνήσεις πήραν μία χώρα κραταιά με το ισχυρότερο νόμισμα εκείνη την εποχή και την κατάντησαν εκεί που είναι σήμερα.

Πέρυσι, πριν το μνημόνιο, φώναξα σε αυτήν την Αίθουσα μία, δύο, τρεις, δέκα φορές: Έχετε εναλλακτική λύση; Τη φέρατε την Ελλάδα εκεί που τη φέρατε, με λάθη σας. Τη φορτώσατε χρέος εκπληκτικό, δυσανάλογο με τον όγκο της. Εναλλακτική λύση είχατε; Όχι. Δεν υπήρχε εναλλακτική λύση. Δηλαδή, έπρεπε να την αφήσουμε να βουλιάξει, να πτωχεύσει; Και αφού πήγαμε, λοιπόν, εκεί, εκείνη η αναμικτή Κυβέρνηση Παπανδρέου δεν μπόρεσε να εκμεταλλευτεί τον πρώτο χρόνο και να μπορέσουμε απ' αυτά που ήρθαν, τα μισά δηλαδή από τα εκατόν δέκα, να κυλήσουμε κάτι, να δημιουργήσουμε μία προϋπόθεση, να δώσουμε μία ηλιαχτίδα, να δώσουμε ένα φως στο τούνελ. Αυτή είναι όλη η ιστορία. Εκεί απέτυχε.

Σήμερα, λοιπόν, έχουμε μία συγκεκριμένη κατάσταση. Μπορούμε να ζήσουμε μόνοι μας; Έχουμε την ευχέρεια; Ελάτε, λοιπόν, να φωνάξουμε και κάνουμε πρόταση μομφής, όχι στον Παπανδρέου, στην τρόικα και να πούμε: «Εξω, δεν σας θέλουμε». Το ψηφίζετε εσείς στη Νέα Δημοκρατία; Το ψηφίζουν τα άλλα κόμματα; Να φύγει η τρόικα. Αλλά να πάρει και τα λεφτά της μαζί βέβαια, γιατί πρέπει να της τα δώσουμε. Μπορούμε; Άρα, δεν μπορούμε. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Δεύτερον, με αυτά τα εκατόν δέκα τα βγάζουμε πέρα; Δεν τα βγάζουμε πέρα. Άρα, χρειαζόμαστε και άλλα. Άλλο τρόπο έχουμε; Εγώ δεν το ψηφίζω το μεσοπρόθεσμο, όχι γιατί δεν πιστεύω σε κάποιες από τις πτυχές του, αλλά γιατί δεν πιστεύω ότι αυτή η Κυβέρνηση θα μπορέσει να το διεκπεραιώσει, όπως δεν διεκπεραίωσε και το μνημόνιο, γι' αυτό το λόγο.

Άλλη πρόταση; Πήγε η Νέα Δημοκρατία με το «Ζάππειο 2» στην Ευρώπη. Το «Ζάππειο 2» θα γλίσωνε την Ελλάδα από πάσα νόσο και κάθε επακόλουθο. Πήγατε εκεί, πήγατε στους δικούς σας ανθρώπους, Φιγιάμι, Μπαρόζο, Ρομπέι. Τι σας είπαν; Χειροκρότησε ο Μπαρόζο και είπε ότι αυτή είναι η μαγική λύση για να σωθεί η Ελλάδα; Ο Φιγιάμι τι είπε; «Είναι δυνατόν να μιλάς σοβαρά για τη φορολογία»;

Δεν θα πω τι λένε οι κύκλοι του Παρισιού ότι είπε ο κ. Σαμαράς. Δεν το λέω. Όμως, αυτό το περίφημο «ΖΑΠΠΕΙΟ 2» το υπεδέχθη η Ευρώπη; Σας είπα, πηγαίνετε στο Λαϊκό Κόμμα που μεθαύριο έχει Σύνοδο. Αν το περάσετε, «μετά βαίων και κλάδων» να τον υποδεχθούμε στο αεροδρόμιο, σαν τον Καραμανλή το 1974.

Πήγε εκεί και του είπαν «τι είναι αυτά που μας λες; Προχώρα». Να βρει δηλαδή ένα διάλογο με τους άλλους, να προχωρήσει. Σου λένε «δεν τσουλάει. Πηγαίνετε να ενισχύσετε λίγο την κατάσταση». Αυτό είπε η Ευρώπη. Ποια Ευρώπη; Η «οικεία» Ευρώπη, το Λαϊκό Κόμμα, ο Μπαρόζο, ο Ρομπέι, ο Φιγιάμι, η Δεξιά που κυβερνάει. Πέραστε το από το Λαϊκό Κόμμα το «Ζάππειο 2» και να το κάνουμε σημαία.

Ακούω κάποια εκπληκτικά πράγματα. Επαναδιαπραγμάτευση! Τόσο ανόητος είναι ο Πρωθυπουργός; Αυτός δεν θέλει μια επαναδιαπραγμάτευση ώστε να βάλει την πλατεία μέσα; Δεν το θέλει; Όλοι θέλουμε επαναδιαπραγμάτευση.

Μπορούμε να την κάνουμε εφόσον ζητάμε λεφτά; Μπορούμε; Να πάμε. Καλύτερα να πηγαίναμε πέντε, παρά σήμερα ο Βενιζέλος μόνος του στο Γιούγκερ. Του εύχομαι, βέβαια, καλή επιτυχία. Μακάρι να πηγαίναμε πέντε κόμματα, θα μας άκουγαν διαφορετικά. Αυτό, όμως, торπιλίστηκε από μικροκομματικούς σχεδιασμούς, ποιος δηλαδή θα πάρει ποσοστό 0,5% παραπάνω και θυσιάζουμε την Ελλάδα.

Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Έρχομαι και στους δυο σας, κύριε Πρωθυπουργέ. Παίξατε την Ελλάδα κορώνα-γράμματά με μια «τηλεκάρτα»; Τρία τηλεφωνήματα το μέλλον της Ελλάδας; Γι' αυτό είπα πως, όταν υπήρξε η πρώτη νύξη, έπρεπε να γίνει άμεση επαφή. Αυτό σημαίνει υπευθυνότητα. Και αυτό θα έκαναν και άλλοι σε άλλες εποχές, που η ιστορία τους έχει γράψει με καθαρά γράμματα.

Άκουσα σήμερα για άλλη μια φορά να γίνεται μία υπόμνηση στο όνομα του μεγάλου Καραμανλή. Καλώς γίνεται και είναι η ιστορία τριών κομμάτων της παράταξης. Έναν, όμως, έχει πετάξει έξω από το Προεδρικό Μέγαρο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Έναν πέταξε, δεν έχει πετάξει άλλον στα δέκα χρόνια που ήταν Πρόεδρος. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε, να καταγράφεται στις μνήμες.

Άκουσα, επίσης, για τους λαθρομετανάστες, τη μεγάλη πληγή. Όταν τα έλεγα εγώ αυτά εδώ και δέκα χρόνια, ήμουν ακραίος, φασίστας και ρατσιστής. Σήμερα το ψελλίζουν όλοι, άλλοι πιο δυνατά, άλλοι πιο χαμηλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Πρέπει, όμως, να θυμίσουμε στον ελληνικό λαό ποιος άνοιξε πρώτος τα σύνορα και μπήκαν λαθρομετανάστες, ποιος τους φώτισε το δρόμο για να έρχονται ο ένας μετά τον άλλον. Σήμερα έχουμε δυο εκατομμύρια λαθρομετανάστες και δεν τους αντέχει η Ελλάδα, δεν τους αντέχει η οικονομία.

Κάποια στιγμή πρέπει να ειπωθούν αλήθειες. Μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας με επιλεκτικές διαρροές, με γραφίδες που οικονομικώς ελέγχονται για να βρίζουν, καθυβρίζουν και να προσβάλουν τον πολιτικό αντίπαλο, όποιος και αν είναι αυτός. Πρέπει να έχουμε το θάρρος του διαλόγου. Από κάποιους λείπει το θάρρος του διαλόγου. Μπορεί να είναι απότοκο λαθών του παρελθόντος, αλλά σήμερα υφίσταται σαν μια πραγματικότητα.

Με τους περισσότερους από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας έχουμε πολεμήσει πολλά χρόνια. Κάποιοι από σας είχαν έρθει και στη φυλακή, όταν με είχε βάλει το κακό ΠΑΣΟΚ του Κουτσόγιωργα και με βλέπατε πίσω από τα κάγκελα.

Πιστεύετε, λοιπόν, ότι την ημέρα της κρίσεως, όταν παρέδιδε ή όχι ο Πρωθυπουργός, εγώ δεν είχα τρόπο να επικοινωνήσω με τον κ. Σαμαρά, για τον οποίον έδωσα μάχη από την πρώτη μέρα που έφυγε για να ξαναγυρίσει στη Νέα Δημοκρατία, όσο ήμουν εγώ εκεί; Μπορώ να σας πω ότι και στην πλάτη τον πήρα -και το ξέρετε κάποιος από σας- για να έρθει ξανά στη Νέα Δημοκρατία.

Και δεν είχα τη δυνατότητα τη στιγμή της κρίσεως να του πω: «κοίταξε, ο Γιώργος ο Παπανδρέου φαίνεται ότι έχει σκεφθεί διαφορετικά. Πάμε κάτι να κάνουμε». Δεν μπορώ να μιλήσω και μπορώ ευχερώς να μιλήσω με τον οποιονδήποτε άλλο. Μπράβο σας που το έχετε καταφέρει! Μπράβο σας, γιατί η δική σας πολιτική δίνει μια νέα ευκαιρία στο «βαθύ ΠΑΣΟΚ»!

Κύριε Πρωθυπουργέ, κλείνοντας θα ήθελα να πω το εξής: Είπα και προχθές και το λέω και σήμερα: Εάν βαθμολογούσα τις προθέσεις σας, θα σας έβαζα «άριστα». Όμως βαθμολογείται το αποτέλεσμα και εκεί παίρνεται κάτω από τη βάση. Ως εκ τούτου, δεν μπορείτε να προαχθείτε στην επόμενη διετία. Κοπήκατε, γιατί δεν δώσατε αυτά τα οποία περίμενε ο ελληνικός λαός. Δεν μπορέσατε να εξασφαλίσετε στο 44% που σας ψήφισε -μία από τις μεγαλύτερες πλειοψηφίες- την ελπίδα και το όραμα και τους βγάλατε έξω στο δρόμο.

Και βεβαίως, εφόσον κύριε Πρωθυπουργέ, δεν μπορείτε να εξασφαλίσετε την ψήφο εμπιστοσύνης των εκατόν εξήντα Βουλευτών που εκλέξατε και το 5% ήδη είναι εναντίον σας, τότε νομίζω ότι ματαιοπονείτε με το να ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης από τους υπολοίπους. Κοιτάξτε να σας ψηφίσουν όσοι εξελέγησαν μαζί σας και αρκετοί είναι.

Πιστεύω όμως ότι ανοίγει μία νέα περίοδος για την Ελλάδα, περίοδος μεγάλων αγώνων. Γι' αυτό και καλωσορίζω με καθυστέρηση την απόφαση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας να ζητήσει κι αυτός, όπως εξάλλου και τα άλλα κόμματα, εκλογές που θα βγάλουν αυτό το οικουμενικό σχήμα, που είναι το μόνο που μπορεί να σώσει την Ελλάδα. Γιατί οι ψευδαισθήσεις ότι από τις εκλογές θα υπάρξει αυτοδύναμο κόμμα δεν πρέπει να υπάρχουν.

Το λέω και το επαναλαμβάνω προς κάθε κατεύθυνση, ότι όπως δεν πήγα μόνος μου με το ΠΑΣΟΚ για να γίνει κυβέρνηση και έλεγα «όλοι μαζί», έτσι και με κανέναν την επόμενη ημέρα των εκλογών, που θα έχει ανάγκη την ψήφο μας, δεν θα κάνουμε κυβέρνηση. Επιμένω ότι η Ελλάδα θα σωθεί με οικουμενικό σχήμα κι όχι με γκρίνιες, όχι με καταγγελίες, όχι με όλα αυτά με τα οποία έχουμε συνηθίσει την Ευρώπη, μια Ευρώπη που λέει «σας δίνω λεφτά για να σωθείτε κι εσείς αρνείστε να τα πάρετε».

Επιτέλους, ας σοβαρευτούμε, γιατί η Ελλάδα δεν έχει άλλα όρια, δεν έχει άλλη υπομονή. Μας παρακολουθεί και μας κατατάσσει κι ο ελληνικός Τύπος και ο διεθνής Τύπος και η πλατεία.

Η Ελλάδα πρέπει να ζήσει και θα ζήσει με τους σώφρονες και τους νουνεχείς!

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΛΑΟΣ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βουλιάζει σε μία πρωτοφανή και πολυδιάστατη κρίση.

Κρίση δημοσιονομική, που επιταχύνεται εξαιτίας της διαρκούς εμμονής της Κυβέρνησης, απ' ό,τι φαίνεται και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στο βασικό πυρήνα, στην πολιτική του μνημονίου που μας οδηγεί σε χρεοκοπία.

Κρίση κοινωνική, διότι το πραγματικό πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε είναι η εικόνα της πραγματικής οικονομίας. Είναι τα χιλιάδες λουκέτα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Είναι η ανεργία που κτυπάει πρωτοφανή νούμερα για τα ελληνικά δεδομένα και μέχρι τέλος του έτους θα έχουμε ένα εκατομμύριο άνεργους και νέα φτώχεια, που δεν είχαμε ξαναδεί παρά μονάχα στις σκληρές δεκαετίες του '50 και του '60, που εγώ ευτυχώς δεν έζησα διότι είμαι νεότερος.

Όμως υπάρχει και κρίση δημοκρατίας -και αυτό δεν μπορούμε να το παραβλέψουμε- και κρίση πολιτικής νομιμοποίησης, με τον

κόσμο να αφυπνίζεται, να χειραφετείται και να γεμίζει τις πλατείες και τους δρόμους. Και την ώρα που η κοινωνία βράζει, την ώρα που απαξιώνεται το πολιτικό σύστημα, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία ασκείστε σε κινήσεις παρασκηνίου.

Κύριε Παπανδρέου και κύριε Σαμαρά, -δεν είναι εδώ στην Αθήνα, αλλά φαντάζομαι ότι θα με ακούει- τα ερωτήματά μου σήμερα είναι και προς τους δύο κι όχι μονάχα προς τον Πρωθυπουργό. Αλήθεια, τι άλλαξε και την Τετάρτη ξαφνικά για λίγες ώρες είχατε σχεδόν συμφωνήσει κι ήσασταν έτοιμοι να συγκυβερνήσετε;

Πού πήγαν αυτές οι μεγάλες και ουσιαστικές διαφορές και διαφωνίες που είχατε όλο το προηγούμενο διάστημα πέρα από τα κωμικοτραγικά που διημιέφθησαν και αφορούσαν το μέγιστο, το μείζον ζήτημα, εθνικό θέμα ή και εθνική τραγωδία της παραμονής ή όχι του κ. Παπανδρέου στο Μέγαρο Μαξίμου; Στα άλλα, πού πήγαν οι διαφορές σας, πώς ξαφνικά τα βρήκατε;

Και ειλικρινά, σας ρωτώ, κύριε Παπανδρέου, είχατε την Τετάρτη το μεσημέρι αποφασίσει να επαναδιαπραγματευθείτε μαζί με τον κ. Σαμαρά το μνημόνιο; Και αν ναι, γιατί δεν το κάνατε και μόνοι σας πιο πριν; Γιατί μας λέγατε ότι είναι μονόδρομος; Και γιατί δεν το κάνατε και τώρα, που μας λέτε: «Το μεσοπρόθεσμο θα ψηφιστεί κανονικά, το μνημόνιο παραμένει μονόδρομος, κάποιες μικρές βελτιώσεις μπορούμε να κάνουμε». Εγώ λέω ότι η απάντησή σας -ελπίζω να μου τη δώσετε- είναι αρνητική, ότι δεν είχατε αποφασίσει.

Και άρα, κύριε Σαμαρά εάν με ακούτε και εσείς κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τι είδους προγραμματική συμφωνία είχατε ξαφνικά 4 με 6 το απόγευμα της Τετάρτης με τον κ. Παπανδρέου; Τι ακριβώς είχατε πει ότι θα κάνατε με το μεσοπρόθεσμο, που είναι το σφαγείο και η ταφόπλακα για την ελληνική κοινωνία; Και έρχεται εδώ- ήταν ήδη στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, συγκεκριμένο, διατυπωμένο- και τι άλλαξε, εν πάση περιπτώσει, κύριε Σαμαρά, από τη δική σας διατύπωση στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών, όπου συμφωνήσατε με τη θέση μας, ότι νέα κυβέρνηση δίχως λαϊκή εντολή αποτελεί αντιδημοκρατική μεθόδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο βασιλιάς είναι γυμνός. Το σύστημα εξουσίας που επί τριάντα επτά συναπτά έτη ακολουθούμε στη χώρα μας και που ονομάστηκε δικομματισμός, εξουθένωσε την κοινωνία, λεηλάτησε το λαό, κορόιδεψε πολλές φορές τους πολίτες και τώρα ήρθε η ώρα που τρίζει, αλλά ταυτοχρόνως αυτογελοιοποιείται. Διότι, είναι αυτογελοιοποίηση να σχεδιάζονται κυβερνήσεις δήθεν εκλογικής σωτηρίας με τηλεφωνικές επικοινωνίες 4 το μεσημέρι με 8.30' το βράδυ. Και την προσπάθεια παράκαμψης του λαϊκού παράγοντα, την προσπάθεια παράκαμψης της δημοκρατίας είτε τη βαφτίσετε εθνική σωτηρία είτε τη βαφτίσετε ανασχηματισμό, δεν μπορείτε πια να κρύψετε πως βασικός στόχος και των δύο σας είναι να διατηρηθεί αυτό το σύστημα εξουσίας που τρίζει, ο δικομματισμός, αλλά και να συνεχιστεί αυτή η πολιτική. Να διασφαλίσετε, δηλαδή, αυτήν την άγρια ανακατανομή του πλούτου υπέρ των ισχυρών και των λίγων εις βάρος των πολλών.

Έλα όμως, που όταν οι πολλοί χειραφετούνται τότε το ρολόι της ιστορίας μηδενίζεται. Γιατί το πραγματικό σας πρόβλημα, που τελικά δεν καταλήξατε, είναι ότι αισθάνεστε ανασφαλείς, διαισθάνεστε αυτήν την ανασφάλεια. Και τη διαισθάνεστε, γιατί γνωρίζετε κατά βάθος ότι οι υπολογισμοί σας δεν σας βγαίνουν. Ότι μπορεί να έχετε τα 5/6 των Βουλευτών σε αυτήν τη Βουλή, όμως όταν ο κόσμος είναι στους δρόμους και το εκλογικό Σώμα σας γυρίζει την πλάτη και ξέρετε, γιατί καταγράφεται και στις δημοσκοπήσεις, ότι παρά το ό,τι είχατε τα 5/6, είστε συντριπτική μειοψηφία στο λαό, τότε κανένας σχεδιασμός δεν μπορεί να βγει.

Και το βασικό σας πρόβλημα το οποίο διαρκώς προσπαθείτε να παρακάμψετε είναι ότι η διακυβέρνηση του τόπου με αυτήν την πολιτική, με την πολιτική του μνημονίου, οδηγεί την κοινωνία, το λαό και τη χώρα στον γκρεμό. Είτε αυτή η διακυβέρνηση γίνεται με ανακατανομή της εξουσίας στα ενδότερα του ΠΑΣΟΚ είτε γίνεται με σενάρια συγκυβέρνησης των δύο μεγάλων κομμάτων, στον γκρεμό οδηγεί.

Και δυστυχώς για εσάς ο κόσμος αρχίζει να καταλαβαίνει ότι το πραγματικό τους δίλημμα δεν είναι ποιος θα είναι ο καπετάν-

ιος ή εάν θα είναι δύο και τρεις οι καπετάνιοι που θα οδηγήσουν το καράβι στην ξέρα, αλλά το πραγματικό του δίλημμα είναι να μη συνεχίσει αυτή η πορεία και να μην οδηγηθούμε στην ξέρα.

Μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στην ομιλία του ότι είχε τρεις βασικές επιλογές: 'Η να οδηγήσει τη χώρα σε στάση πληρωμών ή να μας οδηγήσει σε έξοδο από το ευρώ -που θα οδηγήσει σε στάση πληρωμών- ή να προχωρήσει σε αυτό το «πικρό ποτήρι» -κατ' άλλους όμως ευλογία- τώρα, το οποίο με αργό και βασανιστικό τρόπο οδηγεί στην καταστροφή, στην κοινωνική χρεοκοπία.

Δεν μας είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι είχατε και μια τέταρτη επιλογή. Είχατε την επιλογή μεταξύ Γενάρη και Μάρτη του 2010, όταν οι αγορές σας έδιναν δανεικά, να πάτε και να τα πάρετε και να μη διατυμπανίζετε δεξιά και αριστερά ότι η χώρα είναι «Τιτανικός», ότι φταίει οι διεφθαρμένοι Έλληνες, ότι είμαστε ναυάγιο. Και βεβαίως πώς θα πάρετε δανεικά, αν λέτε ότι είμαστε «Τιτανικός», δανεικά τα οποία μπορούσαν ακόμα και τότε να καλύψουν τις δανειακές ανάγκες του προηγούμενου έτους;

Είχατε τη δυνατότητα της τέταρτης επιλογής να διαπραγματευθείτε ισχυρά και με σθένος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και προς τους δανειστές για μια ουσιαστική και δίκαιη ρύθμιση του χρέους, με διαγραφή μεγάλου μέρους τους, μια ευρωπαϊκή λύση, την οποία σας υποδεικνύουν τώρα διακεκριμένοι οικονομολόγοι, αλλά εσείς ακολουθούσατε πιστά τη λογική και τη γραμμή και τη στρατηγική ότι κόκκινες γραμμές βάζουν μονάχα οι ισχυροί.

Αν, λοιπόν, κόκκινες γραμμές βάζουν μονάχα οι ισχυροί, τότε σοφώς και λογικά πράξατε. Επειδή όμως αν υπερίσχυε αυτή η αντίληψη, θα είχαμε μείνει ακόμα στο Μεσαίωνα και δεν θα είχε κυλήσει η ιστορία, καταλαβαίνετε ότι σήμερα τις κόκκινες γραμμές τις βάζει και ο λαός, τις βάζουν οι πολλοί, όταν οι πολλοί έχουν το δικίο με το μέρος τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που έρχεται -γιατί αυτή είναι η ουσία- είναι ταφόπλακα και σφαγείο για τον ελληνικό λαό. Θέλω, όμως, να σας αναγνώσω δυο στοιχεία που αναδεικνύονται μέσα στο ίδιο το μεσοπρόθεσμο, για να δείτε ότι έχετε σπάσει πια κάθε ρεκόρ αληθείας, αλλά και ότι δεν προστατεύεστε και οι ίδιοι.

Το μεσοπρόθεσμο, λοιπόν, εξετάζει δυο σενάρια, το ένα χωρίς τα σκληρά μέτρα των 30 δισεκατομμυρίων έως το 2015 και το άλλο με τα σκληρά μέτρα. Και στα δύο σενάρια η μεταβολή του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος εκτιμάται ότι θα είναι η ίδια. Και αναρωτιέμαι: Είστε με τα καλά σας; Δηλαδή είτε πάρετε είτε δεν πάρετε αυτά τα σκληρά μέτρα που θα διαλύσουν την οικονομία, τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, η οικονομία μας θα έχει τους ίδιους ρυθμούς; Αν είναι έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε διαπράξει μέγιστο ολίσθημα που το αναφέρετε. Μέγιστο ολίσθημα!

Το δεύτερο -και ακόμα τραγικότερο- είναι τα σενάρια με τις ιδιωτικοποιήσεις ή χωρίς τις ιδιωτικοποιήσεις, δηλαδή με την εκποίηση του δημόσιου πλούτου, δηλαδή την όποια δυνατότητα θα έχει η χώρα μας να ανακάμψει να την παραχωρήσετε σε ιδιώτες και σε επενδυτές! Και λέτε ότι αν πάρουμε αυτά τα σκληρά μέτρα, δηλαδή με τις ιδιωτικοποιήσεις, το χρέος το 2015 θα είναι στο 140% του ΑΕΠ, αλλά αν δεν πάρουμε τα μέτρα, το χρέος θα είναι στο 160% του ΑΕΠ. Τόσο μεγάλη διαφορά;

Είτε με τη μία είτε με την άλλη εκδοχή, βουλιάζουμε, κύριοι συνάδελφοι. Βουλιάζουμε! Βρείτε οποιονδήποτε έγκριτο οικονομολόγο -και εξ όσων γνωρίζω ο Πρωθυπουργός συνομιλεί με πολλούς από αυτούς, Ευρωπαίους ή μη- και αν βρείτε έστω έναν που θα σας πει ότι η Ελλάδα με αυτήν την κρίση χρέους -κρίση ελλείμματος που την μετατρέψατε σε κρίση χρέους με τους χειρισμούς σας- μπορεί να σωθεί με νέα επαχθή δάνεια, ακριβά δάνεια που θα έχουν μοναδικό στόχο να σώσουν τις τράπεζες και όχι την παραγωγική ανάπτυξη της χώρας, τότε ελάτε από εδώ και εγώ σας λέω ειλικρινά ότι αν μου βρείτε έστω και έναν, είμαι διατεθειμένος να κάνω την αυτοκριτική μου. Δεν θα βρείτε όμως ούτε έναν!

Και το σημαντικότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι τα εργαλεία του εκβιασμού που υιοθετήσατε εσείς, κύριε Παπανδρέου, και ο προηγούμενος Υπουργός των Οικονομικών, ο κ. Παπακωνσταντίνου, ήταν τα επιχειρήματα των πιστωτών και των

δανειστών μας και αυτά τα εργαλεία του εκβιασμού αυτοκαταστρέφονται μέρα με τη μέρα.

Τι έγινε αυτή η περίφημη πέμπτη δόση; Για πείτε μας. Κάθε φορά που κλονίζεται η πολιτική σταθερότητα στη χώρα, από τις 4 μέχρι τις 8 που δεν είχαμε κυβέρνηση, η πέμπτη δόση ήταν δεδομένη. Κάθε φορά που αποκαθίσταται η ομαλή λειτουργία αυτού του πολιτικού συστήματος, ξανά πάλι: «Θα την πάρουμε τη πέμπτη δόση; Μήπως και δεν τη πάρουμε;».

Αυτοκαταστρέφονται τα χαρτιά του εκβιασμού, διότι δεν υπάρχει κανείς λογικός άνθρωπος σε αυτήν τη χώρα πια, που να μην έχει καταλάβει τι παιχνίδια παίζεται, να μην έχει καταλάβει ότι δεν είναι δυνατόν αυτοί που τους χρωστάμε 350, για 12 που έχουν ήδη αποφασίσει να μας δώσουν, να μας αφήσουν να καταρρεύσουμε και να χάσουν και τα 350.

Γιατί, όμως, εσείς χρησιμοποιείτε το κυρίαρχο επιχείρημα των δανειστών και των πιστωτών απέναντι στον ελληνικό λαό;

Κύριοι της Κυβέρνησης, μιλάτε συχνά για το εθνικό μας χρέος. Απευθύνεστε στην Αριστερά με μία λογική, θα έλεγα, πατριδοκαπηλίας, που θυμίζει παλαιότερες, μαύρες εποχές, όπου κάποιοι ήταν «εθνικόφρονες και ευπατρίδεις», ενώ η Αριστερά, που ήταν στα ξερνήσια, ήταν εναντίον της πατρίδας. Λέτε ότι εμείς που διαφωνούμε μ' αυτό το έγκλημα, δεν θέλουμε το καλό της πατρίδας.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να πω και στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία, ότι το εθνικό σας χρέος είναι ένα, να λογοδοτήσετε στον ελληνικό λαό και να πάψετε να κρύβεστε. Πρέπει να λογοδοτήσετε εσείς που φέρατε τη χώρα στο χείλος του γκρεμού. Εσείς κυβερνήσατε τριάντα επτά χρόνια. Πρέπει να λογοδοτήσετε εσείς που κάνατε το κράτος φεούδο σας, εσείς που χαρμάμισατε τη δημόσια περιουσία στη διαπλοκή, εσείς που χαρμάμισατε την ανάπτυξη στη διαπλοκή, εσείς που κατ' εξακολούθηση κάθε φορά που είχαμε εκλογές κοροϊδεύατε με ψεύτικες υποσχέσεις τον ελληνικό λαό. Τώρα, όμως, έρχεται η ώρα της κρίσης.

Κατανοώ, βεβαίως, ότι θέλετε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία να αποφύγετε τις εκλογές, όπως ο διάολος το λιβάνι. Το ίδιο θέλει και η τρόικα, το ίδιο θέλει και η τρομαγμένη εγχώρια διαπλοκή. Αυτό που σας τρομάζει όλους είναι η πιθανότητα εάν να πάμε στις κάλπες με το λαό χειραφετημένο στους δρόμους, να αλλάξουν, να μετατραπούν οι συσχετισμοί της Μεταπολίτευσης, να ανατραπεί ο δικομματισμός ως σύστημα εναλλαγής των δύο κομμάτων στην εξουσία. Γι' αυτό άλλωστε κάνετε όσα κάνετε.

Πώς προσπαθείτε να το αποφύγετε αυτό; Με τερτίπια, με παρασκηνακές συνεννοήσεις προσπαθώντας να υπονομεύσετε το μεγάλο σας φόβο, τις πλατείες, να τις παρακάμψετε με το μαστίγιο και με το καρότο. Μαστίγιο ήταν οι ευρείας έκτασης προβοκάτσιας, που όλοι είδαμε και καταγγείλαμε την προηγούμενη Τετάρτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ) Δώστε μου δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Τσίπρα, συνεχίστε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Βεβαίως, υπάρχουν και στενόμυαλοι, δήθεν αντιεξουσιαστές, που έχουν υποστεί μεγάλη ήττα το τελευταίο διάστημα, αφού βλέπουν ότι το σύστημα μπορεί να τρίζει χωρίς βία. Αυτοί, όμως, που άναψαν το φυτίλι δεν ήταν οι στενόμυαλοι, ήταν δυνάμεις του παρακράτους και τις καταγγείλαμε.

Επίσης, μαστίγιο ήταν και οι απαξιώτικες δηλώσεις για τις πλατείες του ενός Αντιπροέδρου. Γιατί ο άλλος Αντιπρόεδρος έχει φέρει το καρότο. Ο ένας έχει φέρει το μαστίγιο και ο άλλος το καρότο. Και με αγαπησιάρικες δηλώσεις μας λέει ότι θα επιδιώξει διάλογο με τις πλατείες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβετε, ότι ο κόσμος που είναι στο δρόμο διεκδικεί δύο πράγματα: Λέει «όχι σε αυτά τα σκληρά μέτρα» και «δημοκρατία τώρα». Με τερτίπια, με καρότα και μαστίγια δεν μπορείτε να τον παρακάμψετε.

Το μεγάλο σας πρόβλημα είναι ότι τις τελευταίες είκοσι πέντε μέρες η Ελληνική Δημοκρατία έχει αποκτήσει και «κάτω Βουλή». Δεν είναι μονάχα η «πάνω Βουλή». Εδώ θα τη βγάλετε, θα πάρετε

χρόνο. Οι Κοινοβουλευτικές σας Ομάδες θα σας δώσουν εμπιστοσύνη. Άλλωστε, οι Κοινοβουλευτικές σας Ομάδες είναι μέρος της κρίσης και όχι μέρος της λύσης. Η «κάτω Βουλή» όμως, η κοινωνία που αγωνιά δεν σας δίνει ψήφο εμπιστοσύνης. Μπορεί να πάρете τη ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του όλου ΠΑΣΟΚ, δεν θα πάρете όμως την ψήφο εμπιστοσύνης της κοινωνίας, δεν θα πάρете την ψήφο εμπιστοσύνης ή ανοχής της κοινωνίας σε μια κυβέρνηση με σύμβαση έργου να περάσει το μεσοπρόθεσμο, που θα αποδειχθεί ταφόπλακα για την ελληνική κοινωνία.

Αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ, αρχίζουν και το κατανοούν όλο και περισσότεροι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου έχει το λόγο για τη δευτερολογία του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μίλησε για εμπιστοσύνη και αξιοπιστία και μας ανέφερε τη συνταγή του προγράμματός του και την επαναδιαπραγμάτευση.

Αυτό που δεν μας είπατε, κύριε Σαμαρά, είναι ότι αυτό το δήθεν σωτήριο πρόγραμμα για την Ελλάδα, το περιφέρατε παντού. Το περιφέρατε παντού, σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, στην τρόικα, όπου σας μίλησαν, σας άκουσαν και σας απέρριψαν. Απέρριψαν το πρόγραμμά σας. Και δεν μπορώ να πω ότι δεν σας αγαπάνε. Είστε παιδί τους, του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, όλων των συντηρητικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όμως, απλά σας απέρριψαν. Γιατί αυτά που εσείς λέτε, όχι μόνο δεν είναι σωστά, αλλά θα φουσκώσουν τα ελλείμματα, θα δημιουργήσουν πληθωρισμό και θα μας φέρουν μπροστά στην εφιαλτική κατάσταση που ζήσαμε, το 2009 θα μας φέρουν ξανά μπροστά στην χρεοκοπία.

Τώρα, ακούστε τι λέει ο κ. Σαμαράς: Για την απόρριψη, λέει, του προγράμματός τους από όλους αυτούς τους επιφανείς, σοβαρούς πολιτικούς, για την απόρριψη και την αναξιπιστία του προγράμματός τους, «δεν φταίει κανένας άλλος, παρά η προπαγάνδα του ΠΑΣΟΚ». Δηλαδή, όταν ο Γιούνκερ, όταν ο Φιγιόν, όταν ο Μπαρόζο, όταν ο Ρομπέ, όταν η Μέρκελ, όταν ο Σαρκοζί απορρίπτουν το πρόγραμμα, το κάνουν λόγω προπαγάνδας του ΠΑΣΟΚ!

Μα είστε σοβαρός, κύριε Σαμαρά; Είστε σοβαρός; Θέλετε να σας πιστέψει ο ελληνικός λαός με αυτά τα επιχειρήματα; Δηλαδή, εμείς φταίμε για το δικό σας πρόγραμμα που είναι αναξιόπιστο;

Παραδεχτείτε το, κύριε Σαμαρά. Το δικό σας πρόγραμμα είναι αναξιόπιστο και μην ψάχνετε άλλοθι για να κρυφτείτε. Παραδεχτείτε ότι το πρόγραμμά σας υπάρχει για να χαϊδεύει αυτιά, για ψηφοθηρικούς λόγους, όταν σήμερα έχουμε εθνική κρίση. Αυτή είναι η αξιοπιστία και η εμπιστοσύνη; Αυτό θέλετε;

Μας μιλήσατε για εμπιστοσύνη. Μεγάλα λόγια, εύκολα λόγια για το πρόγραμμά σας, το οποίο απέρριψαν με δημόσιες πια τοποθετήσεις, όπου και αν πήγατε -και το γνωρίζω πολύ καλά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μου λέτε μια διαμαρτυρία τους;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ δεν κατέφυγα, κύριε Σαμαρά, σε δημοσιογραφικές πληροφορίες.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μου λέτε μια διαμαρτυρία τους;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θέλετε από δημοσιογράφους κοντά στον Πρωθυπουργό της Γαλλίας, να διέρρευσε ότι μπροστά στην άρνησή του να δεχθεί τις προτάσεις σας, απαντήσατε ότι του κλείσατε το μάτι, ότι αυτά αποτελούν επιχειρήματα και πρόγραμμα για προεκλογικούς λόγους.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το πιστεύετε αυτό το πράγμα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αυτή είναι η εθνική φανέλα, κύριε Σαμαρά;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το πιστεύετε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μάλλον γυρίσατε χωρίς φανέλα, ξεγυμνωμένος από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και στεναχωριέμαι για την Ελλάδα. Και για εσάς κύριε Σαμαρά και για την Ελλάδα. Διότι αυτό το οποίο λέγεται πια στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι: «Μα, είστε σοβαροί στην Ελλάδα; Δεν καταλαβαίνετε πού βρίσκεστε και ποια κρίση έχετε να αντιμετωπίσετε και όχι μόνο εσείς, αλλά όλη η Ευρώπη»;

Και ζητάτε εκλογές γι' αυτόν το λόγο, κύριε Σαμαρά; Για να παρουσιάσετε ρόδινα τα πράγματα, να δώσετε κούφια υποσχέσεις και να σύρετε την Ελλάδα σε νέες περιπέτειες, όπως κάνατε τα προηγούμενα πεντέμισι χρόνια; Περιπέτειες που ζούμε σήμερα δραματικά, λόγω των ελλειμμάτων και του χρέους που εσείς μας κληροδοτήσατε.

Να σας ρωτήσω, επειδή μιλάτε για εμπιστοσύνη και αξιοπιστία: Τελικά, αποδέχεστε το σημείο αφετηρίας της πολιτικής μας; Αποδέχεστε ότι το σημείο αφετηρίας της πολιτικής μας, σε ό,τι αφορά τα δημοσιονομικά, είναι 15,4% έλλειμμα; Διότι όλοι οι άλλοι το αποδέχονται. Όλοι στην Ευρώπη το αποδέχονται και η EUROSTAT αυτό λέει.

Εξακολουθείτε να ισχυρίζεστε ότι ήταν 9,9% και ότι με μαγικές φόρμουλες, θα μπορούσε να μειωθεί; Γιατί αυτά είναι ζητήματα αξιοπιστίας. Η αξιοπιστία δεν χτίζεται πάνω σε αναλήθειες και ψευδή στοιχεία.

Μας λέει η Νέα Δημοκρατία, μας λέτε, κύριε Σαμαρά, ότι δήθεν δεν είμαστε καλοί διαπραγματευτές για την πατρίδα μας. Ότι στην Πορτογαλία διαπραγματεύθηκαν καλύτερα από εμάς τους όρους χρηματοδότησης.

Για να δούμε ποια είναι η αλήθεια. Από πού ξεκίνησαμε εμείς; Ποιο ήταν το βάρος που εμείς αναλάβαμε και από πού ξεκίνησε η Πορτογαλία;

Η Πορτογαλία μπήκε στο μνημόνιο με χρέος 90% του ΑΕΠ, εμείς μπήκαμε με χρέος 130% του ΑΕΠ. Η Πορτογαλία μπήκε με έλλειμμα 9% του ΑΕΠ, δηλαδή 10 δισεκατομμύρια ευρώ, εμείς με έλλειμμα 15,4% του ΑΕΠ, δηλαδή 36 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω απ' ό,τι μπορούσαμε να ξοδεύουμε, παραπάνω απ' όσα είχαμε ως έσοδα στη χώρα μας. Η Πορτογαλία έπρεπε να μειώσει το έλλειμμά της, το πρώτο έτος, μόνο κατά 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 1,4 του ΑΕΠ και εμείς, κατά 14 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 5,5% του ΑΕΠ.

Να μιλήσουμε για το δημόσιο; Σε δωδεκάμηνη βάση η Πορτογαλία έχει μέσο μισθό 1.600 ευρώ μικτά, ενώ στην Ελλάδα είναι και 31% μεγαλύτερος, δηλαδή 2.100 μικτά.

Να πούμε ότι ο Σόκράτες είχε ήδη κάνει μία μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση, εδώ και πολλά χρόνια, αντίστοιχη με τη δική μας, αυτά που εμείς κάναμε πέρυσι, ώστε να μη χρειάζεται να κάνει και άλλες αλλαγές και ιδιαίτερα στο ασφαλιστικό σύστημα, αυτήν τη στιγμή.

Αρα, λοιπόν, ως τελειώνουμε με τις εντυπώσεις ότι κάποιοι άλλοι ξέρουν να διαπραγματεύονται κι εμείς δεν διαπραγματευόμαστε. Ας σταματήσουμε τα εύκολα λόγια, ιδιαίτερα στις δύσκολες στιγμές, χωρίς πυροτεχνήματα περί επαναδιαπραγμάτευσης, γιατί αυτό το μνημόνιο, το διαπραγματευόμαστε κάθε μέρα, με σοβαρότητα, αξιοπιστία και επιχειρήματα, όχι λέγοντας ότι θα μειώσουμε τα ελλείμματα, μειώνοντας τους φόρους και αυξάνοντας τις κοινωνικές δαπάνες.

Με σοβαρότητα και αξιοπιστία διαπραγματευθήκαμε και πετύχαμε να μην καταργηθεί ο δέκατος τρίτος και δέκατος τέταρτος μισθός στον ιδιωτικό τομέα, παρά το ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Πείσαμε να μην ισχύσει η γενικευμένη μετάταξη όλων των προϊόντων στον υψηλότερο συντελεστή ΦΠΑ, όπως ήταν η αρχική πρόβλεψη του μνημονίου.

Πετύχαμε την επιμήκυνση και τη μείωση του επιτοκίου του δανείου των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ και ήταν βασική διαπραγμάτευση, βασική επαναδιαπραγμάτευση, εάν θέλετε, στον όρο αυτό.

Εμείς την κάναμε κύριε Σαμαρά αυτήν τη διαπραγμάτευση κι εμείς την πετύχαμε. Και για την ακρίβεια την πέτυχε ο ελληνικός λαός, με τη συνέπεια και τις θυσίες του. Ναι, οι θυσίες αυτές πι-

νουν τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Η Ιρλανδία δεν το πέτυχε αυτό και όταν ήμασταν στο Συμβούλιο Κορυφής και δεν υπήρξε τελικά συμφωνία με την Ιρλανδία για τους όρους του προγράμματος, είπαν: «Ωραία, εσείς δεν μπορείτε να έχετε αυτούς τους όρους, η Ελλάδα, όμως, γιατί να πληρώσει; Η Ελλάδα έχει κάνει αυτό, που έπρεπε με συνέπεια».

Και αυτή η αξιοπιστία, αγαπητοί συνάδελφοι, μας επιτρέπει να συνεχίζουμε να διαπραγματευόμαστε και να επαναδιαπραγματευόμαστε συνεχώς για καλύτερους όρους, όπου υπάρχει αυτή η δυνατότητα βεβαίως. Δίνουμε τη μάχη στο στίβο, με αξιοπιστία και σοβαρότητα, δεν πετάμε κουβέντες στο καφεενείο. Αυτή είναι η πατριωτική και υπεύθυνη στάση μας.

Και σας πρότεινα να διαπραγματευθούμε από κοινού, με όλους τους Αρχηγούς των κομμάτων για όποια θέματα θέλετε. Για το φορολογικό θέλετε; Από κοινού να πάμε να διαπραγματευθούμε διότι πίστευα και πιστεύω ακόμη και σήμερα, μετά από την επίθεσή σας, κύριε Σαμαρά, σ' αυτήν την κοινή λειτουργία, διότι ναι, μας δίνει νέες δυνατότητες στη διαπραγμάτευση, μας δίνει μεγαλύτερη αξιοπιστία.

Είπα, παραδείγματος χάριν, ότι αν πάμε όλοι μαζί, με ένα φορολογικό νομοσχέδιο πιο ελαφρύ, πιο απλό, έχουμε κι εμείς προτάσεις και περιμένουμε να τις συζητήσουμε για να πείσουμε τους εταίρους μας, τότε να βγούμε όλα τα κόμματα και να πούμε ναι, είναι ένα καλύτερο, ελαφρύτερο και δικαιότερο φορολογικό σύστημα. Αλλά είναι πατριωτικό καθήκον αυτό το σύστημα να το υπηρετήσουμε όλοι. Είναι πατριωτικό καθήκον να σταματήσουμε τη φοροδιαφυγή. Τότε θα είμαστε πειστικοί και γι' αυτό η συναινέση έχει σημασία -όχι γιατί δεν μπορούμε να κυβερνήσουμε, κύριε Σαμαρά, αλλά για να μπορέσουμε, αυτά τα οποία εμείς αποφασίζουμε, να τα κάνουμε συνείδηση στον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Πρωθυπουργού)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε πολύ χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ας μη βάζουμε, λοιπόν, τρικλοποδιές στην ίδια μας τη χώρα.

Και έχουμε πολλά άλλα ακόμα επίσης θετικά στη διαπραγμάτευση που κάνουμε καθημερινά. Από τις γενικευμένες συντάξεις που ήθελαν να κόψουμε -που δεν έγινε- από τη μείωση των εργαζομένων στα βαρέα και ανθυγιεινά, από τη μαζική απόλυση των δημοσίων υπαλλήλων, μέχρι και το θέμα των εγγυήσεων ακόμα, όλα αυτά είναι θέματα που δεν είναι πλέον στο τραπέζι.

Και στη συνάντηση των Αρχηγών, εγώ ζήτησα από όλους, να είμαστε μαζί σε αυτήν τη διαπραγμάτευση ή συνδιαπραγμάτευση, διότι ξέρω, βλέπω τα προγράμματα και σε πολλά υπάρχουν συγκλίσεις, σε άλλα ίσως όχι, αλλά ας δουλέψουμε πάνω σ' αυτές τις συγκλίσεις.

Δεν θα μνω στη δημοσιογραφική ενασχόληση, ως προς το τι διαμερίφθηκε μεταξύ μας τις προηγούμενες μέρες. Και το λέω αυτό, κύριε Σαμαρά, διότι σας γνωρίζω, γνωρίζομαστε και είστε φίλος μου προσωπικός εδώ και χρόνια, εγώ θεωρώ ότι ήταν μία στιγμή ιστορικής σημασίας. Δεν επετεύχθη αυτό το οποίο θα θέλαμε, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η αναζήτηση συνεργασίας και συναινέσεων δεν πρέπει να είναι διαρκής.

Όμως, πράγματι, δεν θα μείνω στον τρόπο με τον οποίο διαχειριστήκατε αυτήν την πρόταση, θα πω δύο λόγια και γι' αυτό, αλλά αυτό που αποδείχθηκε τελικά είναι ότι δεν είχατε τη διάθεση ουσιαστικής συνεργασίας. Θέλατε, όχι μόνο να παραδώσουμε την εντολή που μας έδωσε ο λαός πρόσφατα και, θα έλεγα, την σχετικά νωπή εντολή, παρά τις μεγάλες δυσκολίες που έχουμε, αλλά και να κάνουμε μετάνοιες, να υιοθετήσουμε το πρόγραμμα, το οποίο απέρριψε ακόμα και το δικό σας κόμμα, Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και να διαπραγματευτούμε από την αρχή, όταν ξέρετε ότι είμαστε σε συνεχείς διαπραγματεύσεις, και μετά να πάμε σε εκλογές -αυτή ήταν η δημόσια τοποθέτηση του κόμματός σας, με διαρροές.

Σας είπα, κύριε Σαμαρά, να γράψουμε τα δύο μεγάλα κόμματα -γιατί όχι και άλλα- ιστορία. Σας είπα, ελάτε να αλλάξουμε σε-λίδα, να αφήσουμε τους τσακωμούς σε μία τόσο κρίσιμη στιγμή,

την ώρα που όλη η υφήλιος ασχολείται μαζί μας και με το πώς δεν θα χρεοκοπήσουμε. Να πάψουμε να δίνουμε σε όλον τον κόσμο την εικόνα μίας χώρας που τσακώνεται και κατασπαράζεται. Γιατί εγώ, προσωπικά, και εμείς, βλέπουμε ως βάση συνεννόησης όχι την πολιτική ήττα του άλλου, ούτε την ταπείνωση του αντιπάλου, αλλά την ειλικρινή προσπάθεια να δημιουργήσουμε κλίμα εμπιστοσύνης και σύγκλισης. Μιας σύγκλισης, όμως, όχι στο μοίρασμα της εξουσίας το οποίο σας είπα δεν είναι το πρόβλημά μου, αλλά σύγκλιση σε πολιτικές για το πού πηγαίνει η χώρα. Αυτή είναι η προϋπόθεση και είναι η προϋπόθεση μιας οποιασδήποτε πολιτικής συνεργασίας, είτε κυβερνητικής είτε μεταξύ των κομμάτων του Κοινοβουλίου.

Προφανώς, αυτό δεν έγινε εφικτό, αλλά θα ήταν για το καλό του τόπου.

Και πιστεύω ότι αυτή η προσέγγισή μου, είναι και το νέο στοιχείο που φέρνουμε για να κλείσουμε μία εποχή της Μεταπολίτευσης. Διότι ειλικρινά, αγαπητοί συνάδελφοι, στη Μεταπολίτευση, υπέβασκε ακόμα μία εμφυλιοπολεμική πόλωση.

Μια πόλωση που δεν επέτρεπε να στήσουμε εκείνες τις δομές και εκείνους τους θεσμούς που οι ίδιοι θα σεβόμασταν. Που δεν θα άλλαζαν με κάθε κυβερνητική αλλαγή. Θεσμούς και αξίες, όπως της αξιοκρατίας –αυτονόητο! Όπως της διαφάνειας –αυτονόητο. Όπως της διαβούλευσης –το αυτονόητο. Όπως της ευνομίας, αντί της ατιμωρησίας, το αυτονόητο που ζητά ο πολίτης, είτε είναι στην πλατεία, είτε οπουδήποτε αλλού προκειμένου να χτυπηθούν τα εξωθεσμικά κέντρα, που θέλουν να αιχμαλωτίζουν την πολιτική ζωή του τόπου. Είχαμε αυτή την ευκαιρία, να δουλέψουμε μαζί πάνω σ' αυτό. Αυτό είναι το πραγματικό στοίχημα της εθνικής συνεννόησης, πέραν της συγκυρίας, πέραν της κρίσης, την οποία σήμερα αντιμετωπίζουμε, που βεβαίως είναι απόρροια όλων αυτών, για τα οποία μίλησα προηγουμένως.

Την Τετάρτη, λοιπόν, ναι, αγαπητοί συνάδελφοι, έκανα μια υπέρβαση. Μια προσωπική υπέρβαση, όχι για να φυγομαχήσω, όχι για να παραιτηθώ από οποιαδήποτε μάχη, αλλά για να πω σε όλους «ελάτε να δώσουμε τη μάχη μαζί!». Ελάτε, επιτέλους, να δώσουμε τη μάχη μαζί! Να δείξουμε ότι αλλάζει ο πολιτικός πολιτισμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Όχι κύριοι, δεν φυγομαχώ, δεν θα φυγομαχήσω, όπως κάποιοι άλλοι έκαναν, θα δώσω και θα δώσουμε τη μάχη για την Ελλάδα. Η ουσία της πρωτοβουλίας που πήρα την Τετάρτη, δεν είχε καμμία σχέση με οφίτσια, με καρέκλες, με πλειοψηφίες, με συσχετισμούς ή με γκάλοπ. Είχε σχέση, αφ ενός, με την ανάγκη, την ώρα που κρινόμαστε από φίλους στο εξωτερικό και από εταίρους ή που μας χτυπούν οι διεθνείς αγορές, να δείξουμε ότι, με μια φωνή, εμείς λέμε «ναι, και θέλουμε, και μπορούμε να προχωρήσουμε ως Έλληνες». Και αφ ετέρου, είχε σχέση με την ανάγκη να αλλάξουμε το πολιτικό πρότυπο στη χώρα μας, μέσα σε μια μεγάλη κρίση, οικονομική και κοινωνική, όπου απαιτεί ο πολίτης, η κοινωνία μας, τεράστιες αλλαγές που έχει εντοπίσει, που έχουμε εντοπίσει όλοι μας, αλλά δεν έχουμε τολμήσει ως πολιτικό σύστημα να αγγίξουμε και να αλλάξουμε.

Γι' αυτό μιλώ, για να πάμε μαζί και να συνεργαστούμε, όχι προσχηματικά. Να φτιάξουμε, πραγματικά, εκείνες τις απαραίτητες ρυθμίσεις και να πάμε στον ελληνικό λαό με δημοψήφισμα, για να θεσπιστεί ξανά, η δημοκρατία στον τόπο μας με οξυγόνο, αυτό που ζητάνε πάρα πολλοί. Σας το είπα στο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών -και οι συνάδελφοι που ήταν εκεί, μπορούν να πιστοποιήσουν τη διάθεσή μου και την αγωνία μου για αυτού του είδους τη συνεργασία. Υπάρχουν άλλωστε και τα Πρακτικά που, κάποια στιγμή, η ιστορία θα τα κρίνει.

Είχαμε την τεράστια ευκαιρία να συμφωνήσουμε, να αλλάξουμε πολλά, ακόμα πιο δυναμικά, αν δουλέψουμε πολλά κόμματα μαζί. Και αυτήν την ευκαιρία, όπως το χειριστήκατε, την τορπιλίσατε εν τη γενέσει της. Δεν είναι το ζητούμενο να μιλήσουμε για επικοινωνιακή διαχείριση, αλλά κοιτάξτε, όταν δύο άνθρωποι μιλούν για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, για ένα τόσο ευαίσθητο ζήτημα, και δεν έχουν τελικά φθάσει σε καμμία συμφωνία, αλλά είναι μια πρώτη, μια προκαταρκτική συζήτηση, η οποία διαρρέει μετά στον Τύπο, αυτό, είναι ήδη ένα δείγμα τού κατά πόσο μπορεί να υπάρχει εμπιστοσύνη και αξιοπιστία για πε-

ραιτέρω συνεργασία. Δεύτερον. Σκεφθείτε αυτές τις μέρες μια διαπραγμάτευση, που δεν ξέραμε πού θα καταλήξει και αν θα κατέληγε, με μια χώρα που θα φαινόταν ότι είναι ακυβέρνητη. Αυτό θέλαμε; Αυτό ήταν σοβαρό; Δεν μπορούσε, λοιπόν, μέσα σε αυτές τις συνθήκες να γίνει αυτή η οποιαδήποτε συνεργασία.

Προφανώς είτε εσείς, είτε λόγω πιέσεων και μέσα στο κόμμα σας, αυτή η μεγάλη κίνηση ήταν πολύ δύσκολη. Ίσως να ελπίζετε στη φθορά τη δική μας, τη δικιά μου, ώστε να μπορείτε να επανέλθετε αμετανόητοι και να συνεχίσετε από εκεί όπου αφήσατε την Ελλάδα το 2009. Εγώ, πραγματικά, θέλω να πιστεύω διαφορετικά, παρά τη δυσκολία της προηγούμενης εβδομάδας. Θέλω, να πω και κάτι άλλο, όμως επειδή πολλοί μίλησαν για τη σημερινή Κυβέρνηση, για ένα ΠΑΣΟΚ ενωμένο και δυνατό. Ναι, εμείς επιδιώκουμε συνεργασίες και συναινέσεις και θα επιδιώκουμε συνεργασίες και συναινέσεις.

Από την άλλη μεριά, δεν παίζουμε με τους θεσμούς και αναλαμβάνουμε πλήρως τις ευθύνες μας ενώπιον του ελληνικού λαού.

Αυτή η Κυβέρνηση, αυτή η παράταξη, αυτή η Κοινοβουλευτική Ομάδα, θα σηκώσει το βάρος των αλλαγών, θα σηκώσει το βάρος του αγώνα, έστω και με δυσκολίες, έστω κι αν μας λαβώνουν πολλές φορές αυτές οι δυσκολίες, για να φτιάξουμε την Ελλάδα καλύτερη. Και θα τη φτιάξουμε καλύτερη. Όσοι πιστοί προσέλεθε.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Όσοι θέλετε, ανοιχτές είναι οι αγκάλες. Αλλά, όχι μικροκομματικά παιχνίδια πια, αυτήν την εποχή της μεγάλης κρίσης. Είμαι ανοιχτός να συνεχίσουμε τις προσπάθειες συναινέσεων, συνεργασιών και συνεννοήσεων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Δεν θέλουν, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Εγώ θέλω να είμαι ανοιχτός, έως ότου το πετύχουμε αυτό κι αν δεν το πετύχουμε αυτό τώρα, θα το πετύχουμε μετά από ένα χρόνο ή μετά από δύο έως τρία χρόνια.

Δεν μιλώ αναγκαστικά για κυβερνήσεις συνεργασίας, αλλά για να μπορούμε να βάλουμε τις βάσεις μίας θεσμοθετημένης δημοκρατίας, η οποία θα είναι σεβαστή απ' όλους. Να βάλουμε τις βάσεις μιας ευνομίας κάθε κυβέρνησης, κάθε πολιτικού κόμματος, και του ίδιου του πολίτη, που θα σεβεται και θα αγαπά πια αυτήν την πολιτεία, την οποία σήμερα βλέπει ως ξένη. Αλλά έως ότου αυτό γίνει πραγματικότητα, ναι, αυτή η Κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη, που έκανε τεράστιο έργο, και αυτή, που θα κάνει τεράστιο έργο, αναλαμβάνει και θα αναλαμβάνει τις ευθύνες της και θα το κάνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για τη σωτηρία και την αλλαγή της Ελλάδας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς έχει το λόγο για τη δευτερολογία του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):

Για την «ας πούμε» δευτερολογία που δεν προβλέπεται. Έχω σταχυολογήσει ορισμένα ζητήματα και θέματα τα οποία ακούστηκαν και για τα οποία θα ήθελα να απαντήσω.

Κύριε Παπανδρέου, το πολιτικό ερώτημα που σας έθεσα, ερώτημα που το έχει στα χείλη του όλος ο ελληνικός λαός, είναι πώς ένας Πρωθυπουργός που παραιτείται το πρωί, μπορεί το απόγευμα να ξαναγεννηθεί φέρελπις Πρωθυπουργός; Σε αυτό οφείλετε απάντηση.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντί απαντήσεως μιλάτε παραπολιτικά και όχι πολιτικά. Τώρα όμως βγάλατε και τη μάσκα, βγάλατε τη λεοντή, βγάλατε το προσωπίο.

Ως προς το θέμα της συναίνεσης, εσείς δεν ήσασταν που δεχόσασταν να πορευτούμε μαζί μέσα από πολλά σημεία του Заπ-2009 στη συνδιαπραγμάτευση και μου δείχνετε τα θετικά στοιχεία της δικής μας πρότασης;

Είπατε όμως ότι έχετε ντοκουμέντα, στοιχεία αποδεικτικά -αλλιώς είναι λόγια αέρα και verba volant, φεύγουν, εξαφανίζονται- ότι υπάρχουν αντιρρήσεις στην πολιτική του Ζαππείου 2 από τους ξένους ηγέτες, από τον Φιγιόν μέχρι τον Μπαρόζο, ή οποιονδήποτε άλλο θέλετε εσείς, τον οποίο συνάντησα. Έχετε κάποια τέτοια δήλωσή τους;

Θέλετε να σας πω εγώ τι δηλώσεις έκαναν; «Προτείνουμε, θα θέλαμε, προτρέπουμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση να πάει μαζί με την Κυβέρνηση στην εξέλιξη αυτής της κρίσης, να ψηφίζουν μαζί». Ακούσατε ποτέ, ότι διαφωνούμε στο συγκεκριμένο με τον κ. Σαμαρά, που λέγεται πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας; Θα έρθω και σ' αυτό.

Εκτός αν θεωρείτε ότι επειδή κάποια εφημερίδα από κάποιο φίλο δημοσιογράφο -που ήταν και Έλληνας, δικός σας προφανώς- είπε ότι το περιβάλλον του Γάλλου Πρωθυπουργού είπε κάτι, είναι δυνατόν να στεκόμαστε σ' αυτά τα θέματα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ ησυχία.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εγώ όμως, θα σας πω κάτι. Να ψηφίσω μαζί σας ήθελα. Διαπραγματεύεται, κύριε Παπανδρέου, κανείς, όταν κανείς διαφωνεί.

Εγώ θα ήθελα να σας ρωτήσω πού διαφωνείτε.

Και επειδή θεωρείτε -και ορισμένοι κάγχασαν- ότι υπάρχουν δήθεν στοιχεία από το εξωτερικό τα οποία δείχνουν ότι διαφωνούν με μένα σε συγκεκριμένα θέματα, εγώ θα σας πω την τελευταία σημερινή άποψη -την έχει το «ΒΗΜΑ»- της τρώικας. Είναι το σχέδιο της τρώικας, ολόκληρη η τελευταία έκθεση της τρώικας για την πέμπτη δόση. Λέει λοιπόν: «Η αποστολή διαπίστωσε -σημεία σύγκλισης μεταξύ της Κυβέρνησης και των προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας -η τρώικα το λέει- η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει ένα εκτεταμένο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, ενώ υπάρχει σύγκλιση απόψεων του κόμματος σε ό,τι αφορά τις περισσότερες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που αποσκοπούν στην τόνωση της ανάπτυξης».

Επιπλέον, ένας αριθμός μέτρων του προγράμματος σταθεροποίησης -της Νέας Δημοκρατίας- όπως είναι η υιοθέτηση ενός σχήματος εργασιακής εφεδρείας για τους πλεονάζοντες δημοσίου υπαλλήλους, η κατάργηση ή συγχώνευση δημοσίων υπηρεσιών, η κατάργηση των φορολογικών προνομίων, τα αντικειμενικά κριτήρια για τους αυτοαπασχολούμενους και τα μέτρα για την καταπολέμηση της σπατάλης στην υγεία, έχουν ληφθεί από το οικονομικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας».

Η εφημερίδα παραλείπει να βάλει ότι επίσης αναφέρει εδώ η τρώικα ότι συμφωνεί -η τρώικα- με τη Νέα Δημοκρατία -και όχι με σας- για την ανάγκη συμψηφισμού και για την ανάγκη να γίνουν κινήσεις για τα διαρθρωτικά ταμεία.

Επομένως, όσον αφορά αυτό το οποίο εγώ είπα προηγουμένως για τα διαρθρωτικά ταμεία και για το ΕΣΠΑ, όσον αφορά αυτά τα οποία είπα προηγουμένως για όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία θα μπορούσατε να κάνετε στην Ευρώπη, πού είναι η διαφωνία που έχουν οι ξένοι, εφόσον η τρώικα συμφωνεί, κύριε Παπανδρέου;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, να κάνετε ησυχία.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Όμως, εν πάση περιπτώσει, επειδή ίσως πιστεύετε ότι, πράγματι, στα πάντα διαφωνείτε με μένα, θα ήθελα να κοιτάξετε και πάλι τις προ εβδομάδος δηλώσεις, που είναι και αναρτημένες στο διαδίκτυο, των σημερινών υπευθύνων της οικονομικής σας πολιτικής, των νέων υπευθύνων της οικονομικής σας πολιτικής, οι οποίοι μιλούν για επαναδιαπραγμάτευση, μιλούν για την ανάγκη να μειωθούν οι φόροι, μιλούν για την ανάγκη να βγούμε -δική τους λέξη, δική μου έκφραση- «μια ώρα αρχύτερα από το μνημόνιο» και σήμερα είναι αυτοί οι οποίοι βρίσκονται στην υπεύθυνη θέση του Υπουργείου Οικονομικών.

Επομένως, μην προσπαθείτε να φτιάχνετε από μόνος σας δήθεν διαφορές στα πάντα. Είναι ξεκάθαρο ότι η δική μας η πρό-

ταση, είναι πρόταση η οποία πρέπει να απασχολήσει τον ελληνικό λαό, εσάς, την Κυβέρνηση, πρόταση εκείνου που πρέπει να γίνει.

Και μετά, βέβαια, μιλάτε για παραπληροφόρηση. Τώρα το είπατε. Εγώ απαντώ σ' αυτά που είπατε. Μιλάτε για λιβέλους, που κατά την άποψή μας, γράφονται στα κυβερνητικά γραφεία της Αθήνας. Άλλωστε, δεν είναι δύσκολο να γράφете λιβέλους για πρόσωπα, όπως είναι ο Σαμαράς. Γράψατε και είπατε λιβέλους για ολόκληρη την Ελλάδα, ότι είναι σε «Τιτανικό» και διεφθαρμένη, όπως κάνατε στο εξωτερικό τόσο καιρό, κύριε Παπανδρέου! Είναι γνωστό το έργο για σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ζητάτε συναίνεση. Εμείς προτείνουμε επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου, για να πετύχει η Ελλάδα. Εσείς μας εμποδίζατε, όταν εμείς θέλαμε να κάνουμε τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, όπως για παράδειγμα, τις ιδιωτικοποιήσεις, για να αποτύχουμε εμείς τότε ως κυβέρνηση. Εμείς δεν το θέλουμε αυτό. Εμείς θέλουμε να πετύχετε για να πετύχει η Ελλάδα! Όμως, δεν μπορείτε να το πετύχετε με τη λάθος συνταγή.

Κάτι αφήσατε να εννοηθεί -αφού βέβαια με καθυβρίσατε- για το ότι θα θέλατε και πάλι να υπάρχει μια συνέχιση αυτής της προσπάθειας. Μα, εσείς το απορρίψατε. Τι πίσω-μπρος είναι αυτό; Όμως, προσέξτε, μη βιάζεστε κιόλας, κύριε Παπανδρέου. Διότι πιστεύω ότι θα έρθουν και πάλι οι κομματικοί σας «κηπουροί» με τα κλαδευτήρια για να απαγορεύσουν να γίνει αυτό το πράγμα και πάλι, κύριε Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ένα άλλο σημείο, το οποίο επίσης θέλει απάντηση, είναι το εξής. Μιλήσατε για την Πορτογαλία. Η Πορτογαλία στο μνημόνιο της προβλέπει ειδικές πρόνοιες-μέριμνες για τους ανέργους -λέξη άγνωστη σήμερα στο ΠΑΣΟΚ- και λέει ότι μία από τις κεντρικές στοχεύσεις του μνημονίου είναι να μειωθεί η ανεργία ιδιαίτερα στα νέα παιδιά.

Η Πορτογαλία μετά, μείωσε τις συντάξεις μόνο σε εκείνους που έχουν πάνω από 1.500 ευρώ. Εμείς τις μειώσαμε και για τα 700 ευρώ. Στην Πορτογαλία -προσέξτε, γιατί υπάρχει λογική σε αυτό, εσωτερική, οικονομική λογική- επειδή ακριβώς αύξησαν το κατώτατο ωρομίσθιο κατά 1 ευρώ, για να ισοφαριστεί το δημοσιονομικό αυτό γεγονός, κατόρθωσαν να μειώσουν κατά 50% τις εργοδοτικές εισφορές για τους χαμηλόμισθους. Με άλλα λόγια, να δοθεί το μεγάλο κίνητρο στην εργοδοσία για να προσλάβει χαμηλόμισθους, ανθρώπους που έχουν ανάγκη.

Και γιατί; Σας το επαναλαμβάνω. Το είχα πει και για τις συντάξεις. Γιατί; Γιατί αυτοί που έχουν χαμηλό μισθό ή χαμηλή σύνταξη, ξεδεύουν όλο το μισθό τους και όλη τη σύνταξή τους στην αγορά. Όταν αυτή τη μειώνετε, αφαιρείτε ολόκληρο αυτό το εισόδημα από την αγορά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Για έντεκα Υπουργούς μόνο, όχι για σαράντα ένα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Θέλω, επίσης, να πω ότι μιλήσατε για το χρέος, το δυσβάσταχτο, που σας άφησε δήθεν η Νέα Δημοκρατία. Επειδή και στα οικονομικά έχετε γίνει πρύτανης της συκοφαντίας, εγώ θα θελήσω να σας πω ότι στο μόνιμο τροπάριο του ΠΑΣΟΚ για τα 125 δισεκατομμύρια που άφησε η Νέα Δημοκρατία, ότι μεγάλωσε το χρέος δηλαδή κατά 125 δισεκατομμύρια, θα πρέπει να πάρετε μία απάντηση.

Και η απάντηση είναι η εξής: 45 δισεκατομμύρια από αυτά, κύριε Παπανδρέου, είναι αναχρηματοδότηση χρέους από παλιά δάνεια του ΠΑΣΟΚ, τα οποία έληξαν και έπρεπε να ανανεωθούν. Μένουν 80 δισεκατομμύρια. Από αυτά τα 80 δισεκατομμύρια, το 62,5% πήγε για εξυπηρέτηση του χρέους, δηλαδή για τόκους από χρέη που είχε συνάψει το ΠΑΣΟΚ, το 12,5% πήγε για εξοπλιστικά προγράμματα, δηλαδή για πληρωμές προμηθειών που είχαν συναφθεί επί ΠΑΣΟΚ, το 9% πήγε για πληρωμές κοινωνικής ασφάλισης, ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΙΚΑ, για συγκεκριμένα θέματα τα οποία είχαν συναφθεί επί ΠΑΣΟΚ, το 3,3% για τα χρέη των νοσοκομείων, που μας αφήσατε εμείς να τα πληρώσουμε τότε, 4% ήταν οι λοιπές υποχρεώσεις που αφήσατε. Έτσι η καθαρή συμβολή στα πέντε χρόνια της Νέας Δημοκρατίας στο χρέος που μεγάλωσε για τη Νέα Δημοκρατία δεν είναι 125 δισεκατομμύρια.

Αποτελεί αυτό τερατολογία. Είναι μόλις 7 δισεκατομμύρια, κύριε Παπανδρέου!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτή είναι η αλήθεια των αριθμών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ησυχία, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αυτό που απομένει να μάθουμε είναι γιατί με όσα κάνατε ή με όσα παραλείψατε να κάνετε οδηγήσατε τη χώρα συνειδητά στο μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είπατε για τις διαρροές. Ο κ. Πεταλωτής οι Βουλευτές σας, οι Υπουργοί σας –αν θέλετε λέω ονόματα, αλλά δεν είναι ανάγκη– ήταν εκείνοι οι οποίοι έπλεκαν το εγκώμιό σας στις τηλεοράσεις για την ηρωική σας απόφαση, για την κίνηση που συμφωνήσαμε! Πού πήγε ο ηρωισμός; Πού εξατμίστηκε αυτή η υπέρβασή σας; Εγώ την τορπίλισα;

Αποφασίσατε, κύριε Παπανδρέου, συμπίεση και την ακυρώσατε για πολιτικά κουτσομπολιά και διαρροές; Ακυρώσατε τη σωτηρία της χώρας για ένα πολιτικό κους-κους, κύριε Παπανδρέου;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και έρχομαι στο θέμα του κ. Καρτζαφέρη, το μόνο κόμμα που στη Βουλή κάνει αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση. Άλλο γεγονός αυτό.

Μια συμβουλή, κύριε Παπανδρέου: Να τον ακούτε τον σύμβουλό σας. Δικαίως διαμαρτύρεται. Δεν του έχετε φερθεί καλά. Εγώ πιστεύω πάντως σήμερα ότι ενέκρινε τη νέα σας Κυβέρνηση. Δεν έχει σημασία αν θα την ψηφίσει ή όχι. Την ενέκρινε. Πάντως, κοιτάξτε, δώστε του σημασία. Δεν βλέπετε πόσο σας αγαπάει; Σας είπα να τον κάνετε Υπουργό και εσείς τον κάνατε Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο. Δικαίως διαμαρτύρεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να αναφερθώ στο θέμα ότι έχετε έτοιμη μια άλλη οικονομική πολιτική. Θέλω να σας πώ δέκα μέρες πριν –δεν άλλαξαν δα τόσο τα πράγματα έκτοτε– στην εκπομπή «Φακέλους» όπου ο κ. Παπακωνσταντίνου ερωτώμενος είπε αυτολεξεί: «Εστω ότι εγώ φεύγω αύριο το πρωί. Και λοιπόν; Θα υπάρχει άλλη οικονομική πολιτική; Αυτός ο οποίος θα με αντικαταστήσει, θα κάνει άλλη οικονομική πολιτική, διαφορετική; Υπάρχει τέτοιο περιθώριο για μια άλλη, διαφορετική οικονομική πολιτική;».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω με το θέμα του δημοψηφίσματος.

Κύριε Παπανδρέου, είναι χρήσιμο να καταλάβετε ότι στα θέματα των αναγκών αλλαγών του Συντάγματος, η Νέα Δημοκρατία προετοιμάζει συγκεκριμένες θέσεις, τολμηρές μεταρρυθμίσεις, ρηξικέλευστες προτάσεις, τις οποίες εδώ και καιρό έχουμε ανακοινώσει ότι ετοιμάζουμε και σύντομα θα έχετε τα νέα μας. Από εκεί και πέρα οτιδήποτε είναι για το καλό του τόπου και συμφωνούμε, να συμφωνήσουμε. Οτιδήποτε σχετίζεται με δημοψηφίσματα διχαστικά, με νέες περιπέτειες –σας το είπα και πριν– πιστεύω ότι θα είναι παιχνίδι με τους θεσμούς και δεν πρέπει να γίνει.

Δεν εκτονώνεται ο λαός με αυτόν τον τρόπο. Ο λαός άλλη πολιτική ζητάει. Και η καλύτερη πολιτική που ζητάει, αν το πάτε με δημοψήφισμα, κύριε Παπανδρέου, είναι οι εκλογές!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Επειδή και η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός συμφωνούν απολύτως στις ιδιωτικοποιήσεις, θα ήθελα να υπογραμμίσω το εξής.

Κάθε μία ιδιωτικοποίηση έχει και διαφορετική επίπτωση. Αν θέλετε, έχετε και έναν ιδιαίτερο σκοπό. Δεν είναι γενικά «ιδιωτικοποιήσεις». Και είναι προαποφασισμένες και προσχεδιασμένες.

Θέτω το εξής ερώτημα, όχι στα κόμματα που συμφωνούν, εμ-

μέσως στο λαό: Τι σημαίνει ιδιωτικοποίηση της κρατικής αμυντικής βιομηχανίας; Σημαίνει ή δεν σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη εξάρτηση και στην τελευταία βίδα; Σημαίνει. Και είναι προαποφασισμένο, μη λέτε τώρα για το χρέος.

Είχα κάνει περιοδεία στην «ΠΥΡΚΑΛ» Υμηττού. Μου είπε το Σωματείο –και ξέρετε τη σύνθεσή του– ότι όταν ο κ. Σπύρος Κουβέλης –μέχρι πρότινος Υφυπουργός Εξωτερικών– έκανε περιοδεία στην «ΠΥΡΚΑΛ», δηλαδή το 2009 –πριν τις εκλογές– αφού περιδιάβασε το χώρο της «ΠΥΡΚΑΛ» –και φαντάζομαι ότι οι εργαζόμενοι θα του είπαν αυτά που μου είπαν και μένα, να πάρουν παραγγελίες για το στρατό– τους απάντησε ότι η περιοχή είναι καταπληκτική για να γίνει το δεύτερο Γκάζι της Αθήνας. Μαγεύτηκε από την περιοχή. Ίσως πήγε για πρώτη φορά. Τι σημαίνει αυτό; Ο χώρος της αμυντικής βιομηχανίας να μετατραπεί σε φιλέτο για να γίνει το δεύτερο Γκάζι της Αθήνας.

Δεύτερον, έχετε σκεφτεί τι σημαίνει η αλλαγή που επιφέρετε στο χώρο του ΙΓΜΕ; Δεν στέκομαι στις επιπτώσεις στους εργαζόμενους, γιατί και στην «ΠΥΡΚΑΛ» και στο ΙΓΜΕ και παντού υπάρχουν επιπτώσεις. Σημαίνει ότι εκχωρείτε το δικαίωμα στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και στις ιδιωτικές ερευνητικές μονάδες –αυτές που ενδιαφέρονται, αν θέλετε– να εκμεταλλευτούν τον ορυκτό πλούτο της χώρας, να ερμηνεύσουν τα πράγματα όπως θέλουν και να αρθούν τα όποια εμπόδια υπάρχουν είτε σε οικονομική ή στον άλφα ή στον βήτα τρόπο αξιοποίησης εδαφών. Επομένως η κάθε ιδιωτικοποίηση έχει συγκεκριμένο ρόλο.

Αν δεν κάνω λάθος, ο κ. Σαμαράς είπε ότι χτες το βράδυ ακούστηκε κάτι πολύ σημαντικό από τον Πρόεδρο της Ευρωζώνης. Πραγματικά το άκουσα κι εγώ στις ειδήσεις. Κάνει την πρόταση να δοθεί ξεχωριστή βοήθεια στην ελληνική Κυβέρνηση –γιατί βεβαίως έχουν δει ότι η ελληνική Κυβέρνηση δεν έχει κανένα πρόβλημα, όλα τα κάνει, όλα τα σφάζει και όλα τα μαχαίρωνει– και να δοθεί χρήμα χωρίς καμμία άλλη δέσμευση για να ολοκληρωθούν τα δημόσια έργα τα οποία έχουν ξεμείνει από χρηματοδότηση από το κράτος.

Εμείς αναρωτιόμαστε: Για ποια δημόσια έργα μιλάμε; Δημόσια έργα βέβαια να γίνονται. Όταν όμως οι ιδιωτικές επιχειρήσεις έκαναν σύμπραξη με το ελληνικό δημόσιο για να αναλάβουν έργα δρόμων ή το μεγάλο τούνελ στα Τέμπη, το μεγαλύτερο στα Βαλκάνια, και αυτήν τη στιγμή έμειναν από κρατική χρηματοδότηση, οι τράπεζες δεν τους δίνουν εγγυήσεις και διαπιστώνουν, όπως λένε οι ίδιες, ότι λόγω της κρίσης δεν θα περνάνε τόσα αυτοκίνητα από τα διόδια. Τότε βεβαίως απολύουν τους εργαζόμενους, «σπάνε» τη συμφωνία και έρχεται τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση εξ αντικειμένου να εξασφαλίσει αυτές τις ιδιωτικές εταιρείες. Δεν το κάνει για το λαό.

Θα μου πείτε ότι άμα λειτουργήσουν αυτές οι επιχειρήσεις για έξι μήνες, ένα χρόνο, όσο χρειάζεται, αυτές που έχουν απολύσει θα προσλάβουν τώρα καινούργιους εργαζόμενους και μάλιστα τους νέους δεκαοκτώ έως είκοσι πέντε χρονών με το γνωστό αισχρό –με συγχωρείτε για την έκφραση– μισθό και τις απλήρωτες υπερωρίες. Θα τελειώσουν τα έργα, αλλά οι εταιρείες αυτές εκμεταλλεύονται. Επομένως, ό,τι και να μας κάνει ο κ. Γιούνγκερ ή οτιδήποτε προτείνει, εμείς ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι η γαλαντομία δεν συνδέεται με τη βελτίωση της ζωής του λαού.

Ο κύριος Πρωθυπουργός στη δευτερολογία του –δεν το πρόσεξα, μπορεί να το έκανε και στην πρωτολογία του– μίλησε για τα εξωθεσμικά κέντρα, αλλά και επί Νέας Δημοκρατίας ο κ. Καραμανλής μιλούσε για τα εξωθεσμικά κέντρα. Κάθε φορά γίνεται λόγος για τα εξωθεσμικά μέτρα όταν υπάρχει η αυτογνωσία ότι έχει μειωθεί έως και συρρικνωθεί η κοινωνική βάση που στηρίζει το εκάστοτε κόμμα, τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, όταν η εκλογική βάση –πείτε το όπως θέλετε– έχει συρρικνωθεί. Τότε θυμόμαστε τα εξωθεσμικά κέντρα και κυρίως όταν αυτά τα εξωθεσμικά κέντρα λειτουργούν εναντίον ενός αντίπαλού μας. Υπάρχουν τα εξωθεσμικά κέντρα, δεν τα αμφισβητούμε καθόλου, μόνο που πολλά απ' αυτά είναι οι αόρατοι μηχανισμοί θεσμικών, θεσμικότατων κέντρων στα οποία μετέχετε και αυτό έχει μια σημασία.

Θα ήθελα να σταθώ στο ότι πίσω από την ιστορία της συναίνεσης των δύο κομμάτων και της επέκτασης και σε άλλα μικρότερα κόμματα βρίσκονται και εξωθεσμικά κέντρα, όχι μόνο τα

θεσμικά. Δεν είναι καθόλου τυχαίο. Θέλω να αναφερθώ στο λαό ο οποίος βλέπει το πολιτικό σύστημα πιο πολύ, τα φορτώνει όλα στο πολιτικό σύστημα κι όχι και στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες στην οικονομία. Ο λαός βλέπει ένα φαινόμενο, δηλαδή ότι εναλλάξ τα διάφορα θεσμικά και εξωθεσμικά κέντρα μεταφέρουν την εμπιστοσύνη τους από το ένα κόμμα στο άλλο, ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ. Θυμάστε τη μετατόπιση υπέρ της Νέας Δημοκρατίας το 2004 και τη μετατόπιση υπέρ του ΠΑΣΟΚ το 2009. Αυτό αποδεικνύει ότι και τα δύο κόμματα υπηρετούν το ίδιο σύστημα και δεν επιβεβαιώνει διαπλοκές.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να πω ότι εγώ καταλαβαίνω τα κόμματα εξουσίας να μιλάνε για διαπλοκές γιατί αυτός είναι ο συνηθισμένος πόλεμος μεταξύ τους.

Αλλά να μιλάνε και δυνάμεις που λένε ότι είναι στον αριστερό χώρο για τις διαπλοκές των κομμάτων με τους επιχειρηματίες; Οι άνθρωποι δεν έχουν διαπλοκές, εκφράζουν τα συμφέροντα των επιχειρηματιών. Ιδιαίτερες διαπλοκές μπορεί να υπάρχουν σε κάποια στελέχη αλλά αυτό είναι το λιγότερο. Δεν καταλαβαίνω. Τι διαπλοκές; Το κράτος των επιχειρηματιών είναι το πολιτικό σύστημα των επιχειρηματιών, ή η Κυβέρνηση. Δεν μπορούν να καταλάβω τι είδους, δηλαδή, διαπλοκές; Εξωθεσμικά κέντρα και όλο ο νους μας πάει να ψάξουμε πραγματικά το συνωμοτικό, αυτό που υπάρχει πίσω. Αυτό που βλέπουμε σήμερα και αυτό που βλέπει ο ελληνικός λαός με βάση την πείρα του, μπορεί πολύ καλά να το ερμηνεύσει.

Και όντως τα εξωθεσμικά κέντρα, ενδεχομένως, να έχουν και διαμάχη μεταξύ τους. Για την Ελλάδα πάντως έχουν επιλέξει κυβερνήσεις οικογενειακές, κυβερνήσεις κεντροδεξιές ή κεντροαριστεράς συνεργασίας, ανάλογα με τις συνθήκες. Και αυτό γιατί ακριβώς βλέπουν ότι υπάρχουν θετικές διεργασίες μέσα στο λαό. Και αυτές θέλουν να τις κόψουν με το μαχαίρι, να τις ανακόψουν κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Τέλος, υπάρχει ένα θέμα το οποίο αν θέλετε και εδώ εκφράζει τη δική μας ουσιαστική διαφορά με όλα τα άλλα κόμματα. Θα μου πείτε, μια είναι η ουσιαστική διαφορά; Έτσι όπως θα τη θέσω αυτή είναι μια ουσιαστική πλευρά της μιας και βασικής διαφοράς μας με τα άλλα κόμματα. Αν θα δείτε όλα τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση, που προτείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και που αυτά τα κάνουν και σοσιαλδημοκρατικά και φιλελεύθερα κόμματα, έχουν ένα στόχο, να μειώσουμε δηλαδή το εργασιακό κόστος.

Ο όρος «εργασιακό κόστος» στην κομματική μας φιλολογία δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει κόστος εργασιακό. Δεν υπάρχει εργασιακό κόστος ιδιαίτερα στον τομέα της υλικής παραγωγής, στον τομέα της παραγωγής εμπορευμάτων, σε ό,τι πουλιέται, εν πάση περιπτώσει, από βελόνα μέχρι πυραύλους. Δεν υπάρχει. Διότι ακριβώς εκεί παράγεται αυτό που συνήθως εδώ λένε υπεραξία - και εννοούν το κέρδος. Εκεί παράγεται η πραγματική υπεραξία. Και από αυτή διανέμεται στον τομέα του εμπορίου και αλλού.

Ένα μέρος της εργασίας είναι απλήρωτο. Δεν κοστίζει ο εργάτης. Αφού δεν πληρώνονται για όλα. Είναι χωρίς κόστος. Αυτό βεβαίως φαίνεται λίγο παράξενο. Για την αστική λογιστική το καταλαβαίνουμε. Το μεταφέρουν στο κεφάλαιο, στο κόστος. Δεν είναι μικρή η διαφορά αυτή. Δεν είναι καθόλου μικρή διαφορά. Και δεν είναι για μας κόστος, τα χρήματα και τα μέσα που απαιτούνται για την αναπαραγωγή αυτής της εργατικής δύναμης: για την παιδεία, για την υγεία, για τον πολιτισμό, για την αναψυχή κ.λπ..

Το γεγονός της μείωσης του εργασιακού κόστους το μπερδεύουν στον κόσμο και το χρησιμοποιούν ακριβώς για να πάνε τις αμοιβές του δημοσίου στον ιδιωτικό τομέα. Σου λέει, ο δημόσιος μας κοστίζει περισσότερο από τον ιδιωτικό. Δεν είναι ακριβώς έτσι. Βεβαίως οι μισθοί του δημοσίου ήταν ανώτεροι γιατί είναι πολιτική συμμαχιών, πάντα όμως και οι μισθοί του δημοσίου και στις ΔΕΚΟ και στο εμπόριο ήταν τέτοιοι που να μην ανατρέσουν τη λογική του μέσου ποσοστού κέρδους.

Αυτά δεν είναι για τους οικονομολόγους που μιλάνε στην πλατεία Συντάγματος. Αυτό είναι για τον απλό εργάτη, για τον απλό υπάλληλο. Δεν είναι για τους διάφορους κυρίους των λόμπι, των οποίων τα βιογραφικά αν θα κοιτάξετε θα δείτε ότι ο καθένας

είναι σε πέντε ΜΚΟ. Μέχρι και διαπραγματευτές σε κυβερνήσεις έχουν κάνει και τώρα βγήκαν στο πεζοδρόμιο και δίνουν εναλλακτικές λύσεις. Αυτά είναι για τον απλό λαό.

Και ένα τελευταίο. Είναι φυσικό να μας απασχολεί η ανεργία, οι συντάξεις πείνας, οι χαμηλοί μισθοί κ.λπ. Τούτη η περίοδος όμως είναι περίοδος εφαρμογής και προώθησης της νέας δομής του ΝΑΤΟ, για την οποία βεβαίως υπάρχει γενική συμφωνία. Δεν έχω ακούσει να υπάρχει διαφωνία στα περισσότερα κόμματα της Βουλής. Και μάλιστα εδώ θα τα προπαγανδίσουμε και σαν κάτι θετικό, ότι το ΝΑΤΟ τώρα καταργεί τα κοστοβόρα στρατηγεία. Έχουμε μόνο ένα στη Γερμανία και ένα στη Νάπολη της Ιταλίας. Όχι μόνο αυτό. Θα μας πουν κιόλας -και ο προηγούμενος υπουργός τα έλεγε και ο σημερινός- ότι τώρα πια, που μετατοπίζονται τα ναυπηγεία στη Γερμανία και την Ιταλία και κατά κάποιο τρόπο υποβαθμίζονται η Λάρισα, η Σμύρνη κ.λπ., δεν έχουμε κανένα πρόβλημα, γιατί κάποιο τρόπο ξεφεύγουμε από τις όποιες διαφορές υπάρχουν με το Αιγαίο.

Το αντίθετο, τώρα θα έχουμε μικρές, ευέλικτες μονάδες για τις επιχειρησιακές κατευθύνσεις. Και, βεβαίως, τώρα ακριβώς και από τη Γερμανία και από την Ιταλία θα κάνει κομμάτι το ΝΑΤΟ. Και μάλιστα, το ΝΑΤΟ το οποίο έχει καταργήσει τους λεγόμενους εθνικούς χώρους.

Και βλέπετε τώρα, έχουμε τη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ανάγει σε πρώτο βαθμό τη διαπάλη των εθνικών κρατών, η οποία δεν καταργείται καθόλου. Και πάμε στον τομέα των στρατιωτικών επιχειρήσεων, είτε επιθετικών είτε αμυντικών και μπαίνουμε ακόμα πιο βαθιά σε αυτή τη λογική. Συν το γεγονός, ότι ο στρατηγικός μας εταίρος, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, μας δίνει και συμβουλές ότι πρέπει να προσέχουμε τις αναχαίτισεις γιατί είμαστε υπερβολικοί κ.λπ..

Είναι και οικονομικό το πρόβλημα αυτό, με την εξής έννοια: Όχι μόνο από την πλευρά των επιθετικών εξοπλισμών, αλλά και από την πλευρά ότι όπου οι δρόμοι του κεφαλαίου δεν ανοίγουνται με ειρήνη, ανοίγονται με όπλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, την κ. Αλέκα Παπαρήγα.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη να λάβει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Έχω πάρει πολλούς τίτλους απλόχερα. Από την Κρήτη ζήτησε από τον Πρωθυπουργό να με κάνει Υπουργό. Εδώ, μέσα στη Βουλή, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Λοιπόν, πρέπει να τρέμει ο κ. Πρωτόπαπας.

Αυτή είναι η σοβαρότητα του ανδρός μπροστά στα θέματα που έχουμε.

Εν πάση περιπτώσει, τα πράγματα είναι εξαιρετικά σοβαρά για να εξαντλείται σε αστεία επαναλαμβανόμενα, κλισέ. Πρέπει να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε για την Ελλάδα, αν έχει όρεξη ο κ. Σαμαράς -όχι η Νέα Δημοκρατία- να δουλέψει για την Ελλάδα.

Αυτή τη Νέα Δημοκρατία, την οποία την ξέρω αρκετά καλά -καλύτερα από αρκετούς- την υπηρετήσα τριάντα χρόνια. Άρα, ξέρω καλά. Και όταν εγώ ήμουν εκεί κι έδινα μάχες, κάποιοι εξύβριζαν χυδαία, πρόστυχα τη Νέα Δημοκρατία από αυτό το Βήμα. Και παραπέμπω στα Πρακτικά 1993 - 1996!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Η ιστορία διαρκώς επαναλαμβάνεται. Λογική Πολιτικής Άνοιξης σήμερα, σε μία εποχή που δεν επιτρέπονται αυτά τα πειράματα, σε μία εποχή που πρέπει όλοι να είμαστε σοβαροί.

Κύριε Παπανδρέου, συγγνώμη, σας παρέσυρα. Σας παρέσυρα, γιατί μου διέφυγε μία αραβική παροιμία: «Απαξ προδότης, πάντα προδότης».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Σήμερα η Ελλάδα είναι σε κίνδυνο. Ο Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, χωρίς να έχει πάρει ακόμη ψήφο, πάει να δώσει μία μάχη. Τι θέλουμε από αυτή τη μάχη; Να αποτύχει; Να σπάσει τη μούρη του; Να γυρίσει άπρακτος; Να του κλείσουν την πόρτα, όπως έκανε ο Φιγινόν σε κάποιον πριν από μερικές μέρες ή να πετύχει; Κι αν πετύχει, δηλαδή, θα καρ-

πωθεί το ΠΑΣΟΚ πόντους; Δεν θα καρπωθεί πρωτίστως η Ελλάδα; Έχουμε τρελαθεί επιτέλους; Δηλαδή, μπορεί να ισχυριζόμαστε ότι ο τρόπος χειρισμού των πραγμάτων σήμερα είναι η «πατητή»; Όταν κάνετε πατητή στη θάλασσα, και το δικό σας σώμα κατατείνει προς το βυθό.

Σαφέστατα δεν είναι η καλύτερη κυβέρνηση που σήμερα χρειάζεται ο τόπος ο Παπανδρέου.

Δεν ξέρω πού το βρήκε ο κ. Σαμαράς ότι εγώ σήμερα έδωσα ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν το καταλαβαίνω. Ή τα ελληνικά μου δεν είναι καλά ή τα δικά του δεν είναι καλά.

Εν πάση περιπτώσει, επαναλαμβάνω: Δεν είναι η καλύτερη δυνατή Κυβέρνηση, ξεκάθαρα. Εγώ επαναλαμβάνω χίλιες φορές ότι μόνο ένα οικουμενικό σχήμα θα μπορούσε να προχωρήσει.

Όμως, μετά από όλα αυτά τα οποία έπαθε αυτός ο άνθρωπος την προηγούμενη εβδομάδα κάνει μια έκκληση και λέει: Ακόμα ανοιχτή αγκαλιά. Εμείς όλοι πρέπει να τον μουντζώσουμε δηλαδή, που επιμένει «ανοιχτή αγκαλιά»; Έχουμε τρελαθεί τελείως!

Και γιατί λέει «ανοιχτή αγκαλιά»; Εγώ άκουσα τον Πρωθυπουργό να λέει «ανοιχτή αγκαλιά». Και άκουσα καλά. Γιατί έχει συνειδητοποιήσει που είναι τα πράγματα. Ξέρει που είναι τα πράγματα. Ξέρει που βρισκόμαστε. Εκλιπαρούμε να πάρουμε την πέμπτη δόση. Υπάρχει κανείς που δεν θέλει να πάρουμε την πέμπτη δόση; Να βγει ευθέως και να πει: «Δεν θέλουμε να πάρουμε την πέμπτη δόση», να τελειώσει εδώ η Ελλάδα. Και βρίσκουμε να βάζουμε τα διάφορα προσχώματα ο καθένας από εμάς, όπως τα βάζουμε. Δεν μπορούμε να σοβαρευτούμε, επιτέλους;

Δεν είναι το πρόβλημα να στραμπουξίζει το πολιτικό του μέλλον το ΠΑΣΟΚ. Το πρόβλημα είναι να σώσουμε την Ελλάδα. Και επαναλαμβάνω κάτι που το ξεχνάτε κάποιοι από εσάς πολύ εύκολα. Είμαι ο μόνος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας τότε, που είχα πάει φυλακή πίσω από τα κάγκελα, από τον Κουτσόγιωργα, με τις κασέτες της «TV PRESS». Δεν αγάπησα εγώ ξαφνικά το ΠΑΣΟΚ. Αγαπάω, όμως, την πατρίδα.

Θυμίζω σε κάποιους φυγάδες –fugitives αγγλικά- ότι τα ίδια έλεγα και στον Καραμανλή. Τα ίδια πράγματα έλεγα και του Καραμανλή. Δεν με ενδιέφερε το ότι ήταν αυτός που με έδιωξε τότε από τη Νέα Δημοκρατία, χωρίς την απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου –έφυγε από εδώ ο τότε Πρόεδρος ο κ. Κεφαλογιάννης- γιατί με ενδιέφερε η Ελλάδα. Και του έλεγα: Έχω δέκα Βουλευτές, άλλαξε πολιτική να σώσουμε τον τόπο και πάρτους. Αυτό έλεγα. Τώρα, λοιπόν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ποιος αρνήθηκε τότε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Με έλεγε ακραίο. Άσε, κύριε Βλάχο. Τότε ερχόμουν και το έλεγα μέσα στη Βουλή και μου έλεγε: «Είσαι ακραίος». Τώρα έγινα δημοκράτης. Τώρα είμαι τόσο δημοκράτης που μπορώ να είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ. Αηδίες τώρα και βλακείες! Τέλος πάντων!

Κύριε Πρωθυπουργέ, χρειάζεται μια άλλη πολιτική. Αυτή η πολιτική δεν οδηγεί πουθενά. Θέλει δυναμισμό. Να πάμε λίγο πιο δυνατοί στην Ευρώπη. Ξέρω ότι αισθάνεστε μια αδυναμία και μ' αυτά που έγιναν, αλλά θα προχωρήσετε να «σπάσετε τα αυγά». Θα πάτε να τους πείτε ότι εάν δεν μας αποδεσμεύσουν από τα πολύ σκληρά, θα προχωρήσουμε σε πράγματα που θα φέρουν σε εξαιρετικά δύσκολη θέση την Ευρώπη εάν και απαγορεύεται από το καταστατικό της.

Θα πάτε σε πρόβλημα της τελωνειακής Ένωσης. Δηλαδή, θα πείτε: Θα βάλω δασμούς. Αναγκάζομαι να βάλω δασμούς 20%, για να σας πληρώσω. Θυμίζω ότι έτσι σώθηκε ο Ομπάμα. Έτσι έσωσε ο Ομπάμα τη χαλυβουργία του. Έβαλε 12% και σήμερα υπάρχει χαλυβουργία στην Αμερική.

Να πάμε να πιέσουμε. Βλέπετε ότι η πίεση αποδίδει ενίοτε. Να πάτε να πείτε στην κυρία Μέρκελ, ότι όλο το βίος του Έλληνα πολίτη πηγαίνει στη Γερμανία. Κάθε Παρασκευή το 80% των οικογενών ψωνίζει στα «LIDL» ή στο «IKEA», στο «PRAKTIKER» και στα γερμανικά καταστήματα. Την Παρασκευή το βράδυ όλα μας τα λεφτά πάνε εκεί και αυτό δημιουργεί και τα ελλείμματα, κύριε Υπουργέ. Κάθε μέρα φεύγουν λεφτά. Κάθε χρόνο φεύγουν 12 δισεκατομμύρια και πάνε στις πατρίδες των λαθρομεταναστών.

Πώς θέλετε να το μαζέψουμε το έλλειμμα; Και αν μαζεύτηκε,

όπως μαζεύτηκε, είναι πράγματι, από τις θυσίες του ελληνικού λαού. Αλλά δεν πρόκειται να μπούμε μέσα ποτέ.

Έχουμε μια διαρροή, κύριε Πρωθυπουργέ, 12 δισεκατομμύρια. Ο αρμόδιος Υπουργός ομολόγησε εδώ ότι πάνω από 4 δισεκατομμύρια είναι το ΦΠΑ που χάνουμε από το εμπόριο της «κουρελούς». Βάλτε το φόρο του διοξειδίου του άνθρακος. Το έχουμε συζητήσει. Το έχετε αποδεχτεί. Προχωρήστε, αυτό θα εξισορροπήσει την ελληνική παραγωγή με όλα αυτά που μπαίνουν από τις γειτονικές χώρες. Πάρτε μια απόφαση!

Οι Ένοπλες Δυνάμεις να παίρνουν μόνο ελληνικά προϊόντα. Είναι δυνατόν σήμερα οι Ένοπλες Δυνάμεις να παίρνουν φασόλια από την Κίνα; Είναι δυνατόν οι στολές να ράβονται στην Τουρκία; Μπορούμε, λοιπόν, να κλείσουμε όλα αυτά τα χρήματα, τα οποία χάνει η χώρα.

Και μετά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε προς όλους ότι το πρόβλημα είναι ένα.

Πρέπει να μάθετε να δημιουργείτε πλούτο. Το ένα ευρώ να γίνει δύο. Αυτό δεν το ξέρετε. Κάποιοι μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, είκοσι έξι ετών έγιναν Βουλευτές. Δεν έμαθαν στο μαγανοπήγαδο της ζωής πώς παράγονται τα χρήματα.

Είμαι ο γιος ενός σανοπώλη, πουλούσα γάλα μέχρι τα δεκαοκτώ μου και έφτιαξα ένα πρότυπο κέντρο Τύπου, το μόνο που δεν χρωστάει ούτε ένα ευρώ στο δημόσιο. Έχω ένα κόμμα, το οποίο επέστρεψε ένα εκατομμύριο. Δεν έχω κόμμα που να έχει κάνει προκαταβολές του 2017. Εφόσον δεν μπορέσατε να φτιάξετε τα κόμματά σας, θα φτιάξετε την οικονομία της χώρας; Δεν ξέρετε τον τρόπο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτό που έκανα στον εαυτό μου, θα έκανα για την Ελλάδα. Αυτό που έκανα στο κόμμα μου θα έκανα για την Ελλάδα και έχω δώσει εξετάσεις ότι μπορώ να το πετύχω. Κάποιοι άλλοι έμειναν χρόνια ανεπάγγελτοι, ακόμη και τα χρόνια που ήταν στην άγνονη γραμμή. Δεν άκουσα ότι έχει αυτήν την επίδοση την επαγγελματική, ότι δηλαδή έκανε αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ τον συμπαθώ τον κ. Αντώνη Σαμαρά. Τον θυμάμαι την εποχή του Αβέρωφ. Είμαστε και οι δύο παιδιά του Αβέρωφ. Θα του κάνω ένα δώρο, που νομίζω ότι το έχει διαβάσει. Είναι μάλιστα ένα βιβλίο, ένα ωραίο μυθιστόρημα που είχε γράψει η γιαγιά του, η Πηνελόπη Δέλτα, «Ο Τρελαντώνης»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Καρατζαφέρη.

Παρακαλώ τον κ. Αλέξη Τσίπρα, Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, να λάβει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά που παρακολουθούμε τις τελευταίες ώρες από αυτό εδώ το Βήμα, θα ήταν εξόχως διασκεδαστικά εάν η χώρα δεν βρισκόταν στο χείλος του γκρεμού, εάν η κοινωνία δεν είχε ήδη λεηλατηθεί, εάν ο κόσμος δεν αγωνιούσε για το μέλλον του, εάν οι νέοι άνθρωποι δεν έφευγαν μαζικά ως μετανάστες στο εξωτερικό με πτυχία, εάν η ανεργία δεν είχε φτάσει το ένα εκατομμύριο και εάν οι μικρομεσαίοι δεν έκλειναν τα μαγαζιά τους. Τότε θα ήταν εξόχως διασκεδαστικά. Θα ήταν μία εικόνα την οποία έχουμε δει και ξαναδεί σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Με όλα αυτά, όμως, παρόντα αποτελεί ύβρη προς το λαό να διαγκωνίζονται ο Πρωθυπουργός και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το ποιος από τους δυο έφτιαξε μεγαλύτερο έλλειμμα λες και δεν έχουν κοινές ευθύνες τα δύο κόμματα εξουσίας τριάντα επτά χρόνια τώρα για τον τρόπο που διαχειρίστηκαν με νεοφιλελεύθερες συνταγές την οικονομία και να διαγκωνίζονται για το ποιον από τους δυο αγαπάει περισσότερο η τρόικα. Διότι ο ένας λέει «εγώ έχω καλύτερες προτάσεις για μείωση της φορολογίας του μεγάλου κεφαλαίου» και ο άλλος λέει «όχι, εγώ είμαι το καλύτερο παιδί»!

Και τους δυο σας αγαπάει η τρόικα, αρκεί να εφαρμόζετε τα μέτρα που θέλουν δηλαδή: τη λεηλασία του ελληνικού λαού. Αρκεί να εφαρμόσετε τον πυρήνα του μνημονίου 1 και του μνη-

μονίου 2. Και τους δυο σας αγαπάει. Μπορεί να αγαπάει βέβαια και τον κ. Καρατζαφέρη και άλλους, αρκεί να είναι πρόθυμοι να εφαρμόσουν αυτήν την πολιτική.

Με λίγα λόγια, αυτό το οποίο μας λέτε είναι ότι το μόνο που είστε ικανοί να διεκδικήσετε, είναι ένα μνημόνιο με ανθρώπινο πρόσωπο και αλλαγές στο υπό κατάρρευση πολιτικό σύστημα που εσείς το οδηγήσατε στην κατάρρευση. Και αναρωτιέται κάποιος: Θα ζητήσει κάποιος από το λύκο να φυλάει τα πρόβατα; Εσείς που το οδηγήσατε στην κατάρρευση, μπορείτε να το διορθώσετε; Που ήσασαν, κύριε Πρωθυπουργέ; Ήσασαν Υπουργός όλων των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ από τη Μεταπολίτευση και μετά. Δεν έχετε εσείς ευθύνες;

Επειδή το κρίσιμο θέμα είναι να συνειδητοποιήσει ο κόσμος ότι η ταμπακίερα είναι το μεσοπρόθεσμο, τα νέα σκληρά δημοσιονομικά μέτρα και κυρίως το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, που εκεί θα δούμε και τα μεγαλύτερα σκάνδαλα, μεγαλύτερα από όλα όσα έχουν γίνει από τη Μεταπολίτευση και μετά, σας λέω ότι δεν υπάρχει μνημόνιο με ανθρώπινο πρόσωπο, διότι δεν υπάρχει ανθρώπινο πρόσωπο που να περιλαμβάνει ένα εκατομμύριο ανέργους, που να περιλαμβάνει χιλιάδες λουκέτα σε επιχειρήσεις μικρομεσαίων, που να περιλαμβάνει νέες μειώσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, που να περιλαμβάνει κεφαλαικούς φόρους και εκποίηση 50 δισεκατομμυρίων δημόσιας περιουσίας. Δεν υπάρχει ανθρώπινο πρόσωπο σε αυτό το σχέδιο.

Επαναλαμβάνουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι είναι έγκλημα για τον ελληνικό λαό και για το μέλλον αυτής της χώρας η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου. Δεν θα οδηγήσει σε ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Προβλέπει νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, που έχουν ήδη «τσακιστεί». Προβλέπει –ακούστε, ακούστε!– ότι οι τόκοι που πληρώνει η χώρα μας για τον επαχθή αυτό δανεισμό, ενώ σήμερα είναι στο 7,1%, το 2015 θα πάνε μόνο οι τόκοι στο 11,1%. Εάν εσείς μπορείτε να μας εξηγήσετε πώς μπορεί μια οικονομία να οδηγηθεί σε προοπτικές ανάκαμψης και ανάπτυξης, όταν μόνο για τους τόκους πρέπει να πληρώνει το 11% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, τότε μάλλον εσείς που θα μας το πείτε αυτό θα είστε οι νέοι μάγοι Χάρι Πότερ ή δεν ξέρω και εγώ τι άλλο λέτε, όταν διαπληκτίζεστε απ' αυτό εδώ το Βήμα.

Είπε ο Πρωθυπουργός ότι δεν παίζει με τους θεσμούς. Πριν από είκοσι μήνες υπέκλεψε –επιτρέψτε μου την έκφραση– τη λαϊκή εντολή, λέγοντας ότι θα κάνει αυξήσεις στους μισθούς, διότι υπάρχουν λεφτά και επί είκοσι μήνες «λεηλάτησε» αυτή τη λαϊκή εντολή. Την ώρα που ήταν σε υπόγειες συνεννοήσεις με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για την προσφυγή της χώρας μας εκεί, ζητούσε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ένα θεσμό που όλοι πρέπει να σεβόμαστε, να συγκαλέσει τους πολιτικούς Αρχηγούς, προκειμένου να συζητήσουμε, όχι γι' αυτό το οποίο υπογείως συνεννοείτο, όχι για να μας ενημερώσει για τα πραγματικά προβλήματα της οικονομίας, ότι δεν βγαίνουμε και πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε, αλλά για το μέγα εθνικό ζήτημα της διαφθοράς. Και συνεκλήθη το Συμβούλιο των πολιτικών Αρχηγών με θέμα τη διαφθορά.

Λίγο αργότερα, ζήτησε από το Σώμα να ψηφίσει μέτρα άδικα και αναποτελεσματικά, που ποτέ άλλοτε –τουλάχιστον στη μεταπολιτευτική ιστορία– δεν έχουν παρθεί απ' αυτήν εδώ τη Βουλή με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές, με απλή πλειοψηφία. Την επόμενη μέρα, ζήτησε με ένα άρθρο στο νόμο του μνημονίου ο Υπουργός των Οικονομικών να υπογράψει οποιαδήποτε συνθήκη θέλει αυτός, ερήμην της έγκρισης του ελληνικού Κοινοβουλίου. Ξαν να μην έφθανε αυτό, επί ένα χρόνο τώρα δεν έχει φέρει προς ψήφιση στο ελληνικό Κοινοβούλιο αυτή την περίφημη δανειακή σύμβαση. Ποιος, λοιπόν, είναι αυτός ο οποίος δεν παίζει με τους θεσμούς;

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ποια είναι τελικά η άποψή σας για το πώς πρέπει να ψηφίσει η Βουλή το μεσοπρόθεσμο; Διότι έχετε την ικανότητα, εσείς κυρίως του ΠΑΣΟΚ, να αλλάζετε μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες τρεις φορές άποψη. Κάποιοι το πρωί είναι αντιμνημονιακοί και το βράδυ γίνονται Υπουργοί του μνημονίου. Κάποιοι άλλοι το πρωί είναι αρχαιοποστάτες και το βράδυ γίνονται συγκυβερνήτες.

Εν τέλει, θα ήθελα να ρωτήσω και κάτι άλλο, αν και λείπει ο

αξιότιμος Υπουργός των Οικονομικών και νέος Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, ο οποίος ως έγκριτος συνταγματολόγος και Υπουργός Άμυνας μέχρι προχθές έλεγε δημόσια –δεν το έκρυβε– ότι άποψή του είναι ότι πρέπει να ψηφιστεί με εκατόν ογδόντα και όχι με εκατόν πενήντα...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Πολιτικά, όχι συνταγματικά. Το διευκρίνισε σαφώς στη συνέντευξη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Υποκλέψατε, λοιπόν, τη λαϊκή εντολή, τη «λεηλατήσατε» επί είκοσι μήνες και όταν ο λαός επί είκοσι πέντε μέρες τώρα στους δρόμους και στις πλατείες ζητά από τον κ. Παπανδρέου να του δώσει πίσω αυτή τη λαϊκή εντολή, ο κ. Παπανδρέου τι έκανε; Την κατέθεσε στο τραπέζι του πόκερ με τον κ. Σαμαρά και μόλις τελείωσε τις μπλόφες, την ανέσυρε από το τραπέζι και έκανε ανασχηματισμό.

Και τώρα τι μας λέει; «Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω μέλι». «Φάτε» το δεύτερο μνημόνιο, «φάτε» τη διάλυση της χώρας και της κοινωνίας και μετά εγώ θα σας δώσω ένα ωραίο δημοψήφισμα, ώστε να μπορέσετε να εκτονωθείτε. Αυτό λέει στον κόσμο που βγαίνει στο δρόμο. Αυτό ακριβώς λέει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ)

Και εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήμουν ο πρώτος που σε αυτήν εδώ την Αίθουσα έθεσα ζήτημα δημοψηφίσματος σε άλλη χρονική στιγμή με άλλους όρους. Ζήτημα δημοψηφίσματος, όταν ο ελληνικός λαός έπρεπε να καθορίσει το μέλλον και την τύχη του, να αποφασίσει, αν πρέπει να αποδεχθεί το μνημόνιο. Υπάρχει σήμερα κανείς Έλληνας, ή έστω κανείς σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, που να πιστεύει ότι εάν τεθεί σε δημοψήφισμα το μνημόνιο 2 και το μεσοπρόθεσμο, δεν θα υπάρξει μία συντριπτική νίκη της άποψης που λέει να μην περάσει; Όταν ο κόσμος είναι στους δρόμους, δεν χρειάζεται δημοψήφισμα γι' αυτό. Μπορεί το δημοψήφισμα να λειτουργήσει, ως εργαλείο πίεσης, στη διαπραγμάτευση με τους πιστωτές και τους δανειστές, υπέρ του λαού; Εγώ λέω, ναι. Αρκεί, όμως, αυτό να είναι στη λογική της Κυβέρνησης. Στη λογική της Κυβέρνησης είναι το ακριβώς αντίστροφο. Όταν εμείς είπαμε δημοψήφισμα για το Σύμφωνο του ευρώ, για να πει ο ελληνικός λαός «όχι», αυτό θα ήταν το πιο ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί της χώρας μας σ' αυτό το τραπέζι της σκληρής διαπραγμάτευσης. Όμως, ο Πρωθυπουργός δεν διέψευσε ή δεν ήταν κατηγορηματικά αντίθετος σε προτάσεις δημοψηφίσματος που έρχονταν από τον κ. Δασκαλόπουλο και από την κυρία Επίτροπο, την κ. Δαμανάκη, που έθεταν το ζήτημα του ευρώ, ως εργαλείο δηλαδή εκβιασμού του λαού. Διότι ως τέτοιο εσείς έχετε μονάχα την έννοια της διαπραγμάτευσης. Ποια διαπραγμάτευση; Εργαλείο εκβιασμού του λαού όλες σας οι κινήσεις.

Κι έρχομαι στο δια ταύτα και κλείνω. Εάν υπάρχει ζήτημα με το Σύνταγμα –που και εγώ λέω, βεβαίως– οι πολίτες απαιτούν μεγάλες συνταγματικές αλλαγές και δημοκρατία. Ανεξάρτητα του ότι εσείς χάσατε δύο πολύ σημαντικές ευκαιρίες σε δύο συνταγματικές αναθεωρήσεις που μαζί ψηφίζατε να μην αλλάξετε τίποτα ή αυτά που αλλάζατε να οδηγούν σε νόμους περί ευθύνης Υπουργών που κουκουλώνουν τα προβλήματα, σήμερα δεν μπορείτε εσείς οι ίδιοι να είστε που θα τα διορθώσετε, αλλά εμείς λέμε, ναι, να δούμε και αυτά τα ζητήματα. Πώς, όμως; Τούτη την ώρα η μόνη πρόταση διεξόδου, η οποία μπορεί να δώσει προοπτική και μπορεί να κατευνάσει –όχι να ανατρέψει τον κόσμο που βγαίνει στους δρόμους ή να τον κοροϊδέψει, αλλά να του πει ναι, ότι καταλαβαίνουμε τι έχεις να μας πεις– είναι μία και μοναδική. Αποσύρετε το μεσοπρόθεσμο, που δεν έχετε καμμία λαϊκή νομιμοποίηση να το ψηφίσετε και εσείς και το Κοινοβούλιο.

Μία και μοναδική διεξόδος δημοκρατική υπάρχει αυτήν τη στιγμή, ώστε να δείξουμε ότι όλοι συναισθανόμαστε τι λέει ο κόσμος που βγαίνει στους δρόμους, ο λαός. Αποσύρετε, λοιπόν, το μεσοπρόθεσμο, που δεν έχει το εθνικό Κοινοβούλιο, η Αντιπροσωπεία νομιμοποίηση να το περάσει. Δεν μπορεί μόνο η Κυβέρνηση να το ψηφίσει, διότι εξελέγη με άλλους συσχετισμούς, σε άλλα δεδομένα. Να συμφωνήσουμε όλοι μαζί ότι χρειάζεται να προχωρήσουμε σε συνταγματική αναθεώρηση, να ψηφίσει η Βουλή των Ελλήνων την απλή αναλογική, ώστε να μην κλέβει τις

έδρες των κομμάτων ένας εκλογικός νόμος καλπονοθευτικός και να πάμε άμεσα, τώρα στη λαϊκή ετυμηγορία, τώρα στις εκλογές. Και οι πολίτες να κρίνουν δύο πράγματα. Τις προτάσεις όλων μας για την έξοδο από την κρίση, με ποιο σχέδιο θα βγούμε από την κρίση χρέους και τις προτάσεις μας για τις αλλαγές του πολιτικού συστήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τσίπρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της πρώτης ημέρας επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση με τις ομιλίες του Πρωθυπουργού και των πολιτικών Αρχηγών.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναγνώσω τους πρώτους πέντε αγορητές της αυριανής συνεδρίασης:

Είναι η κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Νικό-

λαος Λέγκας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αθανάσιος Παφίλης, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και ο κ. Δημήτριος Παπαδημούλης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.05' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Δευτέρα 20 Ιουνίου 2011 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

